

Yeni Yolun 25'inci sayısında, Nürnberg'de parti üyesi olduğu apaçık ortada olan bir yoldaşın Nürnberg'de kadın çalışması ve yığın çalışması içerisinde biz sempatican kadınları nasıl gördüğünü anlatan bir yazısı var. Bizce mektup doğruları içermektedir. Bizde sempatican olarak partiyi bu bağlamda nasıl gördüğümüzü anlatmak istiyoruz.

Biz yığın örgütünün kadın kolunu kurmak için ayrılmaya kalkan insanlar olarak görülmüyoruz.

Doğrudur, bu çalışmaları biz birlikte geliştirdik. Prensipte olarak hepimizin ortak görüşü olan bu çalışmayı hedefledik. Bu bağlamda herkes kendi görüşlerini dile getirdi. Görüş bildirmemiz nedeniyle biz "ayrılmaya kalkışan, kendi iradesi olmayan, yönlendirilmesi gereken" insanlar olarak gösteriliyoruz. Bu platformda ayrılan biz değiliz.

1) "Yığın örgütümüzün üye olmaya aday yapma" bizim birlikte geliştirdiğimiz, bizim göçmenlerin birlikteliğidir. Oluşumu süresinde doğru bir yaklaşımla, göçmen örgütünün göçmen kadınlara yönelik bir çalışması olmalı mıdır? sorusu sorulmuştur. Göçmen örgütü kadın kolu kurma çalışmasına girmemiş, genel olarak kadın örgütlenmesinin nasıl olması gerektiğinin tartışılmasını istemiştir.

Tartışmanın sonucu nasıl olursa olsun, göçmen örgütü içinde veya onun dışında kadınları destekleyeceğine söylemiştir.

Göçmen kadınların örgütlenmesi tüm göçmenlerin çıkarınadır ve göçmen kadınların ortak iradesine dayanmalıdır. Politik kimliği ne olursa olsun herhangi bir kişinin dayatmasına, başkalarının düşüncelerine saygısızlığa dayanmamalıdır.

2) TBKP ayeleri diğer insanlarla bir araya geldiklerinde, onların düşüncelerine saygı göstermelidirler. Önce birlikte konuşacağız, birlikte yapacağız deyip, sonra biz sempatican insanlar görüş getirdiğimizde (10 kadının katıldığı toplantıda 9 kadın'ın) bizi ayırmaya kalkanlar olarak tanımlayıp, toplantı sonunda da bu öyle değil böyle olacak denmesini saygısızlık olarak niteliyoruz. Madem bizim düşüncemiz önemli değil, niye bizimle oturulup konuşuluyor? madem bu olaya düşüncelerimizle, kendi öz katkımızı yapamayacağız, niye soruluyor?

TBKP'ye, sempati duyduğumuz partiye bu yaklaşım zarar veriyor, onun saygınlığını düşürüyor.

3) Mektubun son paragrafına tamamen katılıyoruz. Ancak samimi olmak açısından herşeyden önce yazarın olayları yanlış aktarmaması gerekiyordu.

Sondan bir önceki paragrafta nasıl olduda bu konuma geldik diye soruyor? Soruya tamamen taraflı yaklaştığı içinde yanıt veremiyor.

Nedeni 9 kadına görüşlerini sormaması olsa gerek.

Son paragrafına tamamen katılıyoruz, oradaki bilgeliğin, mektubun diğer bölümüne yansımış olmasına üzülmüyoruz.

TBKP sempatizanı
kadınlar
Nürnberg

U. E. Ebert

Emma Pörrer → Zankert's
Wieland Str 21
8500 Nürnberg 90
adres

Değerli yoldaşlar,

Bugüne kadar bekledim kentimizde olanları benden daha iyi yazan biri yazsın diye. Ancak yanlış yaptım. Gün bekleme günü değil iş yapma günü. FAC BK çalışma raporunda zorlukların altı çizilmiş. Sizlere kendi bölgeden örnekler vereceğim.

Kentimizde 10 yıldan bu yana FİDEF çalışma grubu vardı. Göçmen sorunlarının çözümü "güçlü bir göçmen hareketinden geçer" gerçekliğinden çıkarak, çok renkli, çeşitli görüşlerden insanlarla birlikte bir göçmen derneği kurmaya çalışıyorduk. GDF tartışma sürecine girdik. Bölgemize özgü durumu GDF yöneticilerine anlatmaya çalıştık. Üye olmadığımız için "siz komünistlerle çalışmak istemiyorsunuz", "Bu nasıl hamilelik, ya tam olursunuz ya da yarım hamilelik olmaz", "siz FİDEF-DİBAF birliğinden yana değilsiniz gibi gerçeği yansıtmayan saptamalar yapıldı.

Kentimizde değişik görüşlerden insanları çatısı altında toplayabilecek, gerçek anlamda bir yığın derneğini kurmak için güçlü bir potansiyel var. Bu potansiyel kendisini oluşturan değişik görüşlerin varlığı nedeniyle herhangi bir merkezi yapılanmaya bağlanmak istemiyor. Tek tek şehirlerde güçlü göçmen derneklerinin olmasını istiyorsak, işin başında, örgütlü örgütsüz insanlarla bu derneği kurmaya çalışmalıyız. Geniş göçmen derneğinin ön koşulu olarak GDF'ye üye olmayı öne koyarsak, kentimizde yeni kurulan TBKP sempatizanlarının "yığın" derneği gibi olmak kaçınılmaz olacaktır. Programımızda yığın dernekleri içinde nasıl çalışmamız gerektiği açıkça belirlenmiştir. Bu bağlamda, GDF yöneticilerinin kentimizde yaptıkları çalışmalar komünistlerin yığınlar içindeki görevleriyle uyum sağlamıyor.

FAC BK içinde, göçmenlere yönelik politikayı üretmekle sorumlu yoldaşların, komünistleri sözde yığın derneklerine toplamak yerine bulundukları işyerlerinde, kadın, gençlik ve yığın derneklerinde çalışmalarını, birlikte hareket için gerekli koordineyi sağlayacak politikayı üretmelerinin doğruluğuna inanıyorum.

yoldaşça selamlarımla

Filiz Aliş Nürnberg, 23.2.89

KONFERANSLAR, TARTIŞMA ve "İŞ"

Batı Avrupa Yürütme Komitesi'nin, politik faaliyetimizi saptamak hedefiyle hazırladığı "tezlerin" ve daha sonra iki parti örgütünden gelen "alternatif tezlerin" parti örgütlerine iletilmesiyle canlı bir tartışma sürecine girdik. Yeni Yol'a iletilen görüşler de bu süreci olumlu yönden etkiledi. Burada, sözkonusu metinlerin içeriğine değinmek istemiyorum. Altını çizmek istediğim, tüm eksiklikleriyle, Yeni Yol'un, içinde bulunduğumuz yenilenme ortamında bir parti organı görevini yerine getirmesidir. Kanımca, politik faaliyetimizin Batı Avrupa'daki hedeflerini ve araçlarını tartışırken bugüne dek ortaya konan görüşler, sık sık altını çizdiğimiz "Birlik içinde çeşitlilik" kavramının "çeşitliliğine" çok güzel örnekler oluşturmaktadır.

Batı Avrupa Bölge Konferansları sonuçlanmakta. Tartışmalar sürecektir. Buna paralel olarak FAC'de ve Türkiye'deki politik ortam, parti olarak hareket birliğimizin ve yeteneğimizin en son sınırlarına kadar zorlanacağı şekilde gelişmektedir.

Mehmet Karaca yoldaş, FAC Bölge Konferansında yaptığı konuşmada "...Eğer TBKP kongresinde onayladığımız doğrultuyu kararlı bir şekilde eyleme geçirebilirsek, hızla değişimlerin temposuna ayak uydurmayı başarabilir, gerçekten çağdaş, kitlesel, demokratik güçlü bir parti yaratarak Türkiye'nin geleceğinde devrimci bir rol oynayabiliriz..." diyor. Burada özellikle vurgulamak istediğim olgu, bu hızlı değişimlere nasıl ayak uydurulacağıdır. Burada tutmamız gereken ana halka, tartışmaların somut eylemlere açılacak şekilde yürütülüp, "iş"le sonuçlandırılmasıdır. Pekiyi somut çalışmaların temelinde yatan birbirine zıt mantıklar nasıl uzlaşacaklar sorusu akla gelebilir. Yasallık, yenilenme ve birlik hedeflerimizi gözden yitirmeden, çeşitliliği oluşturan unsurlar KARŞI KARŞIYA KONMADAN pratikte sınanarak, diye yanıtlamak istiyorum bu soruyu.

Kentimizde de yığın çalışması konusunda varolan farklı görüşler kendini pratikte kanıtlamak zorunda. Ben yoldaşlar, içinde yüzlerce Türkiyelinin de çalıştığı üçbin kişilik bir işletmede, çoğu aktif sendikacı 7 sempatizanımızın, partimizin yığınsallaşma hedefine, 20-30 üyeli bir "yığın" derneği içinde çalışmaktan daha fazla katkıda bulunacağına inanıyorum. Uzun yıllar Marksist Öğrenci Birliği (MSB) içinde aktif çalışmış, deneyimli öğrenci yoldaşımızın, içlerinde Türkiyelilerin sayısının azımsanmayacak kadar olduğu bir üniversitede, yığınlara, şu an bu yoldaşımızın içinde yer aldığı "yığın" derneğine oranla daha çabuk inebileceğini düşünüyorum. TBKP sempatizanı kadınlarımızın özgün kadın sorunları temelinde, feministler, sosyal demokratlar ve geleneksel bilinçten kadınlarla birlikte örgütlenmelerinin, "yığın" örgütü içinde sıkışıp kalmalarından daha fazla şey getireceğine inanıyorum.

Niye ille de yığınları derneğe getirmek, eğer onları özgün ortamlarında, yani mahallelerde, işyerlerinde, okullarda, en yakıcı sorunları temelinde örgütlemek olanaklıysa ?

Bunları parti örgütümüzde tartışıyoruz. Daha da tartışacağız. Yaşam hepimizi sınavacak. Yalnız dikkat edelim, farklı anlayışlardan birini diğerinin önüne "tek doğru budur, bu yapılır" diye koymayalım.

MELİH AMAÇ Nürnberg / FAC

Biz Batı Berlin Bölge Konferansımız tamamlandık hersey
usulüne uygun ve sonunda mütabakata varıldı denilebilir.
Ancak büyük öküde diktatimi seçen ve en ağır, ateşli
tartışmalardan çıkan sonuç; burada eskiden sorumlulukları
üstlenmiş yoldaşların aramızda bulunmasıdır. Neden
onlar SEVİ'de geliyorlar, neden biz burada? eğer
SEVİ'nin Türkiyeli Komünistlere ihtiyacı varsa bizde orda
olmalıyız yok öyle değil biz Komünistler Türkiyeliler
içindeki gelişmelerimizde görevimizi yerine getirmiş
olacağız isek sorun nerededir? Konferansımızın
ilk günü TKP göre Komitesinin raporu okundu ve
tartışıldı, tartışmaların Ucu göre Komitesine değil de
Merkez Komitesine ve Kentimizdeki ^{M.K. üyesi} A. Kardam yoldaşa
gönelikti ne isteniyordu MK. dan ne isteniyordu Kardam
dan, neyin hesaplanıyordu bu. (Partiye gelik kâğıtlarla bağlı
A. ~~Yılmaz~~ yoldaş) neyi "maktum" etmek istiyordu? ilk bakışta
Kıbrısın okuşturisi gibi geliyordu insana, mahkeme mi kurduk
Kardam'ın? Kıbrısın tarihimizde etkileme rollerine partimiz
pekî A. Kardam yoldaş seya ondan önce sorumluluklar,
Merkez adına üstlenmiş yoldaşların tutumlarını, yöntemlerini
kisisel kariyerizmini, Konferansımız, bir anlamda mahkemeğe
denüştürerek "maktum" etmek bir anlamda partimiz
TBKP'nin göstermesine yol açmanın bir yöntemi mi
bana kalırsa. Bagnaz parti yönetimine bağlılık gösterileri
uzun bir süre daha partimizin gelişmesinde ayak bağı
olacağı, birak eskiden sorumluluklar üstlenmiş yoldaş
ları saflarımızda görmek, saflarımızdaki yoldaşların
kopmasında getirebilir. parti üyelerimiz yade ortodoksleri
yöneticilerimiz ne kadar iyi niyetli olursa olsunlar ne kadar
Birlikten yana olursa olsunlar bu Kanayan yaraya merhem

olabileceklerini sanmıyorum, oası tarafı hiçde yok ②
diğede bir korumsarlığa dısmıyorum onıak uzun zaman
olacaktır, iste o zamanda birçok problemleri birliğin
de getirecektir. Böylesi oası hesnatsızlıkların
giderilmesi vego önlenmesi tamamca zor bir olayda
değildir. partimize kısmıs, ayırı dısmıs, parti bağı
kopsunıs, partimizden bu vego bu sekilde ayırı bırakılmıs
yoldaşlar, m.k. p. Bırosunun önerdijı gıbı Birlik
icain sağı komiteleri kurulup bu yoldaşları partiye
parti görevine gıgırma misyonı tam anlamıyla yerine
getirilmiş olmayacaktır, en azından bu politikanın
inanchırlığı yetersiz kalacaktır. bence yapılması
gerekten (eğer mümkünse) budur ilk etapta
Batı avrupa vego Bölgeleři gıgında m.k. Birlik
Konferansları toplanmalıdır. m.k. Tarafından bir
komite olıstırulmalı bu komite üyeleri m.k. üyelerinden
olmasında yarar vardır, Batı berlin gıbı Komünistlerin
sorunları bulunan bölgeler tespit edilip önce
buralardan sorumlu yönetici yoldaşlar ve ayırı dısmıs
yoldaşlarla geçmişteki yöntem, yaklaşımlar ve her ne dırsa
olan tartışma platformunda tartışmalar büyük ölçüde
bütönlüğün önündeki engelleri kaldıracaktır.

Denilebilir ki bu adam mahkemeler kurulmasını istiyor,
Bizimkiler mahkemelerde Cantacıları, Burjuvaziyi onları
platformunda gıgılıyor, Biz Komünistler Komünistlerin
Birliğı için böylesi platformlar yaratırsak mahkememi
kurmuş olacağız? yavaşın Komünistlerin Birliğı !...

Ahmet Tüzün Fistan Terzikonesi Batıberlin

* FEDERAL ALMANYA KONFERANSI ÜZERİNE

①

Partimizin Şubat ayında yapmış olduğu Konferansı şüphesiz ki birçok yönüyle irdelenmek gerekir. Ben Konferansla ilgili olarak dört noktaya dikkat çekmek arzusunda yım.

– Birincisi Konferansımız F. Almanya parti örgütlerinin tamamını temsil etmiştir. Konferansta bu konuda en ufak bir şikayet, eleştiri olmamıştır. Ancak delegeler ve bölgeler olarak temsil edilmekte büyük dengesizlikler ortaya çıkmıştır. Bunun nedenlerini şöyle sıralayabiliriz.

Konferansa katılan delegelerin (Konferans tutanakları elimde olmadığı için rakam veremiyorum) En iyimser tahminle yarıya yakını düşüncelerini belirtmişlerdir. Konuşanların da yarıya yakınının ikinci tur konuşma yaptıklarını gözönünde bulundurursak delegelerin iyimser tahminimle 4/1 i görüşlerini dile getirebilmişlerdir.

Dengesizliğin bir diğer yönü de bölgelerden bazıları hiç görüş belirtme olanağı bulamazken, diğer bazı bölge delegelerinin önemli bir kısmı görüşlerini konferansa iletebilmişlerdir. Gelmiş olduğum bölge, partinin (F.AL.) % 11 den fazlasını teşkil etmekle birlikte hemen hemen temsil edilememiştir. Bu dengesizlikte kasıt olmamakta birlikte fiilen buna yol açmıştır. Temsil etmedeki ~~kuşanma~~ dengesizliğin azaltılması bence şu noktalara dikkat ederek ~~ayrıştırılmalıdır.~~ ^{olmalıdır.}

a. Konferans işleyiş tüzüğü'nün (ki konferansta oybirliği ile kabul edilmiştir.) son cümlesine ya yeni bir yorum getirilebilir ya da kaldırmak gerekir.

b. Konferans delege oranlarını azaltmak (Bu delege ^{oranı} ~~ayrıştırılmalıdır.~~ ^{hantallık} getirmiştir.)

- c- Bölgelere kontengan tanımak (konuşmacı olarak) ②
- d- Gündem ve konferans belgelerini önceden iletmek
- e- Konferans yönetiminin (Diranın) sık ve uzun yorumlarla müdahalesini azaltmak (zaman kaybı açısından)

İkinci değinmek istediğim nokta ise Konferans belgesidir.

Federal Almanya bölge komitesinin konferansa sunmuş olduğu 21 Sayfalık rapor Giriş , Uluslararası politik durum , F. Almanyadaki durumu irdeleyen bölümlerin yanında partimizin (F.A.C) yapısını inceleyen istatistik bilgiler , Partimizin alması gereken boyut (v.s) yi içeriyor.

Peki partimizin gördesi yani parti birimleri , bölgeler iki konferan arasında neler yapmıştır ? Neler yapamamıştır ? Başarılı çalışmaları nelerdir ? zorlukları varmıdır ? böyle bir şey yok. Yani osıl olması gereken belgede yer almamış. Üçüncü olarak F. Almanya konferansı süphesizki ağırlıklı olarak kendi çalışma alanlarına ilişkin konuları ele almalıydı. Ancak biz konferansta biz direkt olarak ilgilendiren partimizin genel politikasına ilişkin konularıda ele almalıydık. Örneğin: geriye dönüşler , Legale çıkma , "birlik" (v.s).

Son olarak değinmek istediğim nokta ise sudur. Eski bölge komitesinin eksikliklerine karşı oluşmuş bir birikim vardır. (Veri ~~bilgisi~~ oylamaları ve konferanstaki konuşmalardır.) Yeni bölge komitesi bu durumu dikkat merkezine almalıdır. Aksi takdirde tıkanıklıklar , çözülmeler durabilir. Herşeye rağmen canlı, seviyeli bir konferans geçirdik. Yeni bölge yönetimine parti örgütleri ve partililer olarak tam destek vermeliyiz.

Başarılarımız sınıfımızın ve halkımızındır. Başarısızlıklarımız ise sadece bize aittir. Biz komünistler başarısızlıklarımızı kimseyle paylaşamayız.

Kemal Tan

07.02.1989, Ulm

SONUN BAŞLANGICI

Bir yıl sonra Yeni Yol'a yazdım,Hakkı Güçlü'nün yazdıklarını paylaştım.Sonra,şehir konferansına katıldım,F.Almanya Konferansına delege seçildim,gittim.

Hepsiyle birlikte uzun bir zamanı kapsadı parti havasını tenefüs etmeyi,bunu özellikle Konferansta yaşamayı umdum. Eski yoldaşları gördüm,tanidik yüzlerdi,yıpranmışlardı,yaş almışlardı;yeni yoldaşlar,dostlar tanıdım,gençtiler,dinamik ve cesur. Bu konferansta TİP ile partim TKP resmi olarak artık birleşti, her iki taraftan katılımıla,Bölge Komitesi seçildi. Onlarca insan konuştu,tartıştı,eleştirdi.İlk kez parti yaşamında bir "Tez"yadsındı,kabul edilmedi.Taban hayır,dedi.Yıktı,ama yerine yenisini zaman içinde yapmayı hedef koyarak.

Eski yoldaşlar vardı,eski idiler,Yeni Düşünce yoktu davranışlarında;görünümleri memur gibiydi,öyle konuştular.

Çoşkulu,militan cesur yoldaşlar vardı,hesap sordular,yeni şeyler ürettiler,çetin ceviz parti üyesi idiler.

Bayan yoldaşlar gördüm,uyanık,ana gibi doğurgan.Umut verdiler. Parti konukları vardılar.İpe dizilmiş tütün yaprakları ^{pişi} bir sırada oturdular,büyük bir sessizlik içinde,uyanana toprağı dinlediler. Korktular mı,yoksa cesaret mi geldi bilmem,ama artık yeni tipten parti üyesi ile karşı karşıya geldiklerini anladılar.Kendi yaptıkları Tüzük'ün tabanla zenginleştiği gördüler.Bunu alacaklar.

Ben ne yaptım ? Çocuk merakıyla baktım,dinledim,yaşadım.Konuştum,ama herşeyimi apaçık söylemeden.Ziya yoldaşı eleştirmek istedim,eski kapanmamış hesabı açmak istedim,sonra geri çektim.Neden ? Bilmiyorum.

Kapanışta Enternasyol'i dinledim,içimden mırıldandım.Düşündüm,bu parti Enternasyol'i hak edecek mi diye?Parti üyeleri tek tek çakıyordu,ışıklı gözler gördüm.

Kapı açıldı,yeni bir konferansa adım attık.Münih'e kafamda düşüncelerle döndüm.Şimdi makinenin başında Yeni Yol'a yazarken düşünüyorum. Pencereden dışarı bakıyorum,bir çocuk koşuyor,koşuyor. Hayat devam ediyor.

Asım Çelik

Münih,6 Şubat 1989

Asım Çelik

KONFERANS İZLENİMLERİ

21-22 Ocak tarihlerinde Batı Berlin Konferansı toplandı. Bu benim ve bir çok yeni üyenin katıldığı, uzun yıllardır partili olduğum halde, partili olduğumu ilk defa açıkça hissettiğim ve herkese korkmadan gösterdiğim, olumlulukların ve olumsuzlukların içiçe geçtiği, bir yoldaşın dediği gibi, bazen bir futbol maçına dönüştüğü ilk Konferanstı.

- İlk defa tüm partililer bir araya gelip bağırdık, çağırdık, küfür ettik, yani "tartıştık".
- İlk defa daha önce "d"si olmayan Parti İçi Demokrasi'yi tanımaya ve işletmeye çalıştık.
- İlk defa tüzüğün üyelik ve seçim konularındaki yanlışlıkları pratikte gördük.
- İlk defa bazı erkek yoldaşların "kelime hazinelerinin" ne kadar zengin olduğunu gördüm.
- İlk defa tartışma kültüründen yoksun olduğumuzu gördüm.

Konferanstan önce üç defa konferansa hazırlık toplantıları yaptık. Konferanstaki hava ise bunu hiç yansıtmıyordu. Aramıza yeni katılan yoldaşlar, bu açıdan kendilerini şanslı saymalıdırlar. Çünkü bizler, yani eskiler, hala başladığımız yerde kalmışız ve eski hesabı kapatamamışız.

Ne zamanki birbirimizi dinlemeyi ve ciddiye almayı, kişilere saldırmadan düşünceyi ve kendimizi eleştirmeyi öğrenirsek, ancak o zaman Parti İçi Demokrasiyi işletebilir ve tartışma kültürümüzü geliştirebiliriz.

Ayrıca Parti İçi Demokrasiyi yerleştirme ve geliştirme tabandan yukarıya ve yukarıdan tabana bir denetimi işletme ile gerçekleştirebilecektir. Konferansta bu anlamda çok önemli eğilimler de belirlendi; örneğin:

- Belli aralıklarla parti içi geniş toplantıların yapılması, sorunların bu toplantılarda dile getirilip, tartışılması.
- Parti içi önemli yapısal değişikliklerin bölge komitelerinde bir iki kişinin insiyatifine bağlı olmadan, parti içinde üyelere tartışmaya açılarak gerçekleştirilmesi.
- Bölge Komitelerinin demokratik seçim kurallarına uygun seçilmesi.

Ben kendi hesabıma, yukarıda saydığım tüm olumsuzluklara rağmen memnunum. Konferansın oy çoğunluğuyla kabul ettiği tasarıyı, şimdi tüm yaratıcılığımızı kullanarak uygulamak kalıyor. Haydi hep beraber iş başına!

MERAL DİKMEN

8-2-'89 B.Bolm

DEMOKRASİ ÇİÇEKLERİ

Bahara yakın günlerin getirdiği, tam bir dönüm noktasını simgeliyor bana kalırsa.

Ülkemizde ve dünyada demokrasi savaşımının kızıştığı, insanların demokrasiye ulaşma yolundaki kararlılık ve isteklerinin iyice belirginleştiği böylesi bir dönemde bu istemlerin bir partiyi etkilememesi gerçek dışı olurdu.

Yoldaşlar eskileri değerlendiriyor, daha iyiyi daha güzeli nasıl yaratabilirizi tartışıyorlar. Kanımca, başkalarına kendi dışımızdaki haksızlıkları, eşitsizlikleri anlatmak başka bir olay, kendi içimizde kendimizi demokrasi sınavına çekmek başka bir olay.

Kutlu ve Sargın duvardaki resimden gülümsüyorlar, sanki birazdan çekilecek heyecanları, korkuları biliyorlarmış gibi,

"Haydi, gösterin bakalım kendinizi.", der gibi.

Önlerinde bir masada rengârenk çiçekler. Çiğ tanesi berraklığında tüm albenilerini yayıyorlar salona. Kolay değil, yıllardır gizliliğe, teke tek çalışmaya zorlanmış bir partinin üyelerinin, şimdi kendilerini sınamaları.

Her türlü görüş uçuşuyor salonda. Konuşmaları çok bulanlar, hiçbir şey söylenmediğinden yakınanlar, zaten söylenenlerin hepsinin yanlış olduğunu savunanlar, nasıl ve hangi biçimlerde konuşmanın doğru olacağını birbirine öğretmeye çalışanlar...

Ama eşit ve ortak birşeyler var. Herkes söz alıp, görüşlerini dile getiriyor.

Çiçekler gülüyor o zaman...

Zaman zaman hava elektrikleniyor, yoldaşlar ağır sözler söylüyorlar, birbirlerini kırdıklarını bile bile, söylenmesinin gerekli olduğuna inandıkları şeyleri söylüyorlar.

Ama ortak birşeyler var. Yıkamak için değil, daha iyiyi daha güzeli yaratmak için söylüyorlar. Daha iyinin nasıl yaratılabileceğini de düşünerek söylüyorlar.

Çiçekler yine gülüyor...

Yoldaşların yürek çarpıntıları elle tutulacak gibi. Yanlış yapmaktan korkuyorlar. Bir bütüne zarar vermekten, ilk kez çıktıkları bir sınavı başarısızlıkla sonuçlandırmaktan, sınıfta kalmaktan korkuyorlar.

Sonra nasıl inandırabilirler insanları demokrasi istediklerine?
Nasıl kazanabilirler insanları demokrasi uğrunda savaşıma?
Saatlerdir kapalı oldukları bu salonda hiçbir gevşeme belirtisi
yok, her söz son noktasına kadar dikkatle izleniyor. Konuşmak is-
teyenleri listeler almıyor. Yılların suskunluğu, söylenememiş söz-
lerin birikimi, mutlaka işitilmesi istenenlerin çokluğu doluyor
salona, dolduruyor her yeri, ulaşıyor resimde gülümseyen yoldaşlara:
"Evet, kolay olmayacak, ama denemeye değer" diyorlar sanki.

Eski günlerden henüz kendini kurtaramayanlarla, hiç o günleri yaşa-
mamış olan akılların, yüreklerin çarpışmasına, birbirini hallaç pa-
muğu gibi havaya savurmasına, sonra durulup dinginleşmesine ve aynı
yatağın içinde kaynayarak akmasına tanık oluyorsunuz.

Ama eşit ve ortak birşeyler var bu akışta. Herkes tam yüreğinin or-
tasında duyuyor hiçbir güvence olmadığını, bugün yarattıkları ola-
yın hergün sınava çekileceğini, yanlışlıklar, belki geri atılan adım-
lar olacağını.

Ama yine herkes biliyor ve hissediyor, yeni bir dönemin ve geri dön-
dürülemez bir çarkın işlemeye başladığını.

Yoldaşların yüzlerinde çiçekler açıyor.

Kutlu ve Sargın omuz omuza, kol kola.

Demokrasi çiçekleri gülüyor, gülüyor, gülüyor...

ELİF TÜRKMEN /BATI BERLİN

Biz aşağıda isimleri bulunan konferans delegeleri, "Birlik, yasallık ve demokrasi" belgisiyle toplanan "TBKP FAC Bölge 1. Konferansı"nı partimizin nitel olarak güçlenmesinde çok önemli bir adım olarak değerlendiriyoruz.

TBKP 1.Bölge Konferansı, FAC'de TİP ve TKP örgütlerinin birlik sürecini noktalarak yeni bir süreci başlatmıştır.

Bölge Konferansımızı parti içi demokrasi ve çok renklilik yönünde olumlu örnekler ile dolu bir konferans olarak nitelemekteyiz.

TBKP Başkan yardımcısı M.Karaca yoldaşımızın konferans da yaptığı konuşmasındaki, sorunlarımızın ve içinde bulunduğumuz durumun tartışmalardan ve parti içi demokrasiden kaynaklanmadığı, aksine sorunlarımızı daha fazla demokrasi ile, daha fazla tartışarak çözebiliriz anlamındaki sözleri konferansımızda pratik olarak yaşanmış ve sınanmıştır.

Yukardan aşağıya başlayan parti içi demokratikleşme süreci bu konferansımız da parti üyeleri ile somut bir biçimde buluşmuş ve partinin demokrasiyi kökleştirme ve yaygınlaştırma yeteneğinde olduğunu somut olarak göstermiştir.

Delegeler, konferans da eskiden hayalini bile edemediğimiz demokratik hakları kullanabilmeyi başarmışlardır. Bu bağlamda kendisini yenilemekte olan partimizde artık eskimiş yöntemler ile hiç bir sorunun çözülmemeyeceği görülmüştür.

Konferans hazırlıklarının parti örgütleri ile bir bütünsellik içinde olmayarak yapılması, adayların saptanmasının örgütlerden kopuk ve parti kongremizde kararlaştırılan yenilenme çizgimizle uymayan bir "merkeziyetçilik" anlayışı ile yapılmasının yararlı ve gerekli olmadığı, bunun parti içinde gereksiz gerginlikler yarattığı konferans da görülmüş bulunuyor.

Bölge konferansımızda ve yerel konferanslar da görülen canlı ve yapıcı tartışmalar ile parti içi demokrasiyi geliştirme yönünde edinilen zengin deneyimler ile bunların el birliği ile hep birlikte aşılabileceği ortaya çıkmıştır.

Tartışma düzeyimizin düşüklüğü bir gerçektir. Ama demokrasi dersinden geçen hepimizin bunu birlikte aşabilecek perspektifide vardır.

FAC parti örgütlerimizin yenilenme ve parti içi demokrasi sürecinde önemli bir yere sahip olacak bölge 1. Konferansımız bitti.

Şimdi, yoldaşlar parti programı ve kongre kararları ışığında bölge konferansımızın kararlarını yaşama geçirmek için kollarını sıvama-
malıdır.

Savaş Ergene, Ahmet Akarsu, Tülay Umut, Nazım Köksal, Yaşar Yakın
(Hannover) (Hamburg) (Hamburg) (Hannover) (Hannover)
Kerim Uysal
(Hannover)

Acele YENİ YOL (TAHSİN) a VERİLMESİ !

Bu metin Bremen delegelerine de iletilmeli. Yanıtı bugün verilecek
buna göre imza sayısı artabilir. Size hemen iletacağız.

*
Parti örgütlerinin konferansları Bölge Konferansının yapılmasıyla birlikte Federal Almanya'da tamamlandı. Yoldaşlarımız kendi konferans süreçlerindeki deneyleri aktardılar. Bende şehrimizdeki konferans sürecini aktarmak, birlik sürecine bir örneklemede bulunmak istiyorum.

15 Ocak'ta toplanan Düsseldorf Parti Konferansımız TIP ve TKP kökenli yoldaşlarımızın örgütsel birliğinin sağlandığı bir konferans oldu. TKP ve TIP örgütleri 1987 ortalarından itibaren Düsseldorf'ta politik çalışmaları, eylemleri birlikte yürütmeye başlamışlardı. Bir yıl süren birlikte çalışma ortamı üyelerimizin birbirini tanımasına, yoldaşlık ilişkilerini geliştirmesine, önyargıların ortadan kalkmasına önemli ölçüde katkıda bulundu.

Bu bir yıllık süreç nesnel koşulu zaten hazır olan, öznel koşulun da sağlanmasını, yani örgütsel birliği önümüze açıkça koymuştu. Ağustos 1988'de bir araya gelerek Geçici Koordinasyon Kurulu (GKK) oluşturuldu ve TIP ve TKP'nin Düsseldorf düzeyindeki birimlerinin aıdat toplama dışındaki tüm örgütsel işlevleri kaldırıldı. TIP ve TKP birimleri bu tarihten itibaren ayrı toplantılar yapmadılar, tek birim olarak çalıştılar.

GKK ikili görev üstlenmişti. Birincisi en geç Ekim 88 ortasında gerçekleşmesi öngörülen TBKP D'dorf birleşme konferansı hazırlık çalışmalarını hızlandırmak ve sonuçlandırmak. İkincisi iki ayrı organ yerine tek organ olarak konferansa kadar geçecek süreçte yapılması gereken çalışmaları örgütlemektir.

Konferansımız maalesef Düsseldorf'tan kaynaklanmayan nedenlerden dolayı Ocak ayında tamamlandı. Bu arada GKK 3 kez toplandı ve 5 genel üye toplantısı yaptı. Genel üye toplantılarımız tanışma, bilgilendirme; D'dorf'ta yapılacak çalışmalar ve program üzerine görüşme; çalışma alanlarının ve yoldaşların görev almak istedikleri alanların belirlenmesi ve Batı Avrupa Politik faaliyetlerimiz üzerine tartışma metninin görüşülmesi temelinde düzenlenmişti.

Ayrıca GKK konferansımıza kadar şu veya bu nedenle uzak kalmış tüm yoldaşlarımıza ulaşmaya çalışmış ve önemli sayıda yoldaşı konferans sürecine katmaya çaba göstermiş ve bunu da başarmıştır.

Yapılan bir dizi üye toplantısında ve konferansımızda somut çalışma alanlarının belirlenmesinin yanısıra parti içi demokrasi, yoldaşça ilişkilerin geliştirilmesi, yenilenme ve yeni düşünceye uygun politik faaliyet üzerine görüşler dile getirilmiş ; kolektif yönetim ve davranışı , kişisel sorumluluk ve girişimcilikle birleştirebilen , kararları birlikte alıp birlikte uygulayabilen bir Düsseldorf örgütü yaratılmaya çaba gösterilmiştir.

Karımca, birleşme konferansına kadar geçen sürede tarafların kendi görüşlerini birbirine dayatmaya, ^{TIP-TKP ayırımını canlı} ~~hegemonya kurma~~ tutmaya çalışan ~~ya da~~ bir yaklaşıma hiç olanak tanımaması ; aksine birlik , demokrasi ve yenilenme anlayışının çalışmalarımızın temelini oluşturmaya özen gösterilmesi bu sürecin olabildiğince olumlu sonuçlanmasında temel faktördür.

Zeynep Kara
Düsseldorf.

9.2.1989

*
Parti örgütlerinin konferansları Bölge Konferansının yapılmasıyla birlikte Federal Almanya'da tamamlandı. Yoldaşlarımız kendi konferans süreçlerindeki deneyleri aktardılar. Ben de şehrimizdeki konferans sürecini aktarmak, birlik sürecine bir örneklemede bulunmak istiyorum.

15 Ocak'ta toplanan Düsseldorf Parti Konferansımız TIP ve TKP kökenli yoldaşlarımızın örgütsel birliğinin sağlandığı bir konferans oldu. TKP ve TIP örgütleri 1987 ortalarından itibaren Düsseldorf'ta politik çalışmalar, eylemleri birlikte yürütmeye başlamışlardı. Bir yıl süren birlikte çalışma ortamı üyelerimizin birbirini tanımaya, yoldaşlık ilişkilerini geliştirmesine, önyargıların ortadan kalkmasına önemli ölçüde katkıda bulundu.

Bu bir yıllık süreç nesnel koşulu zaten hazır olan, öznel koşulun da sağlanmasını, yani örgütsel birliği önümüze açıkça koymuştu. Ağustos 1988'de bir araya gelerek Geçici Koordinasyon Kurulu (GKK) oluşturuldu ve TIP ve TKP'nin Düsseldorf düzeyindeki birimlerinin aidat toplama dışındaki tüm örgütsel işlevleri kaldırıldı. TIP ve TKP birimleri bu tarihten itibaren ayrı toplantılar yapmadılar, tek birim olarak çalıştılar.

GKK ikili görev üstlenmişti. Birincisi en geç Ekim 88 ortasında gerçekleşmesi öngörülen TBKP D'dorf birleşme konferansı hazırlık çalışmalarını hızlandırmak ve sonuçlandırmak. İkincisi iki ayrı organ yerine tek organ olarak konferansa kadar geçecek süreçte yapılması gereken çalışmaları örgütlemektir.

Konferansımız maalesef Düsseldorf'tan kaynaklanmayan nedenlerden dolayı Ocak ayında tamamlandı. Bu arada GKK 3 kez toplandı ve 5 genel üye toplantısı yaptı. Genel üye toplantılarımız tanışma, bilgilendirme; D'dorf'ta yapılacak çalışmalar ve program üzerine görüşme; çalışma alanlarının ve yoldaşların görev almak istedikleri alanların belirlenmesi ve Batı Avrupa Politik faaliyetlerimiz üzerine tartışma metninin görüşülmesi temelinde düzenlenmişti.

Yeni Yol Redaksiyonuna

HABER ve BİLGİ DOĞRUDUR

Basri Balıkçı'nın Duisburg parti örgütüne yönelik eleştirisine yanıt veren A.Erdem yoldaşın yazısını okudum.Duisburg parti örgütü konferansını yaptı.Katılan ve katılmayan yoldaşlarım arasında bu isimle birini tanımıyorum.Herhalde yeni yol'a bile parti ismiyle yazmayı uygun bulmayan bir yoldaşımdır.

Basri Balıkçı'nın"enformasyon" kaynağı benim.Sözü edilen tartışmalar 23.10.88 tarihli parti toplantısında yapılmıştır.Tartışmayı uzatmak istemiyorum.Sadece Basri Balıkçı'nın verdiği bilgilerin doğru olduğunu,bu konuda gerekirse yüzleşmeye hazır olduğumu bildirmek istiyorum.

Tartışmada yalnız kalışım bu yaklaşımın"parti örgütünün görüşü-müş" gibi yansımalarına neden oldu.Mademki,böyle düşünülüyor, o zaman sorun bitmiştir.Bende A.Erdem gibi düşünüyorum.Demek ki, anlaşıyoruz.Yığın örgütleri bağımsız kuruluşlardır ve onların çalışmalarına dışardan müdahale edilemez.Bir komünist olarak benim orada nasıl çalışmam gerektiğini ise,yoldaşlarımla tartışmaya ve geliştirmeye devam edeceğiz.

3.2.89

Sarı Çiçek

Duisburg.

Değerli Yeni Yol Çalışanları

Çeşitli olaylara, gelişmelere toplu anlamında duygular önemli göstergeler olmuştur. Yeni Yol yeni anlayışla çalışma hayatına yeniden girdiği bu günlerde ben de ^{bu}teplimi duygularım ile beürtiyorum. Güle k tartışmaya, yazı yazmaya yönelik katılımaaya başlayan dşünsel organizmalarında bir canlanma başlattınız. Bu bence olumlu olan en önemli bir noktadır. Bu yüzden Yeni Yol çalışanlarını kutlamak isterim.

Henüz üç sayı çıkmışken "çok güzel," yada "ölü mü doğuyor?" yaklaşımları ters geliyor. Ancak şu önerilerim aynı zamanda elverişlik olarak gördüğüm noktalarda belirtmektedir. İnancındayım. Daha önemli gördüğüm öneri öze yönelik: Yeni yol'da parti örgüt, üye ve sempatizanlarının görüşlerini yayınlaması, olanakları, tartışma kul-türünün gelişmesine yardımcı oluyor. Yardım sizlerden katkılıy-lada artırılabilir. Bunun yollarından birisi Lenin döneminde, Lenin'de iken bolşeviklerin çeşitli konulardaki tartışmaları yayınlanabilir. Yanısıra 1789 Fransız ihtilali'nden bu yana burjuva-zî'nin çeşitli tartışma odaları olan meclis, дума ve örgütlerinin tutanaklarından da örnekler yer alabilir. Ve bunlara Osmanlı'da bu yana Bab-ı ali'de, TBMM'de ve günümüz Özal hükû-meti dönemindeki tartışmalar eklenirse ilginç, yaratıcı, uyarıcı olabilir inancındayım.

İkinci nokta ise buna bağlı. Tartışma parti yaşamı konulu. Ama tonikeli yanı iç içe doğru bir kapanmaya gidişi. Bu bir eğilim, olgu değil. Bugünkü eğilim. Yarın doğrultu değişebilir. Bu kardaki önerim bu anlamı taşıyor. Ama yazıcılar, tartışma-cılar yaşamın (genel anlamda) içinden örneklere değinebilirlerse ortak bir çabıyla iç içe kapanma tehlikesi aşılabılır.

Bicim olarak sadece kırmızı rengin sayfa içlerine de yaygın-laphtırılmasıdır.

Üçüncü bir nokta tüm önerilerimle bağlı parti yaşamını ilgi-lendiren konularda; Söyleşilerde parti yöneticilerimiz yoldaşlar-la olanları gereklidir ve sürdürülmelidir. Önerim ek olarak sıra-dan insanların (sorunlu, doğru ortaya çıkan parti örgütlerinin çalışma alanlarında daha çok olmak üzere) büylesi söyleşilere çekilebilmesi. Raporajlar olur veya başka amaçlarla ya-pılmış repertajlardan derlemeler olur vb. Hatırlayalım ilk kez F. Almanya'da TBKP ön. Behr. Kutlu Voldaş'ın 1985'de o-zaman ki kimliğiyle parti yandaşları ve sıradan işçilerle ü-rüttüğü sohbetler ne derece yararlı olmuştur?

İlk etapta benden bu kadar. Ben yazarak ve örneklere rek (Yun. gibi uşınların olmadığı bir yerde olacağı olucude) katılacağım (YUNANISIAN)'den RİFAT. 28 Şubat

Sempatizan Grubları Partiyeye, Neler Kazandırıyor?

03.12.1988

Küçük sempatizan grubları, kişilerin teorik ve pratik
te erken gelişmesini, sınıf bilincini kavramasını ve
özümsemesi daha erken bir süre içinde geliştiriyor.

Ben iki seneden beri böyle bir grub içinde kendimi
geliştirme olanağına sahip oldum.

İlk önceleri sadece teorik eğitimler görerek, sonra ise
bizim bir küçük parti sempatizan grubuna ayrıl-
mıştık, arkadaşların yardımıyla bir bayanlar grubu
oluşturduk.

Bu gruptaki hedefimiz olduğumuz teorik eğitimleri
kadın çalışmalarıyla başlatmak, hayata geçir-
mekti. Hem kendimizi geliştiriyor, hemde öğnü-
müz hedefler koyarak pratikte çalışmaya baş-
ladık. Grubumuzda herkes kendine ayrıca hedef-
ler koyarak yönde çalışmalar yapıyordu.

Bu çalışmalar sürecinde kendime güven başla-
mış ve öğrendiğim şeyleri bir an önce hayata
geçirmeye çalışırdım.

Çalışmalarımız partinin tarihsel bir dönemine
geldiği için kolay oldu sayılırız.

İki parti birleşme süreci içindeydi, çalışma grubları

durdurulmuştu, bu durgunluk bizi çok etkilemiş, hiçbir şey yapamama, beklemek çok pasifleşmemizi getirecekti.

Bu süreç içinde kendime koyduğum hedefler içinde çalışmalarına devam ettim.

Bu durgunluk grubumuzu çok etkilemiş çalışmalarımızdan bir sonuç alamamak, bir sonuç bağlayamamak bizi moral bozukluğuna uğrattı.

Ama burada yine genç kızlarla kontağı bırakmamış bu durgunluk içinde onlarla arkadaşlık ve güven bağını kurmuş, kendime sağlıklı bir çalışma ortamı sağlamıştım.

Nitekim 6-7 aylık bir süreden sonra grup çalışması durgunluğundan çıkmış, iki sempatizan grupların birleşmesi beklenilmeden çalışmalarına devam etmeye karar vermiştik. Grupca ve tek tek aldığımız hedefler olgunlaştıkça, yeni bir aza ile çalışmalarımıza başlamıştık, durgunluk dönemini portlimiz atlattığımız ol-
sade bizi atlattığımız.

Biz gençler böyle grupların oluşturulmasından yeri-
no olup, zaman kayıp etmeden çevremizdeki insan-

ları bir araya topluyoruz. Grup çalışması içinde bireyler, birbirlerine daha yakın, dostluk ve arkadaşlık bağı oluşturuyor. Çalışma ve başarı istemi daha da derinleşiyor. Gençler kendilerini partiye daha yakın ve sorumlu hissetiyorlar. Araştırmalar yapıyor okuma ve anlatma yeteneği gelişiyor. Bir grup içinde tartışma ve kendi düşüncelerini savunma yeteneği gelişiyor.

Partinin böyle sempatizan çalışma grupları oluşturması, bir sempatizanlar arasında, örgütlülüğü sorumluluğu, partiye üye olmadan kolektif iradeyi geliştirdi.

Partinin ilerde giderek kusak değiştirmesi gençliğe yönelmesi gözöğününe alındığında, oluşturulacak parti kadrolarında sentez grupları daha bilinçli ve deneyimli üyelere sahip olması, yapacağı çalışmalarda daha verimli sonuçlar olacaktır.

Dostça Selamlarımla
Düsseldorf'tan Kardeşler

28-02-1989

Sayın Yeni Yol yazı kurulu,

Bilhassa son zamanlarda herkes görüş ve düşüncelerini Yeni Yol'a yazsın deniliyor. Ben bu zamana kadar mektup dışında iki satır daha olsun yazmadım. ne yeni Yol'a nede başka bir gazeteye dergiye. Kısmet Yeni Yol'aymış.. üstelik bozuk bir daktiloyla. Elyazısıyla yazıp okumanızı güçleştirmek yerine zor olsun daktiloyla olsun yöntemini seçtim. Gerçi kağıtlarım boya bulaştırma mam nedeniyle yazı yazı olmaktanda çıktıya çok görmeyin.

Görüşlerimi daha derli toplu şekilde yazacak düzene koyamadım. Eger yazımı yayınlama gereği duyarsanız gerekli yerlerde nokta, virgül v.s koymada sizler tam yetkilisiniz. ~~Yazıların~~ içeriği yanlış anlaşılmalara neden olmayacak bir biçimde yazımda gerekli kısaltmalarıda yapabilirsiniz.

Hepinize başarılar.

D.M
NÜRNBERG

CANDAN ARKARAŞA YANIT.

Yeni Yol'un 15 Şubat 1989 tarihli sayısında, Nürnberg'deki kadın örgütlenmesi konusunda Candan arkadaşımızın "Kadın örgütlenmesi ve iki anlayış" başlığı altında bir yazısı yayınlandı. Kentimizdeki kadın örgütlenmesi konusundaki gelişmeleri hiç gereği yokken yanlış bir biçimde (bilerek yada bilmeyerek) Yeni Yolda yayınlama gereği duyulmasına karşılık, varlığından haberdar olduğum gelişmeleri, okuyucusu olduğum Yeni Yol'a "Candan arkadaşın tabiri ile" "Yığın örgütüne, üye derneğin Yönetim kurulunda bulunan birisi olarak yazma gereği duydum. Umarım bu yazım Yeni Yol'da yayınlanır.

Yazıda "yine bu bir yıllık kadın çalışmasına paralel olarak yürütülen bir "yığın örgütü" tartışması sonucunda kentimizde "Yığın örgütümüze" üye olmaya aday bir yapılanma oluştu. Ve bu yapılanma doğal olarak bir kadın kolu kurmayla gitti" deniliyor.

Nürnberg'de kurmuş olduğumuz derneğimizin hiç bir partinin yığın örgütü olmadığını belirtmekte yarar görüyoruz. Hiç bir partinin bize kendi yığın örgütüymüş gözüyle bakmasını tasvip edilecek bir davranış olarak görmüyoruz.

Kentimizde kurduğumuz derneğimizin oluşturduğu ileri sürülen kadın koluna gelince, Derneğimizin kadın kolu oluşturmadığı, şu aşamada böyle bir konunun gündemimizde dahi olmadığı kesinken, kulaktan duyma sözlerle, ikili üçlü yapılan konuşmalardan hareket ederek, "Yığın örgütümüze" üye olmaya aday kentimizde bir yapılanma oluştu ve bu yapılanma doğal olarak kadın kolu kurmaya gitti diye yazarak, olmayan bir şeyi varmış gibi göstermenin kime nasıl bir yarar sağladığını, sağlayacağını anlamakta güçlük çekiyorum.

Kentimizdeki TBKP'li bir kadın arkadaşımızda içinde "belirleyici" rol oynadığı belirtilen kadın hareketinin neden, nasıl çıkmaza girdiğini hem anlatabilmek, hemde anlayabilmek için sanırım açık yürekli olmak ön koşul olsa gerek. Oysa Candan arkadaşımız bu konuda hiçde açık yürekli davranmıyor gibime geliyor. Şöyleki, derneğimizin kadın kolu kurup kurmama konusunda genel bir görüşü dahi yokken birkaç arkadaşımızla ayrı ayrı ortamlarda yapılan özel konuşmalardan çıkılarak, Kadın kolu oluşturdular, kadın kolu oluşturuyorlar havasını estirtmeye çalışmak hiçte açık yüreklince bir davranış olmasa gerek. Eğer ortada bir sorun varsa (ki vardır) oturup başbaşa sorunları tartışmak yerine, özel konuşmalarla sorunların çözümüne yol aramak pek sağlıklı bir yol olmasa gerek.

Derneğimize üye ~~hiçkimse~~ kadın arkadaşlarımızın, Candan arkadaşımızın belirttiği gibi ayrı bir kadın kolu oluşturmak ~~gibi~~ için ayrıldığına, ayrılacağına dair herhangi bir belirtiyeye tanık olmadım. ~~TEKKE~~ Candan arkadaşımız, bir kısım kadın arkadaşlarımızın "yığın örgütünde"de çalışmak istemelerini bir ayrılık olarak görüyorsa bu ~~Candan~~ arkadaşımızın kendi sorunudur. Yok ayrılık olarak görmüyorsa, ayrı bir kadın örgütlenmesine gittilerde bizi zor durumda bıraktılar diye Yeni Yola yazmasının gereğini nereden hissetti Candan arkadaşımız?

Yazımın başındada belirttim Nürnberg`de kurduğumuz derneğimiz hiç bir partinin yığın örgütü değil. Beni ve benim gibi diğer arkadaşlarımı "Yığın örgütümüze" üye olmaya aday yapılanma(dolayısı ile onun kadan kolu) Partili yoldaşlarımızın insiyatifinde" diye yazarak, partiXX üyesi olmayan insanları, parti üyesiymiş gibi göstermeye çalışarak acaba nereye varmak istiyor Canan arkadaşımız? Parti üyesi olmayan insanların parti üyesiymiş gibi lanse edilmesinde Canan arkadaşımızın üyesi olduğu partinin, varsa çalıştığı parti örgütünün çıkarı nedir?... Komünistler, Komünist olduğunu söyleyenler, ağızlarından çıkan her sözcüğe, kalemlerinin yazdığı har harfe dikkat etmeliler inancındayım. Ben kendime bir kez dikkat ediyorsam, onlar iki kez dikkat etmeliler. ~~KOMÜNİSTLER~~ Parti üyesi olmayan insanları, parti üyesiymiş gibi lanse etmek bir komüniste, komünist olduğunu söyleyen birine ne denli yaraşır bilemiyorum. Bizleri parti üyesiymiş gibi gösteren Canan arkadaşımızı tüm Yeni Yol okuyucuları huzurunda bu davranışının doğruluk derecesinin ne olup ne olmadığına tartışılması için partili yoldaşlarına, varsa kentimizdeki parti örgütüne havale ediyorum.

Canan arkadaşın yazısında ~~farklı~~ farklı görüşlerden oluşacak bir örgütlenmeye karşı olduğumuz izlenimi verilmeye çalışılıyor. Günümüzde akli başında hiç bir örgütlenmenin, hiç bir kişinin ayrı ayrı görüşlerden insanların birlikte örgütlenmeye karşı ~~çıkması~~ çıkması pek akıl kârı olmasa gerek. Bu bakımdan Kentimizdede hiç kimsenin, ne kadın örgütlenmesinde nede genel örgütlenmede farklı görüşlerden oluşacak örgütlenmeye sırt çevirdiği yok. Tam tersine ayrı ayrı görüşlerden insanların birlikte örgütlenmelerini savunan, bu konuda çaba gösteren bir çalışma var. Var olan çalışmanın tam tersi bir çalışma yapılmıyormuş gibi gelişmeleri yanlış değerlendirip Yeni yol`a bu konuda yazmanın sanırım Canan arkadaşın kendi çevresindeki saygınlığına bir katkısı olmamıştır, olmayacaktır..

Ben, Komünistleri kişi olarak güvenilir, saygın ~~skxxx~~ insanlar olarak tanıdım. Yeni bir takım yapılanmalar ortaya çıktığı zamanlarda, var olan gelişmeleri saptırmak yerine, biraz daha tahammüllü olabilmeyi başarabildiklerinde benim onlara duyduğum güvenin artacağına, yeni ortaya çıkan yapılanmaları büyük bir tahammülsüzlükle karşılayıp, ikili, özel konuşmalardan hareket ederek değerlendirmeye kalktıklarında, yeni yapılanma ve örgütlenmeyi bir ayrılıkmış gibi göstermeye ~~kalktıklarında~~ çabaladıklarında, yeni yapılanmaları "az olsun bizim olsun" mantığıymış gibi ~~gösterebildiklerinde~~ değerlendirip göstermeye çalıştıklarında onlara duyduğum güven ve saygı azalır. (Cümle biraz uzun oldu.)

Bu nedenle, sorunların çözümü için seçilen ikili veya üçlü genellikle özel konuşma sınırlarını aşmayan konuşmalardan birsonuç almaya gitmek yerine var olan sorunların kaynağı bizler olduğumuz gerçeğinden hareketle oturup sorunların çözümü için gerekli girişimleri hep birlikte, dostça, arkadaşça arayalım diye düşünüyorum. Öteki türlü sorunları tartışmaktan iş yapmaya ne moral kalıyor nede zaman.

Yazıma Canan arkadaşın bir cümlesiyle son veriyorum. Evet " Artık söylediklerimizle uyguladıklarımızın arasında bir çelişki bulunmaması gerekiyor".

M. D. M.
NÜRNBERG.

NEYİ NASIL TARTIŞIYORUZ?

Tartışmalaradan, farklı yaklaşımlarla politik faaliyetimizin zenginleştirilmesi beklenirken, YENİ YOL sayfalarında bu farklı yaklaşımların ters yorumlanarak kişisel hesaplaşmalarda kullanılan alet durumuna sokulduğu görülmektedir.

Tartışma yazılı dahi olsa herhangi bir konu üzerinde durulup çeşitli düşüncelerle onu zenginleştirmek olmalıdır.

Ortaya atılan konunun zenginleştirilmesi ise günümüzde şimdiye kadar sahibi olduğumuz "klasik" düşünceden öte çağın ihtiyaçlarına yanıt verebilecek düşüncelerle olanaklıdır.

Herhangi bir toplum veya grupta olduğu gibi partimiz sıralarında özellikleri, davranışları, olaya bakış açılarıyla birbirlerinden farklı yoldaşlarımızın olması sevindiricidir.

Ne yazık ki, bu renklilik yanlış yorumlanmakta farklı görüş sahibi yoldaşlarımız parti içinde hak etmedikleri bir üslupla eleştirilmektedirler.

Parti içi demokrasinin, açıklığın geliştirilmek istendiği günümüzde bu çok çeşitlilik aynı zamanda çağdaş ve yığinsal bir parti olabilmesinde olmazsa olmaz koşuldur.

Bu nedenle parti içi tartışmalarda farklı görüşlerin, yaklaşımların ortaya çıkması, değişik seslerin duyulması, düşüncelerin ileri sürülmesi doğal ve doğru olmalıdır. Doğal ve doğru olmayan ise herkesin ortaya atılan düşünceye onay vermesidir.

Dikkat edilecek bir başka nokta ise herşeyden önce tüm tartışmacıların birbirine hoşgörülü davranmaları, saygılı olabilmeleri gerekmektedir.

Aksi taktirde bu durum şu veya bu yoldaşın dışlanmasına neden olur, gelişmesini frenler, yozlaşmasını getirir...

Tartışmalarda peşin hükümlere varılmamalıdır. Hele acele edilerek verilecek kararlardan kaçınılmalı, tartışmalar sürdüğü müddetce tavır içine girilmemelidir.

Tartışmada beklentimiz önce söylenmiş düşünceyi, arkasından gelecek bir başka düşünceyle geliştirmek, böylece gerçeğe daha fazla yaklaşmak olmalıdır.

"Karşıtımızın" konuyla ilgili getirdiği düşünce veya önerisi içinde tam zıtlık taşısa bile ona verilecek yanıtın geliştirici, moral tazeleyici yanı olmasına dikkat edilmelidir.

Bir başka ayrıntı: Tartışma sürecinde haklı yanı dahi olsa tartışmacının "Bu böyledir... Olmaz... Hayır..." gibi kesin hükümlerden kaçınılmalıdır.

Bunun yerine: "Düşünceme göre... Öyle zannediyorum ki..." sözleri kullanarak son sözün söylenmediği ifade edilmelidir.

Tartışmalarda konu ayrıntılarıyla birlikte çok iyi kavranılmalıdır. Araştırma yapılmadan tartışmalara katılmak tartışmayı sönikleştirir. Tekrarlandığında ise konu dışına taşma eğilimi taşır.

Nitekim, YENİ YOL'da yer alan bazı yazılarda böylesi bir eğilimin izlerini görebiliyoruz. Kanımca bu tartışılması gereken konunun tam anlaşılmasından kaynaklanmaktadır.

Herşeyden önce konu üzerinde araştırma yapan kişi kendisi için değil, öncelikle sorumluluğunu taşıdığı partisinin genel politikasını zenginleştirmek için yapmalıdır.

Tersi durum araştırmacıyı hertürlü kişisel tartışmalara çekebilir.

Gün olur tartışmanın akışı aleyhimize dönebilir. "Karşıtımızın" dile getirdiği kimi gerçekler düşüncemizi çürütebilir. Bu durum karşısında "Ne olursa olsun" şartlandırması tartışmayı söz düellosuna, politik inatçılığa, duygusal yanın ağır basmasına, gerçeği inkar etmeye yol açar. Bilim dışı politika yapmaya götürür.

Tartışma istenileni elde etmek için aynı zamanda bir araçtır. Ancak bu aracı iyi kullanmak herşeyden önce tartışmayı idare eden kişi veya kuruluşa düşmektedir...

"YENİ YOL" un 24. sayısında "Mektuplar" bölümünde yaklaşık iki sayfayı aşan ama aynı özü taşıyan yazılar yer aldı. Ve tüm böylesi yazıların içeriği B.Balıkçı yoldaşa yanıt olarak geçmektedir.

Konuya yabancı olan birisi "haklı" olarak mektupları okuduğunda "Tüm F.Almanya'da böyle düşünülüyor" diye yanlış bir mantığın esiri durumuna düşebilir.

Kanımca, B.Balıkçı yoldaşın "iğneleyici"de olsa getirdiği eleştirisinin altında bir "giz" yatmaktadır.

Bence, tartışmaların ağırlık noktası şu veya bu kişilerden öte TBKP'nin Batı Avrupa'ya yönelik genel politikası olmalıdır. Üstelik F.Almanya eşit Batı Avrupa değildir.

Z. PİK
Bochum

YENİ YOL'u GELİŞTİRMEK.

Yeni yol'un 21 inci sayısından ihtibaren gelişmesini sabırla izliyoruz.Redaksiyonun açık olma çabasını destekliyoruz. Gerçek anlamda tartışma platformu olma çabasını sevinçle, coşkuyla karşılıyoruz ama baştında söylediğimiz şekilde taşıdığı birtakım eksiklikleri gidermesinide sabırla,umutla bekliyoruz. İnancımız ileride çokdaha iyi bir yayın olacaktır.

Olumsuz gördüğümüz bir yanı çeşitli bölgelerdeki yoldaşların aynı birimdeymiş gibibazı konulardaki tartışması.Biz yeni yolda tartışmaya karşı degiliz, o içerikte bir tartışmanın kimseye bir yarar sağlamıyacağı inancındayız. Birim içerisinde kişisel sürtüşmemizi açık tartışırsak (Yeni yol'da) Başka bölgedeki bir arkadaş konuyu ne oranda doğru öğrenip ne oranda doğru değerlendirebilir. Bir yoldaşın sorunu ilk önce bağlı olduğu birimi, üst örgütünü giderek en üst düzeydeki mercileri ilgilendirir. O olayla ilgisi olmayan, o kişiyi tanımayan başka bir yoldaş çıkıp yeni yol sayfalarında tartışmaya kalkışırsa,

1-İlgisi olmayan alana müdahale ediyor.

2- Derginin daha çok insana ulaşabilme mantığına ters düşüyor.

Bu dergiyi dolayısıyla görüşlerimizi daha geniş çevreye duyurmak amacımız ise o insanlar kendilerini her bakımdan tatmin edebilecek bir dergi okumak isterler.yoksa tartışma adına birtakım iç sorunlarımızı merak edip yayını almazlar yada bu tür yöntemle gidip kendi kendimize yayını çıkarıp kendimiz okuruz dolayısıyla her bölgedeki örgütsel sorunlarımızı bu araçla öğrenme olanagina kavuşup kendi kendimize demokratik tartışmamızı sürdürürüz.

Yeni yol'da açıklık politikası diye bu tür yazılara yer vererek sayfa sayısı sınırlı olan gazeteyi daha da dar sınırlar içerisine sıkıştırır.

Aschaffenburg Parti birimi.

1- 3- 89

Değerli TBKP Yayın Organı Yeniyol!

Yazmak bir eylem diyor aydınlarımız.

Lenin yayın organlarını okuyucu kitlesinin önerileri, mektupları, beşer ve yaşatır diyor.

Bu doğru sözcüklerden kuvvet alarak elime kalemi alıp yazmaya başladım. Yazmaktan korkuyorum konuşmaktan hiç korkmuyorum yazmak gerçekten bir sanat işi nasıl tenzi ayakkabıcılık, ayakkabıcıda tenzilik yapmasını becermekte zorluk çekerse yazmak benim için o kadar zor bir iş isede genede yapmaya çalışmak yararlı olabilmek yaratıcı olmak faydalı bir iş olduğunu inanıyorum.

Ben 1978 yılından bugüne TKP şimdide TBKP sempati zanıyım. Bu tarihi süreç içerisinde Partinin yaptığı toplantıları eylemleri hemen hemen tümünü katıldım. Partinin teorisini en çok pratikte uyguladığımda daha bilinçli daha kuvvetli rahat oluyorum. Sizde bildiğiniz gibi kişi bir insanın bilinçlenmesi öğrenme sürecinde daha çok netleşiyor daha çok aktifleşiyor. Maksizim, Leninizm, sosyalist ideolojisini ben kişisel deneyimden çıkarak Partinin Programını okumakla, Yayın organlarını okumakla, Kongre belgelerini, Tezlerini okumakla

Plenumunda alınan kararları okumakla ~~ben~~ her şeyi bir parti bilir yukardan inme emirlerle yapılan eylemler hiç bir işe yaramıyor.

Ben 1978'den beri Parti sempatizanı olarak çalıştım 14 yıldır Parti'nin eylemlerini hiç kaçırmadım Parti'nin yanında aktif yerimi aldım.

Bu bütün eylemler bizim göremizde birden haversiz önceden hazırlanıyor tam eylemin yapılacağı gün veya bir kaç gün önce sen sen şunları yapacaksın diye tepeden inme vazife veriliyor kollektif çalışma diye hiç bir ön çalışmayı rastlamadım. Çalışmaları eylemleri bir kişi veya iki kişi hazırlıyor.

Yukarıda bilinçlenmekten öğrenmekten bahrettim insan beyni yalnız gözlerle algılamıyor ~~insan~~ beyninin algılayabilmesi için kulaklara, ellere dilde ihtiyacı var. TKP şimdiki yeni adıyla TBKP bir iki yıldır çok hızlı hareketli Yenilenme süreci yaşıyor Burdan çıkarak bu olgu üzerine benim partize kişisel önerilerim Partize inananlar inandıranları kişilerin algılaması ^{karar maddesi} için Parti'nin yetkili kişileri ve Parti Başkan yardımcısı Parti genel sekreter yardımcısı tarafından merkezi olmak üzere Bilgilendirme dayanışma toplantıları ve kültürel eylemler yapılmaktadır.

3
Portimizi sosyal ekonomik yönden desteklenmelidir.
Bu merkezi toplantılar hem yurt dışında
hemde yurt içinde acilen yapılması
gerektiğinin inancındayım iki Parti birleşti
Haydar Kutlu, Nihat Sargın yoldaşlar demokresi
Partinin Legale çıkması için azıcukunda da
mücadele veriyorlar. Partiye bilan bilmiyen
dost düşman kişi ve kuruluşlar pek çok
olumlu, olumsuz eleştiriler yapıyorlar bunlar
açıklıkla ve aydınlatılmalıdır TKP ~~Köln~~
Haydar Kutlununda katıldığı Köln Toplantısı
çok olumlu ve yararlı olmuştur eksiklerine rağmen
Merkezi dayanışma günlerinde bölge ve yöre
Parti temsilciliklerini veya sekreterlerin onay
alınarak merkezi dayanışma günlerinde Partinin
güvenini kazanmış doğru dürüst çalışan Parti
sempatizanlarını Partiye üye kağıdının yapılması
yeni yeni parti sempatizanların kazanılması, şimdi
benim anladığım kadarıyla Partide kitlelerden
forla Parti yöneticisi var Parti bir spor kuruluğu
gibi olmamalıdır Partiye para ve esya yardımının
faydalarını önemini kişilere güvence ilena edilmesi
her toplantıdan TBKP daha güçlü kurvetli
çıkmasının yolları acilen araştırılmalıdır
Şimdi daha önceli TBKP oluyorsa için birde
ve beraberliğe çok ihtiyacı vardır
dostca selamlarımla Ali-Seven Münih

TBKP 70 yıldır mücadelelerini çalışmasının hakkı olan legal çalışma hakkını, ülkede yönetimde söz sahibi olmak amacıyla demokratik güçlerle yığınlarda birlik beraberlik içinde hızla gerçekleştirmelidir. Geçen zaman gelecek zaman ziyan edilmemelidir. Kardeş Komünist Partilerin dayanışmalarını sıklaştırmaların önemi sık sık vurgulanmalıdır istenmelidir.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Not. Tabiki her mektup yığın organında yayımlanmaz. Mektuplarımız elinize geçip geçmediğini belirtmeniz okuyucu tarafımızdan acısından feshedili olur.

Değerli Yoldaşlar,
aşağıdaki yazıyı Yeni Yol'un 26. sayısında yayınlamanızı
önemle rica ederim.

SANCILI DÖNEM Mİ ?

Yeni Yol'un 25. sayısında "kancalı dönem" başlıklı yazı
yazıldığı biçimiyse doğru değildir, düzeltilmesi gerekiyor.
Yazarın da bahsini ettiği Semt Komitesi'nde ben de görev
yapıyorum. Bu yazı aynı zamanda da Hamburg Partii Örgütü'nü
ve Semt Komitesi'ni ilgilendirdiği için bu yazıyı yazma
gereği duydum.

Yazıda yenilenmeye karşı çıkıyorum gibi gösterilen, Lenin
in parti ilkelere karşı çıkıyorum gibi gösterilenlerden
biri benim. Ancak Kemal Ayıldız yoldaş Hamburg'daki eskiden
varolan örgütlenme biçimini yazısında belirtmediği için
san ki çok yeni şeyler söylüyorum ve yeni icatlar da bulunmuş
gibi bir izlenim bırakıyor.

1 - Kemal Ayıldız yoldaşla aynı organda, yani Semt Komitesi'
nde görev yapıyorum. Bahsini ettiği SK toplantısında yazı-
da belirtilen türden hiç bir tartışma olmamıştır. Yazı
bir sonraki SK toplantısında ele alındı ve eldeki tutanak-
larla yazının doğru olmadığı ispatlandı.

2 - Daha önce Hamburg'da nasıl bir örgütlenme modeli vardı, bunu
K. Ayıldız yoldaş yazmadığı için, okurların durum hakkında
bir yanlışya varmaları olanaksızdır.
3 - Bir SK toplantısı aktarıldığı için, SK üyelerinin tümünü
bağlıyor. Basta SK sekreteri olmak üzere diğer SK üyeleri
de bu yazının doğru olup olmadığı hakkında görüş belirt-
melidirler. "Sansür uygulamayız" diye bu yazıyı eğis-
tirmek, bir yanlışla ortak olmak demektir.

Aslı tartışma nedir?

Daha önceleri Hamburg'da bir engellik ve bir kadın birimi
vardı. Geçen dönem görev yapan SK tutanaklarında ve değeri-
lenmelerinde örgütlenme biçimini işyeri, yerleşim yeri esasına
göre düzenlemek gerektiğini vurgulamıştır. Bu nedenle K.

Ayıldız yoldaş yeni bir şey söylemiyor. Daha sonraki tartış-
malarda gerek SK içinde gerek diğer birimlerdeki yoldaşların
bir kısmı engellik ve kadın birimlerinin hemen kaldırılmasını
ve yeni örgütlenme biçimine geçilmesini önerirlerken bir diğer
kesim ise bu geçişin bir süre içinde olmasını ve bu süreyi
içinde de yoldaşların yeni örgütlenme biçimini ve çalışma
biçimini özümsemelerini önerdiler. Tartışmalarda partinin
işlemeye hale geldiğini bir kısım yoldaşlar tümüyle örgütsel

yapıya bağlanırken ve örgütsel yapıyı bir "günahe geçiş" olarak görürlerken bir diğer kesim de yoldaşların dönüp bir de kendilerine bakmaları gerektiğini belirttiler. Yani yayaınlar satılmıyorsa, yoldaşlar sadece kendisi için yayaın alıyorsa, bir yoldaş ve iki sempozyandan başka "yığın" dediği çevresi yoksa suç biraz da yoldaşların kendisinde var diyenler oldu. Kemal Ayıldız yoldaşın yazısında bahsini ettiği tartışma budur.

"Eskilikkiler" ve "yenilikkiler" diye ayırdım yayan Kemal Ayıldız yoldaş bu tartışmaları ya kavrayamamış ya da is- teyerek garptırmıştır. Hiç bir yoldaş yazıda belirtildiği gibi "Lenin'in yığın galisması üzerine söyledikleri bölgemiz için geçerli değildir, onun için de denemeye değmez" bir söz sarfetmemiştir. Bu doğru değildir. Hiç bir yoldaş ün- versitede örgütlenmeye gerek yoktur dememiştir. Bu da doğru değildir. 800 Türkiyelinin galistliği işyerinde ancak ve ancak 150 Türkiyeli galismaktadır, ve burada da örgütlen- meye gerek yoktur sözünü hiç kimse sarfetmemiştir. Yani bu da doğru değildir. Nesele duruma gelince şunu söylemek herhalde her komünistın görevi olmalıdır. Teorik düzeyde çok şey söylenebilir, ama gerçek yasanın kendisi nedir, bölgedeki, şehirdeki, semtdeki nesele durum nedir? Yoksa yasanın bizim özel istemimize mi bağlıdır? Bunun böyle olma- dığını mevcut tartışmalar kanıtlıyor. Ya, Alman Komünist Partisi içinde örgütlenme modelleri üzerine ve özellikle de toplumsal kesimlere, yani gençliğe, kadınlara yönelik örgütlenmelere ne diyecek Kemal yoldaş? Yasanın nesele olarak devam ediyor, yenilikkilerle, garptılarla zorluklarıyla. Yasanın bizim özel istemimize bağlı değildir. Bunu söylemek bir suçmuş gibi yazıda belirtiliyorsa, bu, yoldaşların hiç bir şey anlamadığını gösterir.

Yoldaşın yazısında Lenin'in yığın galismasına ilişkin söyle- diklerini aktarıyor, "yani daha daha derine, yığınların içine" diye. Ben yoldaşımı tanımasaydım, kaç yayaın satıldığını bilmeseydim, yığın dediği kaç kişiyi içine içine aldığını bilmeseydim (çünkü hiç içine yok, ancak bir yoldaş ve bir sempozyanla günün 24 saati beraberler) yoldaşım ne kadar güzel bir yaza yazmış diyecektim. Önemli olan ajitatif sözler değil, söz ile özen uyandır. Bunu da sende ben görüyorum.

Zülfü Ay
Hamburg

28 Şubat

Stalin bizimle

Okuyan, bu başlıkla Stalin'e sahip çıktığımı sanacaktır belki. Amacım tam tersi. O zaman seçtiğim başlığın çok provokatif olduğu söylenebilir. Doğru.

Evet, bu provokatif başlıkla, partimiz içinde zamanı çoktan gelmiş olan bir tartışmayı açmak istiyorum. Kenarda, köşede, kıyıda birşeyler söylüyor olabiliriz, ama parti olarak daha sözümüzü söylemedik. Ve bu sözümüzü artık olanca açıklığıyla ve hiçbir yanlış anlamaya meydan vermeyecek şekilde söylemek zorundayız.

Stalin... "Bırakalım, Sovyetler Birliği'ndeki yoldaşlarımız kafalarını yorsunlar bu konuya, nihayet kendi tarihleridir" mi diyeceğiz? Böyle dersek Lenin'e sahip çıkma hakkımız olur mu? Stalin en azından Lenin kadar şekillendirmedi mi bizleri bugüne kadar? Leninizm diye öğrendiğimiz birçok şeyin Stalinist uydurmalar olduğu ortaya çıkmıyor mu bugün? Sosyalizmde sınıf mücadelesi daha da keskinleşerek sürer diyen, komünist partilerinde tek bir görüş olur diye ortaya çıkan bir yoldaşımız var mı artık? Halbuki bu görüşleri bir kaç yıl öncesine kadar savunmuyor muyduk? Ya bugün savunduklarımızı bir kaç yıl önce savunmaya kalksaydık ne olurdu? Kendimizi hızla partinin dışında bulmaz mıydık?

Ne oldu Stalin'e o zaman? Unuttuk mu? Değerlendirme yapıp yanlışlığını mı ortaya koyduk? Yoksa herbirimizin gönlünde hala bir Stalin mi yatıyor?

Dünya alem Stalin'i tartışırken biz Türkiyeli komünistler kendimizi bu tartışmanın dışında tutamayız. Dahası, böyle bir tartışma varsa, komünistler olarak biz kendimizi bu tartışmanın odak noktasına koymalıyız, çünkü tartışma bize şöyle sesleniyor: "De ta fabula narratur!"

Bu yazımla Stalin tartışmasının açılmasını istiyorum. Tartışmaya elimden geldiğince katkıda bulunabilirim. Stalinizmin işlediği insanlık suçunu kanıtlayan belgelerden, Komintern üzerindeki etkinliğine kadar, sosyalizmde yol açtığı deformasyondan, öldürdüğü Alman yoldaşların listesine kadar uzanan belgelerin çevirisine hazırım. En azından aynı katkıyı, hangi düzeyde olursa olsun, tüm yoldaşlarımdan bekliyorum. Partimiz Stalin hakkında sözünü söylemelidir.

Ahmet Akarsu, Hamburg

Ülkemiz 1988 yılında insan hakları ve demokrasi mücadelesinde giderek yükselen bir çizelgeyi yaşamıştır. Hapishanelerde, mahkeme salonlarında, işyerlerinde, üniversitelerde, miting alanlarında, parlamento dışında ve içinde, toplumsal yaşamın her alanında Türkiye'nin aydınlık geleceği için yürütülen bu onurlu mücadele yurt dışında da geniş yankı uyandırmış, destek görmüştür.

Bir yıllık bir hazırlık süresinin sonunda, insan hakları evrensel bildirgesinin 40. yıldönümüne rastlayan ve 10/11 Aralık 1988 günlerinde F. Almanya'nın Köln kentinde toplanan, "12 Eylül rejimine karşı uluslararası mahkeme" bu desteğe önemli bir katkıda bulunmuştur.

TBKP, ta başından itibaren bu girişimi doğru ve gerekli olarak görmüş, desteklemiş ve mahkemenin hazırlık çalışmalarına katılmıştır. Ben son altı aylık çalışmalarda yer aldığım için, ancak bu dönemin kişisel bir değerlendirmesini yapmayı uygun buluyorum.

Çalışmalar süresince burada yeni veya en azından bu düzeyde yaygın ve doğal olmayan konu, değişik politik görüşlerin, rejimin insan hakları ve demokratik özgürlüklere yönelik ihlallerini kapsamına alan belgeleri 7 ayrı komisyonda ortaya çıkarmaları ve bunları iddianame-gerekçe şeklinde mahkemenin jürisine sunmalarıdır. Bu belgelerin sayfalarında yapılan saptamalar ve yükseltilen istemlerde, hem bunları ortaklaşa yazan politik görüşlerin kendilerini bulabilmeleri söz konusudur, hem de bu istemlerin daha geniş bir demokratik yelpazenin onayını alabilecek nitelikte olduğu görülmektedir.

Bu açıdan, ortaya çıkan tavır ve ürünler ülkemizin demokrasi güçleri arasında politik kültürün giderek gelişmekte olduğuna dair önemli bir göstergedir. Genel olarak tek tek görüşler yapılan çalışmanın ciddiyetine uygun bir şekilde ve sorumluluk anlayışı içinde kendilerinin sübjektif çıkarlarını öne çıkarmamışlar, bu davranış da uluslararası mahkemenin başarısında önemli bir etkeni oluşturmıştır.

Avrupa, Asya ve Afrika'nın çeşitli ülkelerinden gelen 17 tanınmış hukukçu, bilim adamı, politikacı, sendikacı ve yazardan oluşan jüri, mahkemenin uluslararası karakterini ve mahkeme çağrısına onlarca ülkeden imza atan yüzlerce ilericisi, demokrat örgüt ve saygın kişileri temsil etme yetkisini yerine getirmiştir.

İddianamenin okunmasından ve çok sayıda tanığın dinlenmesinden sonra uluslararası mahkeme açıkladığı kararda, 12 Eylül rejimini insan haklarını çiğnediğinden suçlu bulmuş, Türkiye'deki otoriter rejime ve onun anti-demokratik politikalarına karşı mücadeleyi meşru görmekle birlikte, halkların kendi kaderlerini belirleme ve demokratik haklar doğrultusundaki mücadelesini desteklediğini açıklamıştır.

Sonuç olarak, TBKP genel sekreteri Kutlu yoldaşın "adımlar" gazetesinin 2. sayısında "Radikal demokrasi" başlıklı yorumunda da belirttiği gibi, "İşte şimdi (bu) ikinci etabın içindeyiz. -Neye karşı- birlikten -ne için- ya da -nasıl bir demokrasi için- birliğe geçiliyor." Bu açıdan -henüz sınırlı da olsa- bu girişim böylesine bir etabın gereksinimlerine uygun düşmüştür.

Bugün muhalefetteki hiç bir politik güç, toplumun politik, ekonomik, sosyal ve kültürel sorunlarını analiz edip çözüm yollarını göstermekle birlikte, tüm bu alanları kucaklayacak bir mücadele yürütememektedir. Kaldı ki tek bir mücadele alanını, örneğin politik alanı ele alsak bile, somut durum yine bu gerçeği doğruluyor. Bir politik hareket kendisinin saptadığı önem derecesine göre "genel af" sorununu politik çalışmalarının merkezine koyuyor,

bir diğeri"141. ve 142. maddelerin kaldırılması" için politik faaliyetlerini yoğunlaştırıyor, bir başkası ise"Kürt halkına uygulanan devlet terörüne" karşı mücadeleyi politik gündeminin başına alıyor. Sorun burada, şimdiye dek yapıldığı gibi önem derecesine göre birini diğerinin önüne koyup, karşılıklı suçlamalarda bulunmak veya demokrasi ve insan hakları mücadelesinin içiçe geçen bu sorunlarını karşı karşıya getirmek değildir.

Bundan böyle yürütülecek çalışmalarda bir başka politik gücün bu ekseninde başlattığı bir inisiyatifi nitel olarak yeni bir anlayışla ve nicel olarak da daha yoğun bir şekilde desteklemek ve giderek ülkede demokrasi ve insan hakları için mücadelenin daha yaygın ve derinlemesine yürütülebilmesi ve adım adım demokratik alternatifi oluşturmak için mutabakat ve işlerli bir koordinasyonu sağlamak zorunluktur.

Hannover (FAC)

Yaşar Yakın
Yaşar Yakın

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMALARI

Bir konu / bir görüş

Parti içi savaşın ideolojik-politik temelde sürmelidir diyen sayın M. Güneş'e yanıt.

İdeolojik-politik sorunların kabul görülen programa rağmen süregelmesi her yaşayan mekanizma için doğal bir süreçtir, önemli olan bu sorunlara örgü süreçleri "örgüt düzeyini" olan yurtseverlerce antepilimayan gerekcelece hasır altı edilmemesi dir.

Herşeye rağmen bu konudaki görüşlerini zi ileride yazacağınızı bekleyenler olabilir, bende kendi adına tartışmaya açtığınız konulara değineceğim.

Öncelikle klasik öğretmen rotünü bırakıp öğrenci-öğretmenliğe başlamanız gerekcek. Önce sorunlara üzülerek rumara sırasıyla cevap verme mantığında tartışıyorum. Köpi ortaklarında, örel gruplarda süren gırtlı savaşın değil ancak bilicli dedikoducuk diye nitelendirilebilir. Her tartışılması gereken ve sorularınızdaki örgüte güvensizliği, gelişim ortaklarına kuskulu, çıkarıcı bakmayı öne çıkaran soru soruş tarzınız

ve beklediğiniz yanıtlar kime veya kimlere hizmet eder bilemiyorum. Tartışma açık olacaksa şimde öncelikle şu sorulara yanıt aranmalıdır.

- Nein Parti?

- Nasıl örgütlenmeli?

- İçinde bulunduğum şartları nasıl etkileyebiliriz?

- Parti = TKP ile TBKP

Programı ile 5. kongre programındaki farklılıklar hangi gereksinimlerden kaynaklanıyor?

- "Üst yönetimi hakkında bir şeyler söylenmeli" diyorsunuz! Ya görevden alınırsınız ya da istifa ettirilir. Sorumluluğun döneminde kimin her iki yanında keser derken, egemenin üst yönetimi değişik dönemlerde alkışladığını unutulmamalı.

- Kiderler gideli aylar oldu, tartışmaya açtığınız soruların bir ansafancısıda, bulunduğunuz fabrikada, büroda, okulda, ülkede üzerinize düşeni yaptınız mı?

- Elindeki etkene karşılık örgütleri, çok önemsediyorsanız ideolojik-politik tartışmalarla altıya düşürme görevini ~~üstlenir mi?~~ üstlenirmiydiniz?
 - Örgütleri dağıtmak, birileri, yandaşları küstürmek, susturmak, tehdit etmek merkezi yöneticilere eleştiri yöneltmekten çok daha büyük ahlaklılık mı?
 - Sorunu ettiğiniz düzeyli mücahede proletarya diktatörlüğünü savunma süreci örgütlerinde en düzeyli şekilde yönetim kavgası mı?
 - Avrupa'da kaç yabır yöneticileriniz? Hangi deneyimleriniz oldu?
 - Kaç süreci ailesi ile insanî ilişkiler içindeydiniz?
- Böyle dostlar sorular sorulabilir ve sayın M. Güneş için işinden çıkamaz haldedir. Eğer özel istenir diğer yandaşlarında TBKB yönetimine en az kendisi kadar güvensiz olursa ^{132 bu} ~~bu~~ güvensizlik ortamında Avrupa'da

yurtseverlerin değil karanlık
 güçlerin işine yarıyor. En az
 yirmi yıldır Avrupa'da yaşayan
 üniversiteli, bilim adamı, aydın
 ilerici, işçiler, köylüler
 sayın M. Güneş gibilerine
 nedense her beş yılda bir
 rastlıyorlar. Artık bu rastlantı-
 ların yalnızca birer tesadüften
 ibaret olduğuna inanmıyoruz.
 Ar. Kodaglar yönettilen onbeş
 soru partiyi - örgütleri yalnızca
 fikir kulübü olarak gören
 mantığın eseridir. Araştırmaları
 ise adı "parti" fikir kulübünde
 proleterya diktatörlüğü!
 Avrupadaki bizler TBKB'
 nin, yöneticilerinin attığı
 adımdan memnunuz. Kahotır
 günün programında içinde oldu-
 ğu süreçte yarınlara ümitsizle
 bakmanızı sağlıyor.
 İdeolojik - Politik tortremaya
 evet ama liderlerde dayanış-
 ma da, adamlara abanede
 bedelli askerlikte, bulundu-
 ğun ülkenin dilini öğrenmede.
~~diye sorulan tutkuna~~
 ne yaptın diye sorarlar.

- KP'leri reformlar için savşırlar ama savaşımı yalnızca reformlarda elde edilecek sonuçlarla sınırlamıyorlar.
- Tensel amaç demokrasi programını senin gibilerinin hareketleri'dir. İşte bu ora aşamadır buun paralel olarak gelişen mücadelelerde yığınlar siyasi sorumluluk duyacaklardır.
- Berlin'den yapılan alıntıysa doğru olmak barış ve demokratik yenilenme hedefleri için her koşulda savaşmakla çözümleri ise yalnızca iktidar sorunu olduğuna ilişkin uluslararası mücadelelerin gündeminde'dir.
- Gerçeklik önemiyle yalnızca devrim rüyası görmekte gerçekleştirilmez, krizi psikolojik bunalıma götürür yoğun rüyalar.
- Ara aşama sokmak doğru değil fakat zorunludur.

- Proletarya diktatörlüğü sınırları genişleterek, hacmi artarak doğruluğunu kanıtlıyor. Nicel ve nitel gelişmeyi iyi izlemek komünistlerin görevidir.
- Her iş kendi içinde işi gören taraflar istenin istememen bir kurallar birikimi geliştirir. Demokrasi ancak kurulları ve komiteleri ile somutlaşır. İşte somut yazayan mekanizma korunur ve geliştirilir yoksa gelecekte olan kapitalist demokrasi değildir. (Sosyalizmin A'sı)
- Parti = TKP mi?
TBKB mi?
- IMF ye sor!
- Askeri diktatörlük - Focardan
- Otoriter rejim sınıfsal dayanokları ^{Kabal} benzerlikler ~~tek~~ gösterse de 1984 altı eyhike otoriter oldu dememizi tutfan beklemeyin.

- IMF çok iyi biliyor.
- Yemin TBKOB'nin taban olacak sınıfları.
- Sosyalizme istersentör güney afrika üzerinden tefrit bu yurum. Sabın sematik olmayı elden bırakmayın haklıdır.
- Anti fekel döngüsüne beraberinde sosyalist devrimi getirirler, sordı ise deşisimlerdeki güçler dengelerdir.
- Çok postifi sosyalizm sosyalist devletin temellerine yerleştirilen dinamik deşildir.

Herşeye rağmen sayın M. Güneş devriminin mümkünse yarımlarında yayınlayınız.

Yürüm yolda Avrupa
Doğru Seilantı

Parti Yaşamı

GÜNÜMÜZDE PARTİLİLİK

Şimdi temel değişti. Şimdi temelimiz "Birlik, Yasallık, Yenilenme". Bunun özerinde yükseliyoruz. İlegalite'den Legalite'ye geçiyoruz. Bugün yaptığımız tartışmaları düşün yapamıyorduk. Bugünkü parti birimleri ile 4-5 sene öncesi arasında büyük farklar var. Bugün dünyanın özerinde yükseliyor. Dünya atlayıp yalnızca bugünü ele alırsak bütün parçasını unutmuş oluveriyoruz. Dünya, bugünü, yarını bir bütün alıp, ağırlığı görmek bizi direkt şimdi yükseltmemiz gerekenlere yönelteceğine inanıyorum.

* * *

Nedir bugün yükseltmemiz gereken? II. dünya savaşını anlatan birçok kitap okumuşuzdur. Bunlardan "maskara önderliğe" kını hatırlıyalım. Savaşın başından beri askerlerine, altındaki komutanlarına yalnızca başına kaldıkları zaman savaşmasını, yukardan emir direktif beklemeden hareket etmesini, kendi aklını-beynini kullanmasını, kendi hıner beceri, olanaklarının en büyük silah olduğunu öğreten komutanın başarılarını hatırlıyalım. Kurdukları cephe hitler tarafından görülür. Biliriz ki ester savaş tabirinde cephe görünürse savaş kaybedersin. Yukarıdaki sıfatlara sahip olan o cephenin askerleri savaşsa, savaşta parçalanmış cephenin parçalarını tekrar bütünleştirirler ve cephe tekrar oluşturulur.

Legaliteye geçiyoruz. Ülkemizde demokrasi mücadelesinde fiilen yer alacağız. Demokratikleşmeye en büyük katkıyı yapmak için büyük cabalarımız var, şimdiye kadar büyük kazanımlarımız da oldu. TBKP ile komünistlerin birliğinin tamamlanmadığını çok iyi biliyoruz. Komünistlerin birliği süreci devam ediyor.

Bugünü kavramak bugüne uygun partililik kimliği istiyor. Legaliteye geçiş bir partinin üyelerinin kimliğindeki özelliklere şimdi daha neler eklenmeli? Çünkü artık şimdi güçler tüm dikkatleri güçlülerle direkt bağ olan üyelere yönelmekte. Onların sıfatı yukarıdaki askerlerin sıfatına uygun olmanın önemi artık şimdi çok daha büyük.

* * *

Şimdi her goldaş varlığını dünden daha farklı ortaya koymalı. Varlığını hissettirmeli. Varlığını ortaya koymadan, hissettirmeden var olamamalı. Bence varlığın ortaya konması harekete geçerek, üretmek olarak. Varlığını ortaya koymak her goldaş elbetteki diğer varlığını ortaya koymak goldaşlardan farklı düşünce, anlayış, üneri, ektirisi geliştirecektir. Hepimiz gazının içindeyiz. Gerremizle bir çok

olay, olgu, bilgi kimi organlarımız yoluyla - göz, kulak... - beynimize gelir. Mutlaka bu beyne gelenler işleme geçirilir. Ve işlemin sonunda birşeyler çıkartırız. Her gıldaşın o zaman dilimi içerisinde çıkarttığı bu sonuçları, beyne gelen her bilgi, olay, olgu versiyonunda olsa diğer gıldaşlardan farklı olması kadar doğal birşey olamaz. Eğer beyne gelenleri 5 olarak sembolize ederseniz: Dışarıdaki organlarımız yoluyla beyne gelir 5. Beyinde işleme girer 5. Çıktı 5. Bence gelme çıkma arasında fark olmalı. 5 gelip 5 çıkmamalı. Üretmeliyiz. En azından 5, 5 çıksın. 6 çıksın. 4, 5'den çıkabilir.

Farklı düşünce üreten gıldaşlara saygı, bence günümüz partililik kısıtlarında önemli bir özellik olarak görülmeli. Düşünen gıldaş, kendi beynini zenginleştirir, harekete geçiren gıldaş farklı düşünce üretebilir. Farklı düşünceler sadece ortadaki Programı-politikayı eleştiren, kabul etmeyen, veyahut olmayan gıldaşlarınca art değildir. Ortadaki Programı-politikayı daha da geliştiren, ileriye götüren, yeni olguları uygun yeni dâiri-elektiri getiren gıldaşlarda farklı düşüncüler demektir. Elbetteki farklı düşüncelerin demokratik bir ortamdan filizlenebilir. Onun için de demokrasinin partisine en son damlasına kadarki-filmes-i-uygulanması gerekir.

Bir temel, bir amaç üzerine yükselen farklı düşüncelerden şimdiden sonra artık hiçbir zaman zarar görmeyiz. Varlığımızın, bütünlüğümüzün, nedenliğimizin üzerinde değil; Varlığımız, bütünlük ve nedenlik üzerinde ne yapacağız? nasıl yapacağız? -vb. konularında farklı düşünceler, birbirine benzeyen seslerin kendi gruplarını oluşturmaları, hantallık yaratması yaşamın içerisinde kalmadıkça bence zor. Yaşamın içerisinde kalmamak farklı düşüncelerin kararı, kararın uygulanması ve değerlendirilmesi ile sağlanacağına inanıyorum. Ne ve nasıl yapacağız? veya yarın üzerine yükselen farklı düşüncelere demokrasi sınırı koymak artık partiye zararı olabilir.

Farklı düşüncelerin artık yollarından oluşan pratiğin birleştirilmesi ekserisini oluşturmada hânenlerimiz arttırmalıdır. Pratik farklı düşüncelerin meydana gelmesinde, farklı düşünce gruplarının oluşmasına yol açmaz mı?

Faruk Er - Atina

13. XII. 1988

NE ZAMAN TAMAMLANACAK?

Bugüne kadar Türkiye solu içerisinde "devrimci güçlerin", "komünistlerin dağınık" (bölünmüş) olduğu tesbitleri yapıldı, bunların birleşmesi üzerine çeşitli girişimler gerçekleştirildi. "Komünistlerin dağınık" olduğu dün bir gerçektir. Bugün bu konuda dev adımlar atılmış olmakla birlikte, gerçekliğini korumaya devam ediyor. Bu gerçeklik nedeniyle ki, bugüne kadar birlik yönünde yapılan girişimler önemli ölçüde ilgiyle karşılandı denebilir. Ancak bu girişimlerin bir sonuç vermemesi, olaya ilgi duyan çevrelerde belli bir güvensizliğe, yapılan birliklerin "nasıl olsa dağılacağı" yönünde intibaların uyanmasına yolverdi.

Bugün süreç, dağınıklığa son verme yönünde somut adımlarla ilerliyor. TİP ve TKP birleşti. Bu birliğin başarıyla sonuçlanması, birlik olayına karşı umutsuz olan, bu birliğinde bölünmeyle sonuçlanacağı beklentisinde olan çevrelere olumlu etki ettiği söylenebilir. Aynı zamanda diğer devrimci güçler arasında çeşitli birlik adımlarını, bunun arayışlarını gözlemliyoruz.

Şimdi de TSİP ile TBKP'si birleşme sürecine adım atmış bulunuyorlar. Bu birliğinde başarıyla sonuçlanması komünistler tarafından ciddi bir beklenti durumunda. Bununla birlikte her iki tarafta, bu birliğin sonuçlanması durumunda da, komünistlerin birleşme sürecinin son bulmuş olmayacağını, daha bu konuda atılması gereken adımların olduğunu konusunda birleşiyor. Bu belirleme bizlere şu soruların sorulmasına yol veriyor: "Komünistlerin birliği ne zaman tamamlanacak, daha başka komünist partisi varmı, kim bu diğer komünistler? vb.

TBKP, komünizmin, bilimsel gerçeklerin kimsenin tekelinde olmadığını, bu gerçeklerin arayış içinde olan herkesle yeni düşünme tarzı temelinde tartışarak birlikte bulunacağını ve mutabakata varılan bilimsel doğrular üzerinde birlikler yapabileceğini söylüyor.

Bu da, şu sorulara yol veriyor: Peki TBKP'nin varoluşunu belirleyen temel ilkeleri yokmu, her olgu bir bilinmezlik içinde mi de araştırma sürecinde ortaya çıkmış oluyor?

Burda, TBKP'nin ilkelerinin neler olduğunu, bunların doğru olup olmadığını tartışmadan önce, komünist ve devrimci sol olarak dünümüze bakarak bir sonuca varmaya çalışmamız kanımca daha yararlı olacaktır. Dünümüzde Türkiye ve T. Kürdistan'ı solu olarak hapimiz, kendimize özgü belli ilkeler belirleyip, bu ilkelerinde değişmez doğrular olduğundan yola çıkarak bir mücadele sürdürdük. Aynı şekilde bu mücadele sürecinde bir çoğumuz hararetli olarak birlik istemlerimizi dile getirdik. Peki bunlardan birlik yönünde somut sonuçlar alabildik mi? Hiç bir Marksist ilkenin birliğe karşı olduğu söylenebilir mi? Marksist-Leninist ilkeler ayrılık için değil, birlik için gerekmiyor mu?

Dünkü birlik girişimlerimizin belli bir deney birikiminin ötesinde somut sonuçlar verdiğini söylemek kanımca ~~xx~~ doğru olmayacaktır. Burda ~~dünkx~~ koşulların olgunlaşmadığı, bu sorunu subjektif olarak çözmenin mümkün olamayacağı, belli zamanın gerekliliği vb. söylenebilir. Elbette bunlarda yabana atılır şeyler değil ve bunlarında etkisi vardır. Bence asıl olan bu değil. Asıl olan; birlik isteminin halk kitlelerinde boy salıp salmadığı, demokrasi isteminin yükseldiğinin görülüp görülmemesi, buna bağlı olarak Türkiye'de yeni demokratik bir düzene ihtiyaç olup olmadığının ~~görülmemesidir~~ netleşmesi, devrimci örgütler olarak bizlerin kalıplaştırmış olduğumuz yaklaşımlarımızın değişmesinin gerek-
kip gerekmediğidir.

~~xxx~~ Her örgüt kendi görüşlerini mutlak doğrular olarak dışındakilere dayatır sa, sadece bunlar üzerinde birlik yapmaya çalışırsa, birlik olgusunda bir gücün diğer bir güce katılmasından hareket ederse, görülüyorki birliirler gerçekleşmiyor. Ayrıca dün mutlak doğrular olarak gördüğümüz görüşlerimizde değişme ve gelişmeler yokmu? Bunların olması gerekmiyormu? Her devrimci örgütün hayat-
ta sınav verememiş görüşlerini yeniden ele alması günümüzün bir sorunu değil-
mi? Bunlara hazır olunmadan halk kitlelerine karşı olan yükümlülüklerin yerine getirileceği düşünülemez.

Dünkü birlik çabalarımızın sonuç vermemesinden nasıl sonuçlar çıkarmalıyız? Bugün görülmesi gereken bir gerçek var ki, O da, karşındaki gücün de doğru şeyler söyleyebileceğini, onunda bir değer taşıdığını, ortak amaçlar uğruna ~~xx~~ yapılacak ve yapılması gereken uygar tartışmalarla doğrular bulunabileceğini kabul etmektir. Bu tartışmalarda varılan ortak sonuçlar bazen taraflardan birinin özgül görüşleri olabileceği gibi, bazende her iki tarafada yeni olan nesnel saptamalar da yapmak mümkündür. Böyle bir anlayışa ve buna uygun davranışa hazır olunmadan solun birliğini sağlamak zorlaşacaktır.

Türkiye Sol hareketi içinde herkes kendisine komünist diyor, Marksist-Leninist olduğunu söylüyor. Bu, çok seslilik ve çok merkezli boyutta sürüyor. Bu çok merkezli boyutta herkesin Marksizmi savunması, olumsuzluk değil, olumludur. Marksizm-Leninizmin devrimci harakette bu denli etki göstermesi, doğal olarak komünistlerin birlik sürecine değişik boyutlarda yansımacaktır.

Bugün bir çok güç kendisine özgü bir arayışa geçiyor. Dünyamızda ve Sosyalist sistemde olan yenilikler bir çok güce şu yada bu biçimde yansıyor. Sosyalist Sistemdeki yenilenme süreci, bir çok engеле rağmen farklı politik güçler arasındaki diyalogada yansiyarak ilerliyor. Böyle bir dönemde Türkiye'li komünistlerin birlik sürecine tarih koymak doğru olmasa gerekir. Bu olumlu etkilenmelerin sürecinde doğaldır ki komünistlerin birliği de ilerleyecektir,
diyebiliriz.

22 Aralık 1988

Jhsan Yılmaz
orta-doğu

BİR KAÇ KONU

Yeni Yol'un sayfa adedinin yetmezliğinden söz ediyoruz. Bu doğru. Ama varolan sayfalarında yeterli değerlendirdiğimiz kanısında değilim. Örneğin Y. Yol'un 24. sayısı nerdeyse iki konu ile sınırlı kalmış. Konulardan biri, ~~B.~~ B. Balıkçı arkadaşın yazısı (ki buda belli başlı bir konu durumunda değil bana göre) üzerine mektuplar, diğeri, "Batı Avrupa Yürütme Komitesi" nin metni" üzerine yazılar. Bu iki konu üzerine gündeme gelen yazıların ortak yönleri özetlenerek (en azından B. Balıkçı arkadaşın yazısı üzerine mektuplar) daha yoğunlaşmış yazı biçimiyle ifade edilir ve böylece daha farklı konulara yer ayrılabilinirdi.

Öte yandan B. Balıkçı ~~xxxx~~ arkadaşın yazısı/ise, iyi bir hava yaratmıyor, üzerine konan mektuplar ayrıca dile getirilen sorunlara cevap ~~xxxx~~ vermekten de uzak. Sanıyorum yoldaşlar arasında süren tartışmalar yeni düşünme tarzının ideolojik vaklaşmaları üzerine gündeme geliyor. Ama tartışma yazılarına baktığımızda, ~~hiçte~~ hiçte bu havayı göremiyoruz. Daha çok organsal yada kişisel hesaplaşmaların öne çıktığı görülüyor. Parti içi demokrasinin dev olanaklarını bu tartışma biçimiyle değerlendirmeye çalışırsak, farklı düşüncelerin zenginlik sağlaması ve kollektif sentezleşmesi yönünde tartışmalardan beklediğimiz sonuçları almada zorlanacağız.

Gerek parti yönetimimizin, gerekse Yeni Yol redaksiyonu'nun tartışmalarda ileri sürülen görüşlerden birine taraf olduğu, bu görüşlerden ~~birini~~ biriyle uyum sağladığı yönler olabilir. Bu doğal. Ancak söz konusu yönetim organları bu tartışmalar üzerine sessiz kalıp, ama taraflardan birinin görüşlerine ideal olmayan tarzda yer verirse bu, o tarafı onay anlamına gelir. Ki, bu da partimizin ve demokrasinin yararına samimi tartışmak isteyen yoldaşlarda düşüncelerine ileri sürme yönünde cesaretli davranamama, tartışmalarda "yanlı davranıldığı" yönlü duyguların duyguların oluşması, bu nedenle açık tartışma yerine perde arkası fısıltı tartışmalarının oluşmasına kapı aralar. Böyle bir durum ise her zaman bize yabancı olmalıdır ve bu konuda her partili yoldaşın (başta yönetici yoldaşların) gerekli duvarlılığı göstermelidir diye düşünüyorum. Bu nedenlerle B. Balıkçı arkadaşın yazısı üzerine tartışmanın örgütlenmesi biçimi bana doğru gelmiyor. Bunu, kendi pratik tecrübeme dayanarak söylüyorum.

2

Yenilenme ve birlik sürecinin kendisine özgü bir sürü sorunlar getirdiği kanısındayım. Bu kanıya Y. Yol'daki tartışmalardan varıyorum. Aynı şekilde sorunların daha fazla B. Avrupa'da olduğu da burdan anlaşılabilir. Fakat yukarda da değindiğim gibi tartışmalarımızın "birlik, yasallık ve yenilenmenin ideolojik yönleri üzerine değil de, daha çok örgütsel (elbette buda önemli) yada kişisel sorunlar üzerine yoğunlaştığı görülüyor. Burda yönetim organlarımızın belirleyici-yönlendirici rolü öne çıkıyor. Bu tartışmaların bir üst (ideolojik-politik bakımdan daha düzeyli) boyuta yükselmesi için parti MK'mizin yönlendirici olması gerekiyor. Ama Y. Yol'un 24. sayısında bu yön eksik. Yönlendirici konumunda olan yazılarda B. Avrupa sorunlarıyla sınırlanmış durumda. B. Avrupa'nın örgütsel ve diğer sorunları MK'mizi ne derece meşgul edecek önemde bilemiyorum ama, yayının ve yönlendirici yazıların belli alanlar yada sorunlar üzerinde sınırlanmaması gerekir diye düşünüyorum.

Faaliyetinin odağına insan faktörünü alan, her şeyini insan faktörüne göre belirleyen, parti içi demokrasisiz/^{gelişen} parti yaşamı düşünölemeyeceğini anlayışını temel alan bir parti anlayışı tartışılıyor. Ama öyle sanıyorum ki bu konudaki anlayışımız yeteri kadar oturmuş değil. Elbette her yönüyle yeni olan ve Türkiye solu olarak oldukça yabancı sayılabileceğimiz böyle bir anlayışın kısa zamanda istenilen düzeyde oturmuş olması beklenemez. Ancak görülmesi gerekiyor ki, özellikle bu konuda ki anlayışımızın olgunlaşması ve genel olarak egemen hale gelmesi yaşadığımız sürecin çok yönlü sorunları açısından önem taşıyor. Aynı şekilde çeşitli konular üzerine süren tartışmalarımızın farklı savrulmalara yolvermeden sıhatli bir seyir izlemesi, partimizin yönetsel rolünün zayıflamaması için de önem taşıyor bu.

MK'mizin gerek bu, gerekse de "birlik, yasallık ve yenilenmenin tüm yönlerini ve sorunlarını ilgilendiren konularda pratik deneylerle örneklendirerek yoğrulan yazılara ağırlık vermesi gerekir diye düşünüyorum. Bu, bir yandan yeni teorik yaklaşımlarımızın köklerinin kavranmasını sağlarken, öte yandan aramızda süren tartışmalarımızın düzeyini daha da yükseltecektir. Bu sorun, yeni düşüncenin temel öğelerinden biri olan sol arası ilişkiler, diyalog ve işbirliği çalışmaları açısından da önemli. Teorik olarak söylediklerimizi pratik hayatta somutlayamazsak, tartışmalar daha zengin, daha yaratıcı olma konusunda kısırlaşır, akademikleşir kanısındayım.

Bir çok sorunlarımızın yanı sıra çok yönlü ağır görevlerde bekliyor bizi. Bu görevlerimizi yerine getirmek için çalışırken her zaman gül bahçesinde olduğumuzu sanmamalıyız. Hem iyi niyetin, hemde kötü niyetlerin bizi izlediğini gözden ırak tutamayız. Aramızda gündeme gelen ve gelebilecek olan sorunlarımızı tartışırken bu olguları hesaba katmak ve olgun bir tartışma üslubu yaratmak zorundayız. Burdan tartışmaya karşı olduğum anlaşılmalı. Ama bu tartışmaların ortak bir üslûple örgütlenmesi gerçeğinin görülmesi zorunluluğu var. Burda yönetici yoldaşların x olgun bir tartışma üslûbünü oluşturmuş olduklarını söylemeliyim. Ama tümünden olduğunu söylemek için zaman henüz erken. Bazen bakıyoruz bir telaşı, bir paniği çağrıştıran, karamsarlık yansıtan yazılar yer alıyor yayınıımızda. Bunun karşısında x telkin etmeye yönelen yazılarda başka bir telaş havasınagirebiliyor.

Yukarda dile getirdiğim sorunlar üzerine başka alanlardan örnekler verecek durumda değilim. Bunları, ancak kendi değerlendirmelerim ve belli ölçüde de dış yansımalarına (yine kendi somutumda) bakarak söylüyorum. Bunlar doğru olmayabilir. Ama buna karşın yinede yazmayı doğru buluyorum. Çünkü küçük küçük de olsa, çeşitli sorunların dile getirilmesinin zenginlik sağlayacağına inanıyorum.

17 Şubat 1989

İhsan Yılmaz
Ortadoğu

YAŞAM BİZDEN NEYİ İSTİYOR ?

Nesrin Doğan

Kadın Kuvveti

Yeni Yol 21. sayısından beri "kalınan yerden devam değil, yeni bir başlangıç"la yayın hayatını sürdürüyor. Şimdiye kadar çıkan üç sayısının sayfalarında daha fazla olarak okuyucu mektupları ve tartışma yazıları yer aldı. Bu sevindirici bir gelişmedir. Şüphesiz herşeyi tartışmak, hiçbirşeyi kendine saklamaksızın açıkca konuşmak, görüşünü ortaya koymak gerekiyor. Bu gerekliliği yaşamın ta kendisi, yaşadığımız gerçekler dayatıyor, bunlardan başkaca bir şey değil.

Partimizin Birlik Kongresiyle birlikte önüne koyduğu Programında parti içi yaşamın demokratikleştirilmesi önemli bir yer tutmaktadır. Partimizin önüne koyduğu tüm görevlerin üstesinden gelebilmekle parti içi yaşamın demokratikleştirilmesi ayrılmaz bir bütünlük içindedir. Bu nedenle Yeni Yol'un 21. sayısından itibaren parti içi yaşamın tartışıldığı bir organ olarak çıkarılması olumlu bir yaklaşım ve girişimdir. Parti içi tartışma sadece bizim partimiz için değil, dünya çapında tüm komünist partileri ve en başta SBKP için de büyük bir önem taşımaktadır. İnsanlığın yaşadığı keskin dönemece uygun düşüncelerin geliştirilmesi ve uygulanmasında komünist partilerine büyük görevler düşmektedir.

Bu görevlerin üstesinden gelmede ise tüm komünist partilerinin üyelerini sıcak, karmaşık bir tartışma ortamı beklemektedir. bu tartışmalara tüm üyelerin katılımı, farklı görüşlerin dile getirilmesi ve görüşlerin parti üyeleri tarafından formüle edilmesi ve nihayet kararlar düzeyine çıkarılıp uygulanmaya konulması parti içi yaşamı canlı hale getiren bir mekanizmanın harekete geçirilmesi demektir. Bu anlamda partimiz açısından Yeni Yol'un görevi, sorumluluğu büyüktür. Tüm parti üyelerinin düşüncelerini Yeni Yol'un sayfalarında ifade etmeleri hiç şüphesiz ki parti içi yaşamın tartışılmasına ve demokratikleştirilmesine ciddi katkılarda bulunacaktır. Ben bu yazımda, Yeni Yol'da çıkan kimi yazıları ele alacağım ve aynı zamanda Yeni Yol'un üzerindeki görevin geliştirilmesine ilişkin kimi önerilerde bulunacağım.

Marksizim-Leninizm bugün pek çok konusunu yeniden değerlendirmekle karşı karşıyadır. Bu bir alt-üst oluş değildir. Bu çağın ihtiyacının gerisinde kalmış düşüncelerin yenilenmesi, geliştirilmesidir. Bu süreçte, bizleri

bekleyen görevlere yaklaşımımız günün gerçeklerini kucaklayan, Marksist Leninist konumlardan hareket ederek olmalıdır. Bu unutulmaması gereken önemli bir başlangıç noktasıdır. Partimiz içinde sürdürülen tartışmalar, dünya çapında komünist hareket içinde süren tartışmalardan elbette bağımsız değildir. Ortaya çıkan tüm düşünceleri, özellikle Sovyetler Birliği'nde yaşanan süreçleri, tartışmaları, atılan adımları dikkatle izlemek komünistlerin yaratıcı nitelikler kazanmalarının ön koşullarından biridir.

Bugün bilimsel teknik gelişmenin insanlığın önüne koyduğu yaşam biçimi, sorunlar ve bunların çözüm yolları üzerindeki tartışma ve çalışmalar, teoride gelişmesi gereken yanlar konusunda şu veya bu düzeyde komünistlerin bilgilenmeleri gerekmektedir. Böylesi bir bilgilenme sürecinde tartışmalar verimli hale gelebilir ve komünistler geliştikleri ölçüde yaratıcılıklarını ortaya koyabilirler.

Bu bakış açısıyla önce kimi okuyucu mektuplarındaki özelliklere değinmek istiyorum. Yeni Yol'un 21-23. sayılarında yeralan kimi okuyucu mektuplarındaki tartışmaların kısır, içi boş, yaratıcı değil yıpratıcı yanları ağır basan özellikler taşıdığını belirtmek istiyorum. Kişiselleştirilen tartışmaların sağlayacağı bir yarar yoktur. "Özgürce" tartışma adına yapılan tartışmalar kimi zaman düpedüz kişisel saldırılar haline geliyor. Tartışma çekişme olmamalıdır. Bize gerekli olan, kişisel davranışların ardındakini bulup çıkartmak, asıl olanı açıklıkla tartışmak, sonucu ders haline getirmek ve bunu uygulayabilmektir. Dikkat edilirse kişisel hatalara ve eksikliklere gözümüzü kapatalım önerisini getirmiyorum. Bunlar elbette partinin her kademesinde açıklıkla ele alınmalıdır ve partinin her kademesinde ilkeli tutum ve yoldaşlık sarsılmaz norm haline gelmelidir. Böyle bir yol tutturabilirsek gerçekten yaratıcı olabileceğimize inanıyorum.

Doğallıkla demokrasi ana tartışma konumuzu oluşturuyor ve ilginç düşünceler ortaya çıkıyor. Ancak bu konuda ortaya çıkan ilkesiz ve yaşamdan kopuk yaklaşımlar, partinin can damarı olan bu konuyu bulanıklaştırıyor. Partinin her evrede uygulaması gereken Leninist ilkeleri, şablonları kırmak adına gözardı ediliyor.

Elbette demokrasiye gereksinimimiz var, çünkü çok şeyi değiştirmek istiyoruz. İnsanların yaratıcılığının, yeni düşüncelerin, girişimciliğin ortaya çıkmasının yoludur bu. Ama demokrasi disiplin karşıtı değildir. İyi bir örgütlenme ve bilinçli disiplin temelinde kollektif bir çalış-

manın gerçekleşmesidir. Demokrasi ne herkesin her istediğini, herhangi bir anda yapmasıdır, ne de kör bir itaat düzenidir. Partinin üyelerinin eşit haklarla aktif katılımı üzerinde temellenen yüksek düzeyde bir düzendir. Şimdi "birilerinin söylediği için" yada "birilerine hoş görünmek" için değil önümüze koyduğumuz görevleri yerine getirmek için demokrasiye gereksinimimiz olduğu gün bibi meydandadır.

Partinin leninist ilkeleri temelinde yapılan yaklaşımlar bir geriye dönüşü ifade etmemektedir. Yapılan, önümüzdeki sorunların çözümünde onların içeriklerinin yenilenerek ele alınmasıdır. SBKP 19. Ulusal Konferans tezlerinde bu konu şöyle formüle ediliyor: "SBKP'nin toplumun yeniden yapılanması ve yenilenmesindeki öncü rolü, parti içi yaşamı köklü bir biçimde demokratikleştirmeden olanaksızdır. Burada en yakıcı, en güncel ve en adil görev, sorunların görüşülmesinde tartışma özgürlüğü ve çoğunluğun kararlarının herkes için bağlayıcı olduğunu öngören leninci ilke, demokratik merkeziyetçilik prensiplerinin yeniden ve tam olarak geçerliliğini sağlamaktır. Parti içi demokrasinin derinleştirilmesi için şu hedefler doğrultusunda önlemler alınmalı ve gerçekleştirilmelidir: SBKP'nin tüm düzeylerinde parti içi dostluk havası yaratılması, tüm yakıcı politik ve pratik çalışmalarda ilgili sorunlarda özgürce tartışma, eleştiri ve özeleştirme ortamı, birlikçilik ruhu, bilinçli disiplin ve kişisel sorumluluk."

İkinci olarak Kemal Kervan'ın Yeni Yol'un 22. sayısında yer alan "Yeni bir tür hareket birliği" yazısını ele almak istiyorum. Kervan bu yazısında ilkesiz yaklaşımlar sonucunda "birliksiz hareketin" nasıl ve hangi yollardan yapılacağını anlatmaktadır. Hiç bir örgütlenmede birliksiz hareket söz konusu olamaz, hele hele komünist partilerinde. Yazıda, parti üyelerinin özgürlükleri, yaratıcılıkları adına formüle edilen başına buyruk bir "parti" yaşamıdır.

Kemal Kervan ilginç formülasyonlar öneriyor: "Farklı bir görüşün odaklaştığı yerde, ona kuşku ile bakmak bir yana, bu görüşü taşıyan yoldaşların toplanıp fikirlerini olanağınca derli toplu ifade etmelerini onlardan isteyecek, bunun gerçekleşmesine yardımcı olacak bir partide, hareket birliğinin somut biçimi nasıl olacaktır?" sorusunu sorarak yine ona bir soruyla cevap veriyor; "Farklı yöntemler öneren yoldaşların, partinin genel faaliyetine zarar vermemek, ters düşmemek koşulu ile, birlikte görüşlerini hayata geçirebileceği, eylemde oynayabileceği bir par-

ti yapısı ile hareket birliği olanaklı mıdır?"

Bu sorunun cevabı herhalde "hayır" olmalıdır. Her bir örgütlenme kendi özgün kurallarıyla kendi örgütlü yapısını korur. Çeşitli örgütlenmelerin ortak pek çok kuralı, yasası vardır. Bunlardan belki de en başta geleni, o örgütlü yapının ortak kararlar temelinde birlikte hareket etmesidir, edebilmesidir. Ben böylesi bir işleyişe en iyi cevap veren prensibin demokratik merkezîyetçilik olduğuna inanıyorum. Ve şüphesiz her örgütlenme önüne koyduğu hedefleri gerçekleştirmek zorundadır. Bu onun varlık nedenidir. Şimdi soyutlamalardan sıyrılıp gelelim komünist partisine. Komünist partilerinin hedeflerini belirleyen programları ve örgütsel işleyişlerini belirleyen tüzükleri vardır. Komünist partilerinde üyelerin yeralışları gönüllülük temelinde, partinin programını ve tüzüğünü kabul ederek olanaklıdır. Bu olmazsa olmaz bir kuraldır.

Tüm parti kademelerinde tartışılarak, çoğunluğun onayını alan parti program ve tüzüğüne, kararlara farklı görüşleri olan üyelerin de uyması partinin yaşamsal bir prensibidir. Tartışmalara özgürce katılmanın, kendi görüşünü dile getirmenin hemen arkasından oluşan karara uymak, yani eylemde, harekette birliği eksiksiz sağlamak her parti üyesinin sorumluluğu, görevidir. Dolayısıyla, "Özgürce biraraya gelmiş yoldaşların girişimciliği temelinde, yan yana yürütülen faaliyetler arasında, yukardan, idari-emirli emirlere başvurmadan da uyum sağlamak, politika yapmak, başarı kazanmak mümkün" değildir. Komünist partisinde fraksiyon olma özgürlüğü yoktur. Bu sekte bir yaklaşım değildir, bilakis yaşamın, gerçeklerin, yılların deneyimlerinin önümüze koyduğu ve iyi kavramamız gereken yaşamsal bir zorunluluktur.

Üçüncü olarak Yeni Yol'un 23.sayısında yeralan Oya Baydar'ın yazısında yeralan kimi görüşlere değinmek istiyorum. Oya Baydar yazısında parti üyelerinin özgürce düşünceleri, yaratmaları için bağımsız olmaları görüşünü işliyor ve "resmi" görüşlere uygun davranma tutumunu eleştiriyor. Baydar'ın yazısında garip bir yaklaşımla "resmi parti", "resmi görüş", "ağbey parti" gibi tanımlamalar yeralıyor. Hiç şüphe yokki bu yeni bir yaklaşımı ifade etmemektedir. Bu tip tanımlamalara anti-komünist pek çok yayın organında rastlamak mümkündür ve burjuvazinin beşinci kol iddialarıyla, ne yazık ki, benzerlik göstermektedir.

Aynı zamanda bu yaklaşım, komünist hareketin ortak görüşler oluşturmaları, ortak hareketi, enternasyonalizm önüne engeller koymak, bunları olanaksızlaştırmak hedefini de taşımaktadır. Oysa günümüzde konservatif, sosyal demokrat, gerici, tutucu pek çok partinin, hareketin ortak platformları

vardır. Bu platformlar aracılığı ile uluslararası düzeyde görüş oluşturma, hareket birliktelikleri sağlamaktadırlar. Komünist hareketin bu zayıflığı çok kez dile getirilmiştir. Bu konuda çabalar günümüzün gerçeklerine uygun olarak sürmektedir. SBKP MK Genel Sekreteri Gorbaçov bu konuyu 18 Mayıs 1987 tarihinde Unita ile yaptığı görüşmede ele almış ve dünya komünistlerinin çok yanlı karşılaşmaları ve toplantılarının daha da geliştirilerek ele alınması gerektiğine işaret etmişti. Nitekim, Ekim Devrimi'nin 70. yılında 178 parti ve hareketin biraraya geldiği bir toplantıda "karşılıklı ilişkiler kültürü"nü zorunluluğunu dile getirmiştir.

Yanısıra Baydar yazısında, parti programını ve tüzüğünü adeta yok saymaktadır. Sovyetler Birliği'ne, SBKP'ye ve sosyalist ülkelere karşı partimizin yaklaşımları parti programında ifadesini bulmaktadır. Partinin tüm örgütlerince ele alınan ve tartışılan, partinin en yüksek düzeyde, üyelerinin iradesini yansıtan, somutlayan Kongresinde karara bağlanan bu belgeleri gözardı eden bu ciddiyetsiz yaklaşım aynı zamanda, bu belgelerin kabul edilmesi sürecinde tartışmalara katılan parti üyelerinin dile getirdikleri görüşleri hiçe saymayı, parti üyelerinin en yüksek düzeydeki iradesinin reddini de içermektedir. Dolayısıyla bu süreçte geliştirilmesi ve yerleştirilmesi için ciddi adımlar atılan parti içi demokrasiyi de görmezlikten gelmektedir.

Parti üyelerini bir kalemde, ne olduklarının farkında bile olmayan, emirlerle hareket eden insanlar olarak ele almak ve herşeyi olumsuzlamak dostça olmayan bir tutumu sergiliyor. Bu "herşeyi ben bilirim" tutumuyla eşdeğerdedir. Kendi görüşü dışındaki tüm görüşleri reddetme, eksik hatalı yanlarına rağmen kendi görüşünü ısrarla öne sürme ile bir diyaloga, yaratıcı tartışmaya varılamaz. Bu arada özellikle önemli olan, bu yaklaşım davaya ciddi zararlar verir.

Son olarak Yeni Yol'un daha da geliştirilmesiyle ilgili kimi önerileri belirtmek istiyorum. Şimdi her parti üyesinin önünde hızlı bir bilgilendirme, öğrenme görevi durmaktadır. Yaşamın zorunlu kıldığı partinin leninist ilkeleri temelinde bir hareket birliği ile yorulmak bilmez bir eylemlilik, tartışma ve öğrenme birarada yürümelidir. Bu elbette söylendiği kadar kolaylıkla yerine getirilebilecek, giderilebilecek bir sorun değildir. Parti temel örgütlerinden başlayan bir çaba söz konusudur. Bu aşamada parti yayın organlarına ve hele hele parti içi yaşamı tartışma adına çıkan Yeni Yol'a ciddi görevler düşmektedir. Onun sayfalarında MK ve onun üyelerinin görüşlerine, Yeni Yol'un görüşlerine ihtiyaç vardır. Ayrıca uluslararası deneyim aktarılmalıdır. Bu önlemler alınmazsa, tartışmalar bir üst düzeye çıkmadan, çıkarılamadan içi boş olarak, kısır bir döngü içinde sürüp gidecektir.

Ocak Danimarka

YENİ PARTİ ANLAYIŞIYLA KADINLARIN KONUMU DEĞİŞEBİLECEK Mİ?

Parti içinde tartışmalar sürüp gidiyor. İnsanlar düşüncelerini yüksek sesle anlatabiliyor artık. Biz komünist kadınlarda ise hala bir suskunluk, hala içine kapanma söz konusu.

Biliyorum, düşüncelerimizi belkide yazıya dökebilecek yetenekte değiliz. Çünkü bize bu toplumda hep susmayı, kabullenmeyi öğrettiler. Yeteneklerimizi geliştirebileceğimiz ortamı belkide hiç bulamadık yada çok az olanaklara sahip olduk.

Ya eli kalem tutan kadın yoldaşlar, sizler neden yaşadıklarınızı yazmıyorsunuz? Yoksa sizler parti içinde kadın olmanızdan dolayı hiç haksızlıklarla karşılaşmadınız mı? Kadın üyeler olarak partimizde hakettiğiniz yerlere gelebildiniz mi? Bulduğunuz parti örgütlerinde kadın olarak konumunuz gerektiği gibi mi?

Partimizin MKsinde kadın yoldaşlar var mı bilmiyorum. Bildiğim FAC Bölge Komitesinde 19 üyenin yalnızca bir tanesi kadındır. FAC de parti üyelerinin %20 sini ise kadınlar oluşturunca. Partimizin genel olarak durumu bundan pek farklı değil herhalde.

Bu yazıyı okuyanlara yoldaşlar diye seslenmek gerekir belkide. Ama benim içimden yoldaşlar diyelim gelmiyor. Çünkü kadın üyelere çoğu erkek "komünistler" yenge diye hitap ediyorsa eğer bu partide bir bozukluk var demektir. Bu bozukluk yalnızca biçimsel olsaydı, hitap şekline hiç aldırmayacaktım. Ama bizim partimiz ne yazık ki feodal anlayışta olan, ataerkil ilişkileri yaşamında sürdüren erkeklerin partisidir. Kadın üyeler ise buna uyum sağlayıp sağlayamamanın çelişkisi içinde bocalayan, fakat hala susan kadınlardır. Susmayan kadınların ise bu partiyi terkettiği bir gerçektir.

Şimdi yazıya dökülen bu düşüncelerimin ne kadar tüyler ürpertici olduğunun bilmem farkındamısınız? Ama bir komünist kadın olarak benim içim kan ağlıyor. Artık uyanmanın zamanı geldi de geçti bile. Partimiz bu yarayı iyileştirmeye çalışmazsa, her zamanki gibi en arka sıralara atarsa, içinde barındırabildiği %20 lik kadın üyelerini bile kaybetme tehlikesiyle karşı karşıyadır.

Partide kadınlar ve erkekler arasında (istisnalar dışında) aile yaşamlarıyla birlikte şöyle bir işbölümü var. Kadınlar ufak tefek işleri, erkekler çok önemli görevleri yaparlar. Bu ufak tefek işler aile yaşamında şunlardır: Evişleri, çocuğun bakımı, ailenin bütçesini yönetmek vs. Parti içinde: Kocasının iyi bir yönetici olması için sorunlar çıkartmamak, yayınları çoğaltmak, kuryelik yapmak, herhangi bir dernekte iseler yemek standları açmak, satış işleriyle uğraşmak, herhangi bir toplantıda söylenenleri yazıya geçirmek yada mesajları okumak vs. Bir de en önemlisi kadın çalışması yapmak. Erkeklerin aile yaşamında üzerlerine düşen işleri ise: Eğer çalışıyorsa karısına mutfak masraflarını vermek, gazetesini kitabını alıp okumak, televizyon seyretmek, bir de çocukları üzerinde otorite kurmak, hele çocukları babasının kuralları dışına çıkıyorsa önce konuşmak, sözden anlamıyorlarsa iyi bir sopa çekmek. Bu arada karısını döven "komünist" erkeklere raslamak da mümkün. Erkeklerin partideki görevleri ise: Her türlü yöneticilik, partide değilse derneklerde yöneticilik, tartışmak, politika yapmak, eğitmek, toplantılarda konuşmalar yapmak vs.

Yani parti içinde öyle bir işbölümü varki, ailedeki işbölümünün sanki aynası. İşte komünistler özel yaşamlarından parti yaşamlarına kadar bu kötü işbölümünü değiştirmezlerse partide kadınların durumu hiç bir zaman düzelmeyecektir.

Partinin bugünkü yapısıyla, yetersiz bile olsa kadın politikası arasında korkunç bir uçurum görüyorum. Bu uçurumu Hamburg'da yaptığımız kadın çalışmasıyla somutlamak istiyorum.

Yaklaşık beş yıl önce kadın çalışmasından anladığımız, partiye

en yakın çevrelerden kadın üye kazanmaktı. Kendimize en yakın örgüt Halkeviydi. Oradaki kadınlarla sosyal kültürel çalışmalar yapmaya başladık. Kadınlardan gelen istemlerle ve bizim yönlendirmemizle bu çalışmalara politik içerik de kattık. Kimi zaman dar gruplarda işçiler neden ve nasıl sömürülüyor diye eğitimler yaptık. Fakat kadın arkadaşlarımızın ve kendimizin ezildiğini ~~çok~~ daha beş yıl öncesinde göremiyorduk. Bu süreçte bazı kadın arkadaşları partiye de kazandık. Biz de bu beş yıllık süreçte kadınlara özgü sorunların ne demek olduğunu öğrendik. Bu özgü sorunları her dakika yaşıyormusuz zaten onu anladık. Bu durumda kendisinin ezilmesine karşı çıkmayan bir komünist, başkalarının ezilmesine sömürülmesine karşı nasıl mücadele edecekti?

Bu soru beni ve bazı kadın yoldaşları, bağımsız kadın hareketinde yerimizi alma düşüncesine yöneltti. Pratiğimizde ise hiç bir politik düşüncesine bakmadan, Hamburg'da kadın çalışması yapan kadın arkadaşları konferansa çağırdık. Bu konferanstan kadın arkadaşların birlikteliği doğdu. Bu birliktelik içinde bugüne kadar sol içinde bir araya gelmesi bile hayal edilemeyen farklı görüşten kadın arkadaşlarla Türkiyeli kadınların sorunları temelinde şu anda ortak çalışmalar yapıyoruz. Ancak bu madalyonun bir yönü, diğer yönü ise moral bozucu ve kapkara.

Biz kadın yoldaşlar en nihayet TBKP'nin I. Kongresinde ifade edilen bağımsız kadın hareketinin yaratılması için üzerimize düşenleri yapmaya çalışırken, bazı erkek arkadaşlar bizleri yıpratma konumuna düştüler. Birincisi bu çalışmamız Bölge Komitesine yanlış iletili. Bölge Komitesindeki bazı arkadaşlar kadın politikası konusunda eski anlayışları aynen korudukları için, neden biz komünist kadınlar emekçi-işçi kadınları örgütlemiyoruz da, feminist kadınlarla ortak çalışıyoruz diye sorun yarattılar. Ustelik bizimle tartışarak da değil, baskalarından bilgi alarak, onlar aracılığıyla bu işler döndürüldü. Bu yoldaşları sırası gelmişken, partinin kadın politikasına kafa yormalarını ve bizimle tartışarak sorunları çözmelerini öneririm. Ayrıca bütün kadınların kendilerine özgü sorunları var. Çünkü kadın olarak doğmaları, onların daha küçük bir kızken ev işlerinde çalışmalarını dayatıyor. Kadınların anne olma özellikleri bu toplumda hangi sınıf ve katmandan olursa olsun, onları köleleştirmek için kullanılıyor. Erkeklerin şiddet ve baskısı her bir kadını tehdit edebiliyor. Acaba erkek arkadaşlar kadın hareketinden yalnızca işçi kadınların örgütlenip erkeklerle birlikte "tek yol sosyalizm" demelerini mi anlıyorlar? Bir diğer suçlama, eğer biz kadınları feministlerin olduğu yerlere götürürsek, kadınların eğitim seviyelerinin düşüklüğü nedeniyle, aile içinde sorunlar yaratacağıdır. Aile içinde sorunların çıkacağı bir gerçektir. Eğer kadın, yaşamın her alanında eşit olmak istiyorsa, bir yandan bu düzenden kaynaklanan eşitsizliğe karşı, diğer yandan ataerkil ilişkileri evinde yaşatan ister baba, es ve oğul olsun onların gerici anlayış ve davranışlarına karşı mücadele etmek zorundadır. İlerici erkekler ise, toplumun her alanındaki ataerkil ilişkilere karşı verilen bu mücadeleyi, rahatlarının bozulması pahasına desteklemek ve kendi yaşamlarıyla örnek olmak zorundadırlar. Fakat bugüne kadar solcular bile bu konuda geri konumlarda oldular ve toplumumuzun geriliğini bahane ettiler.

Bu durumda sosyalist feministlere hak veriyorum. Eğer solcular arasında bile kadınlar böylesine haksızlığı yaşıyorlarsa, eşitlik istediklerinde kendisine "komünist" diyen erkeklerden tepki alıyorlarsa, doğal olarak kadınlar da tepkisel olacaktır. Ayrıca kendisini sosyalist feminist yada marksist feminist diye tanımlayan kadın arkadaşlar, bugün kadın hareketini, kadınların ezilmesini, kadınların kurtuluşunu marksist metodla incelemeye çalışıyorlar. Yani komünistlerin yapması gereken işi yapıyorlar. Bugüne kadar komünist hareketin eksik bıraktığı bu konuya kendi katkılarını yapıyorlar. Bu arkadaşlar kadınların bir yandan partilerde erkeklerle birlikte örgütlenmelerini, parti içinde eşit ilişkileri savunurken, diğer yandan bağımsız kadın hareketinin olması gerektiğini ve toplumu, insanlığın yarısını oluşturan kadınların çıkarları açısından zorlamak gerektiğini dile getiriyorlar. Kadın hareketinin daha bugünden, eşitsizliğe karşı mücadelesiyle toplumu ilerletebileceğini görüyorlar. Sosyalizmi kadınların

kurtuluşu için bir önkoşul olarak değerlendirip fakat bu sorunun kendiliğinden çözüleceğine inanmıyorlar. Sosyalizmde de kadın hareketinin gerekliliğini ve bu hareketin erkek egemenliğinin her türlü kalıntısına karşı mücadele etmesiyle kadın sorununun çözüleceğini söylüyorlar. Feminizmi bir kuram olarak görmeyip, yalnızca kadınların kurtuluşunu sağlama hareketi şeklinde değerlendiriyorlar.

Genel olarak sosyalist feminist arkadaşların yaklaşımı bana hiç de ters gelmiyor. Ayrıntılarda hemfikir olmadığım yaklaşımlar bulunsa bile onların çalışmalarına büyük değer veriyorum ve yürekten destekliyorum. Benim asıl sorunum, partimizin yenilenme ve birlik sürecinde, bugün TBKP de gelecekte marksist güçlerin bir araya geldiği komünist partisinde, sosyalist feminist arkadaşlarla birlikte örgütlenebilecekmiyiz? Partimiz daha bugünden kadın ve erkek üyelerini cinsiyetçi yaklaşımlardan nasıl arındıracak? Programımızda yazılan, cins ayrımcılığının her türünü mahkum eden yeni bir demokrasi kültürünün oluşması için, parti pratikte ne yapacak? Yeni bir parti anlayışında bu soruları da tartışıp, sonuçlandırabilecekmiyiz? Parti tüzüğünde bu anlamda değişiklik yapabilecekmiyiz?

Tülay Umut / Hamburg

3 Mart 1989

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMALARI

27.2.1989

Gözleyme bildiklerim kadarıyla TBKP, Marksist Sosyal-
Demokrat Parti Olma Özlemine doğru yol almaktadır.
Yayınlardan izlediğim kadarıyla, Nasıl bir Komünist Partisi Sor-
usuna- Tarihinde Olduğu gibi Proleterya Enternasyonalizm-
ine bağlı Marksist, Leninist Parti Olmalı. Benim Ülkemin
İnsanının Zaaflı Diktatörlüğe yatkın, İsteyen bir toplumdur.
Lenininde dediği gibi biz arzu ettiğimizden değil Zorunlu Olun-
duğundan. Yukarıda belirttiğim gibi gerçekte Ülkemiz, adına
Uygun bir Sosyal Demokrat Parti yaşamamıştır. O Nedenlede
Çağımıza Uygun Marksist bir Sosyal Demokrat Parti Olacağına İn-
anıyor ve bu anlamda Verilecek Mücadelenin İçinde Olacağım-
da ! İnancım Odurki Ülkemiz Sonrasında ve Kardeş Partiler-
dende Çıkaracağı derslerle, Gizli kâholarını koruyabilen, Eski-
Gelenegi Olan Marksist Leninist parti Omurgasında İnşa ede-
cektir;

Arif Tosun
Hamburg

28 Şubat

*
Parti Programımızı ne kadar iyi anlarsak,
Ona, okadar sahip çıkıp,savunacağız.

Değerli Yoldaşlar,

TBKP nin kuruluşundan buyana parti içinde canlı bir tartışma seyri izliyoruz. Bunun kimi nedenleri olmakla birlikte,asıl nedeni yeni yaklaşımlar getiren, yeni Programımız olsa gerek.

Yazımda irdelemek istediğim bu değildir.Soldaki dostlarımız TBKP Programıyla birlikte bize nasıl bakıyorlar? Bu soru enaz kendi içimizdeki tartışmalar kadar cananlıdır. Soldaki dostlarımızın TBKP ye nasıl baktıklarını bilmekte elbet yetmez, biz onlara nasıl yaklaşma yolları deneyeceğiz.Programımızı hangi temellerde savunup, bunun birlik sürecine hizmet etmesini nasıl sağlayacağız?

Bize yöneltilen eleştirilerin hemen,hemen tümü, bizim sosyalizm amacımızdan vazgeçtiğimiz noktasından hareket ediyor.

Soldaki dostlarımız bu düşüncelerini kimi Bilimsel temellere dayandırmaya çalışırken,aramıza kalın bir çizgi çekiliyor.

Bu kalın çizgiyi soldaki dostlarımızla,bizim aramızdan kaldırmak enbasta bizim görevimiz olmalı diye düşünüyorum. Elbette bu Parti Programımızdan vazgeçerek değil,tersine Parti Programımızı daha iyi özümseyip Programımızın birer ateşli savunucusu olarak mümkündür.

Ahmet Karam yoldaş Programı çok iyi özümsemiş, Programımızdaki her düşünceyi bilimsel olarak temellendirebilir, yada Merkez Komitemizden başka bir Yoldaş. Bunun bana ve sıradan tek,tek yoldaşlara pek faydası yoktur. Programımızı her yoldaş kendisi,kendisi için bizzat özümsemelidir. Programımız hakkındaki tek soruyu bile yanıtsız bırakmamız,yada bilimsel temellerde çok doğru yanıtlamamız bile bazen,Soldaki dostlarımızla aramızda yeni hendekler açabileceği gibi, açılmış hendekleride kapatabilir düşüncesindeyim.

Kaldıki TBKP Programının bilimsel temelleri vardır ve oldukça derindir Ozaman şu sonuç çıkmaktadır.TBKP üyeleri Marksizmi özümstedikleri düzeyde,TBKP programını özümseyeceklerdir. Ve o düzeyde Programlarını savunup hayata uygulayacaklardır.

Mehmet Karaca yoldaş tamda bu noktayı yakalamış ve işaret etmiştir. Oysa her yoldaş bu somut durumu bizzat kendi Pratiğinden çıkartabilir. ve bilmeliydi.

TBKP Programı Kokünist hareketin güçlenmesine hizmet edeceği gibi Marksist solun birlik sürecinde olumlu yönde katkıda bulunmalıdır. Soldaki dostlarımızın, Bizim sosyalizm amacımızdan vazgeçtiğimize samimi olarak inanmaları, işimizi kat, kat daha zorlaştırmaktadır, gibi görünsede, aslında durum bunun tersidir. Onlarla başlatacağımız tartışmayı karşılıklı samimiyet, Politik açıklık temeline oturttuğumuzda Onların bizi yada bizim onları ikna etme şansı karşılıklı olarak mevcut olacaktır. Böylesi bir tartışmayı ise yalnızca bilimin kendisinin kazanacağı malumdur. Bu anlamda komünistlerin butür tartışmalardan kaçmaları söz konusu olmamalıdır.

Tartışmadan kaçmıyoruz diye kör ve sağır bir biçimde tartışmaya girmekte doğru değildir. Ayrıca bu tartışmanın samimiyetsizliğininide gösterir.

Yoldaşlar,

Eskiden olduğu gibi, sadece sıkı sıkıya partiye sarılmak Partiyi Parti politikasını olgunlaştırmak için yeterli değildir. Bugün Partiye sıkı, sıkıya sarılmanın birinci koşulu, Değişen Dünyayı anlamak Onu doğru yorumlamaktan geçiyor. Özünde TBKP Programının yaptığı yada yapmaya çalıştığı budur. Çıkış noktamızın günümüzün somut koşulları olduğuna göre, Marksizmi bugünün koşullarına yorumlamak Oldukca Leninci bir anlayıştır. Bunun tersini yapsaydık şöyle olurdu. Günümüze seksen, doksan yıl öncesinden bir açıyla bakardık bu açıdan herşeyi görmek mümkün değildir, dolayısıyla Dünyayı olduğundan çok daha küçük görecektik. Bu yaklaşım ise hiçde Leninci olmayan bir yaklaşımdır.

Marksizmi kimi olgularda olduğu gibi, hoşumuza giden yanlarıyla ele almakta Leninci olmayan bir yaklaşımdır. Leninden Marksa eleştirel bakmayı öğrendiğimize göre, Lenine niçin eleştirel bakmayalım.

Niçin bilime eleştirel bakmama kötülüğünde bulunalım. Bilimin eksiksiz olduğunu savunup, onun gelişmesinin önünde engelmi teşkil edelim? Bilimi hertürlü eleştiriye kapatmak, Onun gücünden şüphelenmek anlamında gelmezki.? Soldaki dostlarımız bize eleştirilerini yöneltirken, bu soruların yanıtında düşünmek ve vermek durumundadırlar.

Bundan şu sonuç çıkmamalıdır: Soldaki dostlarımızı köşeye sıkıştırırsak biz rahatlarız, anlayışı oldukça sakat bir anlayıştır. Biz köşeye sıkıştığımız içinde rahatlama ihtiyacı duymuyoruz. Tersine Bizi rahatsız eden tek şey Marksist solun dağınıklığıdır. Rahatlatacak ise gene Marksist Solun birliğidir.

Özünde sadece bunu böyle açık ve net koymamız bile Bizim Sosyalizme ne kadar bağlı olduğumuzu göstermektedir. Biz genede Soldaki dostlarımızın kuru kuruya bize inanmalarını bekleyemeyiz. İnandırıcı olmak içinde, Sözümüzle eylemimiz bir uyum içinde olmalıdır. Böylece Programatik hedeflerimizin hiçbirinin isabetsiz olmadığını, hem biz kavrayacağız,

Hemde dostarımıza yardımcı olacağız.

Sonuç itibariyle diyebiliriz ki:

TBKP Programı Bilimsel temelleri olan, Çağdaş, Leninci bir anlayışın ürünü, Komünist hareketin güçlenme ve birlik sürecine hizmet edebilecek, Devrimci durumun yaratılmasına katkıda bulunacak...vs. bir Programdır.

Yığınlarla temas Programımızı hayata geçirmenin önkoşuludur.

Şimdi tüm Komünistlerin önündeki görev, Parti programımızı özümseyip yığınlara taşımaktır.

çünkü, Parti programımızı ne kadar özümsersek, Programın okadar birer ateşli savunucusu olacağız.

Hamburg.02.03.89

Kemal Ayyıldız.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA MERKEZİ

Günümüzde insanın toplum içindeki rolü artmaktadır. İnsan faktörünün önemini dilekate

Merkeziye alınamazsak; gelişen, karmaşıklaşan zamanın gerisinde kalacak, günlük yaşama uygun politika üretmekte geç kalacağız. Toplumsal gelişmenin bütün alanlarında, çok boyutluluğuyla politika üretmek istiyorsak, insanın bütün ilgi alanlarıyla, bireysel sorunlarıyla ilgilenmeli, toplumsal yaşamda bireyin rolünü arttırmalıyız. Yapan dışında olmadığımız için, bu işe ilkönce kendimizden başlamalıyız.

Artmış toplumun içinde, onun gelişiminin öncüsü (fakat kendini? gelişmenin motor gücü saymayıp, halka tepeden bakmadan, onun demokratik hedeflerine ulaşmasında yardımcı olmak için çalışan) olmak zorundadır. O zaman, parti yaşamımızda, iş ilişkilerimizde de birey faktörünü, parti üyesinin rolünü dilekate almak, bu rolü geliştirmeye çalışmak zorundayız.

İnsan toplumunun her konuda aynı düşüncede olması olanaklı olmadığı gibi; bırakalım yüzlerce, binlerce insanı, iki ayrı insanın ^{bile} her konuda tıpatıp aynı düşünmesi sanırız olanaklı değildir. Partimizde de farklı düşünceler olacaktır. Farklı düşünmeyi istememek bile, irademiz dışında bir zaten vardır. Hayata karşı duyduğumuz yufurum olumlu yande değiştirmek istiyor, bunun için düşünüyoruz. Bir yandan da, düşüncelerimizi iletme, yaymak konusunda henü yetersiz, henü de, kaba deyimle, biraz ~~de~~ tembeliz. Oysa yapıcı çözümleri iletme hakkımız var. Bu hak, aynı zamanda parti üyesinin sorumluluğudur. Bence, bu konundaki her parti üyesi hissetmelidir.

Değişik düşünce leri olan ve düşüncelerini yeterince aktıramayan yoldaşlarımızı, bekiple, daha ne anlatmak istediklerini anlamadan, "sorunlu insan", "başagrisi" diye nitelendiğimiz olmuştuk mu? Oysa sorunsuz bir tek insan olabilir mi? Hangimiz "pürü-ak" sorunsuzuz?

Önceleri bende bütün benzetmelerle "karşılaştım". Sadece, partinin eylem kapasitesini artırma konusunda olduğumuz halde, bu insan partinin "karşılaştım" diye bir sorunu olarak görmeye başladığımız da olmuştur.

Politik Bûranın Batı Avrupa Bölge Komiteleriyle yaptığı genişletilmiş toplantı ~~genel~~ değerlendirmesinde vurgulanıyor. "Bugünkü durumumuzu ve yaşadığımız sorunları daha açık biçimde düşüncenin, politikanın değişmesinden tutum ve davranışlarımızın, değişmesine geçiş sürecinin sorunları olarak tanımlayabiliyoruz." "Pratik örgütsel faaliyetleri yenilemek, herşeyden önce her düzeyde örgüt ve kollarımızın, toplum salıyışımızda içinde aktif biçimde yer almasıdır."

Yaşam içinde sorunlarımız, yetersizliklerimiz olacaktır. Düşünce belirtmek, eleştirecek, yapıcı çözüm önerisini getirecek, böylece alınmasında bizi mız olan kararları inandırarak uygulamaya salıya çağız.

ürkiye Birleşik Komünist Partisi, insanlığın, ülkenin sorunlarına özgül arayışını
olunulurken değiştirme çalışırken diğer taraftan düşünmeyi, önermeyi teşvik eden
canlı bir organ, komünistlerin yetişip geliştirdiği bir okul olabilir.

Düşüncelerimizi tartışıp, rahatça konuşabileceğimiz, paylaşabileceğimiz psikolojik ortamı nasıl geliştirebiliriz? Bu soruya henüz doğru getirecek yanıtları veremiyorum. Ancak, bu konuda, kesinlikle işten, para ve yeni yöntemler geliştirmektir. İnsan faktörünün, gençlerin politika ile ilişkisini kurmak ve yeni olanı kavramak konusunda eksiklerimiz var. Temel araçlarımızda konuyu ~~10~~ Batı Avrupa Bölge Komiteleri'yle birlikte Politik Birimin genişletilmiş toplantı değerlendirmesiyle birlikte tartışmak sorunu aşma konusunda doğru tutumunda bize yardımcı olabilir konusundadır.

Sökrü Dizer

Yeniye yazılmasına not. Yazı yazma konusunda ~~çok~~ asıyam gereken
önemli noktaları bu şekilde birer birer yazarak ~~okuyun~~ okuyun. Böylece her
az sayı ile ~~okuyun~~ okuyun. Bu şekilde düşünülerek yazılabilir (buna sevinceceğini yazı
yazma söylemeye gerek yok) yazının özü konularak ~~okuyun~~ okuyun. Bu şekilde
her bir ~~okuyun~~ okuyun. Böylece okuyun.

T Ü R K İ Y E İ Ş Ç İ S İ N İ F İ N İ N P O L İ T İ K Ö R G Ü T S O R U N L A R I

İşçi sınıfının politik örgütü-PARTİ- canlı,durmadan gelişen,sosyal-politik bir organizmadır. Çalışması ve yaşamı Marksist-Leninist ülkeleri ne derece koruduğuna bağlıdır. İlkelerin en önemlilerinden biri,teori ile pratik arasındaki,ideoloji ile uygulama arasındaki birliktir.

Toplumsal dönüşüm ve gelişim savaşımında ortaya çıkan ve çıkacak karmaşık sorunlar denizinde biricik güvenilir pusula Marksizm-Leninizm'dir.

Marksizm-Leninizm körü körüne inanılacak bir teori değil,tüm toplum için daha iyi yaşam koşullarının meydana gelmesine bilinçli olarak yardımda bulunan bilimdir! Hiç bir şeye uyarlanamaz çünkü sınıf savaşımının gerçek ilişkilerinin ifadesi olarak halk yığınlarının tümel tarihsel yaratıcılığından doğmuştur.

Marksizm-Leninizm'in benimsenmesi sadece toplumsal ilerlemenin genel ve özgül yasalarını benimsemek,hazır formülleri ezberlemek değildir. Marksist-Leninist öğretiyi öğrenmenin sona erdiğini düşünmek çok yanlıştır,çünkü bu teori durmadan gelişmektedir.

Marksist-Leninist teorinin çarpıtılması-ergeç kaçınılmaz olarak-pratik çalışmalarında çarpıtılmasına,ülkü ve ilkelerin çiğnenmesine yol açar,parti ve partililer arasındaki ilişkiler sarsılır veya kopar,dolasiyle sınıf savaşımının sapmasına neden olur!

Son üç yıldan beri Türkiye işçi sınıfının politik örgütünde; Marksist-Leninist ilke ve normlar çiğnenmiş,parti organlarında kolektif çalışma ilkesine uyulmamış,formel davranılmış,buna karşı çıkanlar dışlanmış böylece parti içi sancılı süreçler derinleşmiştir. Sorunlara çözüm Marksizm-Leninizm temelinde değil,bunun dışında aranmıştır. Teori ile pratiğin birbirinden koparılması tehlikeli hayallerin kurulmasına neden olmuştur. Örneğin: Barışçıl ve demokratik yoldan sosyalizme geçiş mutlaklaştırılması,Maksizm-Leninizm'in Türkiye koşullarına uyarlanması,Burjuva idealist ideolojisi ile Marksist-Leninist ideolojinin -barış içinde bir arada yaşaması-nın olanaklı olduğu,sınıf savaşımını oligarşi ile demokrasi güçleri arasında gösterme,Burjuva demokrasinin korunmasıyla sosyalizme geçme,Marksizm-Leninizm'i sınavdan geçirme,.....vb.

Demokratik Santralizm ve parti yaşamıyla ilgili Lenin'ci normların çiğnenmesi,demokrasiyle santralizmin uygulanmasındaki karşılıklı bağlar arasındaki dialektiğin koparılması.örgütün temellerini

yerle bir etmiştir.İlkesizliğin ve burjuva ideolojisinin örgüte taşınmasına-bunun doğurduğu sapmalara göz yumulması,ideolojik uzlaşmacılık fikrinin geliştirilmesi-prakmatik ikiyüzlülüğü geçer akçe haline getirmiştir. Sağ ve sol oportünizm-revizyonizm-neo sendikalizm,...vb. örgüte etken hale gelmiş ve yönetime yerleşmiştir. Demokratik-Santralizme küçük burjuva liberalizmi taşınmıştır. Temel sorunların üzerine sünger çekilmiş ve bireysel çatışmalar ön plana sürülerek,ortam bir kargaşa içerisine sokulmuş, böylece politik örgüt bunalımı-krizi giderek derinleşmiştir. 1988'de yeni bir politik örgüt kurulmuştur. Bu örgüt işçi sınıfının örgütüdür? Bir partinin gerçekten işçi sınıfının partisi olup olmadığının nesnel,bilimsel ölçütleri vardır. Marksizm-Leninizm .. bu ölçütleri formüle etmiş ve bir partinin işçi sınıfı partisi olmasının belli başlı niteliklerini tanımlamıştır. Bu ölçütler:

- Partinin sınıfsal tabanı,
- Sınıfsal erekleri,
- Bilimsel dünya görüşü,
- Örgütlenme ilkeleri ve yapısı,
- Özgül koşullardaki savaşımının işçi sınıfı ve öbür emekçilerin yakın ve uzak ereklerini başarıya ulaştırma ölçüsünü içerir!...

Örneğin: İşçi sınıfı partisinin yapısı ve örgütlenmesi-Leninci parti ilkeleri;

- Öncü ve örgütcü müfreze,
- Demokratik- Santralizm,
- Proletarya diktatörlüğü-Burjuvaziye,gericiliği,sol sapmaları likide etme aracı olarak,
- Proletarya Enternasyonalizmi,
- Marksizm-Leninizm'i klavuz edinme,
- Marksizm-Leninizm'in ana ilkesi-Teori ve Pratiğin Birliği

Lenin'ci parti ilkelerinden en az biri eksikse parti işçi sınıfı partisi olamaz!...

Yeni kurulan TBKP'nin program ve yayınlarına bakıldığında yukardaki ölçütlerden hiç birine rastlanmamaktadır. Kendiside böyle bir iddia da bulunmamaktadır. İlerici ve demokratik çevreyi saflarına çekebilmek için çarpık teoriler ve girişimler üretme çabasındadır! Politik hastalık ve sapmalardan kurtulmanın yolu Marksizm-Leninizm'in yasa ve yasallıklarına,normlarına sıkı sıkıya bağlanmaktır. Marksizme-Leninizme tekrar dönmelidir! Hiç kimse gökkuşağındaki renkli yollardan yürümemelidir ve yürümeyi önermemelidir de!...

10.03.89

Deniz Büyük

..: Posta kutusundan çıkan bir fotokopi-yazı üzerine düşünceler!

HeilBronn

değerli Kardeşim yoldaş,
kusura bakma zamanında yetistirene-
dim! Konferans için hazırlanmış
olduğum konuşmanın metnini
gönderiyorum. Türkçem iyi olmadığı
için de kusura bakma.
Konferansta, zaman kısıtlığından dolayı
7. - 8. - 9. ve 10cu sayfaları okudum
Gündemin diğer maddelerinde de
11. - 12. - 13. ve 14cu sayfaları okuyabildim.
Metin işine yarasa, çok sevdim.
Parti adımı, kullanmanı, RİCA edeceğim
Selamlar "Mehmet Talip"

Değerli yoldaşlar

"Batı avrupadaki politik faaliyetlerimiz üzerine" adı ile açılan tartışmanın, partimiz için temelde birbirinden ayrı ve sevindirici iki olgu gündeme getirdiği kanatindeyiz.

I- Parti içi demokrasinin yerleşmesi sevinci

II-Somut bir göçmenlik olgusuna, ihtiyaç gereği aranan cevap ve Türkiye'ye dönük politik çalışmalarımızın sevinci

I -Parti içi demokrasinin yerleşmesi sevinci

Bu olgu bize gösteriyorki, partimiz ve üyelerimiz klasik, askersel hiyerarşi sisteminden ve böylece ezbercilikten kurtulma yolundadır. Haftalardır birimler düzeyinde ve şu anda buradada "Batı avrupadaki politik faaliyetlerimizin" politikalarını üretme heyecanını aktif olarak yaşamaktayız, görüldüğü gibide yırtılmaktayız. Bu tür parti içi demokrasisi üyelerimizin bilinçlenmelerini ve hep birlikte üretilen politikaların daha iyi kavramasını ve benimsenmesini getirdiği gibi, partimizin dışında kalan insanlarda dahada iyi aktarılınabilinilicek. çünkü " bu politika benimde bir parçam ve üretiminde benimde payım ve katkım var" düşüncesi duygusalda olsa hepimizde yaratılacaktır ve dahada aktifleşmemizi sağlayacaktır. Yoldaşlar bu psikolojik bir olaydır biz komünistler diğerlerinden nekadarda fazla bilinçli olduğumuzda etsekte, bizlerde herkes gibi birer insanız, hislerimizle duygularımızla, hatalarımızla vs..Programlanmış, ezberci - robotluktan bu şekilde kurtulmak üzereyiz. Teoriyi pratiğe indirgeleyebilen, partisine ve kendi kişiliğine karşı sorumluluk taşıyan, bilinçli ve ÜRETİCİ komünistler olmalıyız. Parti içi demokrasisi, yönetim kadroları ile Temel Parti Örgütündeki bir üyenin birbirilerine yaklaşabildiğini sağladığı gibi, aralarındaki saygı ve sevgiyide artıracaktır. Bir T.P.Ö. sekreterindende korkan, acaba bana ne der? Hakkımda ne düşünür? Beni yukarıya nasıl yansıtır? Beni dışlarlarmı? Bu gibi düşüncelerle kendini yoran, bocalayan ve pasifleşen, bir kişilikten kurtulmaktayız ve kurtulmalıyızda. Üretici, aktarıcı, pratikçi, sorumluluk üstlenebilen, bilinçli disiplinli ve gerçekleri görebildiği kadar dile getirebilen komünistler olmalıyız ve olacağızda yoldaşlar! "Batı avrupadaki faaliyetlerimiz üzerine" açılan ve yürüttüğümüz tartışmalar, hep birlikte üreteceğimiz politikalar olduğuna göre bundan dahada iyi "parti içi demokratis"sini yansıtan olgu olabilir mi? Bu bizim için büyük bir sevinç değildir? Bu konuda Alman yoldaşlarımızdan pekde çok şeyler öğrenebiliriz.

II-Somut bir göçmenlik olgusuna, ihtiyaç gereği aranan cevap ve Türkiyeye dönük politik çalışmalarımızın sevinci

"Batı avrupadaki politik faaliyetlerimiz" adı altında açılan tartışmanın, ihtiyaç gereği aranan cevap olduğu düşüncesindeyiz. Ne kadar da geç kalmış olsak bile, artık cevabını bulmak zorundayız ve o kaddardır^{da} TBKP için iyi olacağı kanısındayız.

Ben bu konuyu şu şekilde bölümlere ayırıyorum,

- a) Legalleşmenin DKP ile aramızda çıkara-bileceği çelişki ve sorunlar ve DKP ile yerel alanda kolektif çalışmalarımız
- b) Göçmenlik olgusu, Türkiye ile ekonomik, sosyal ve kültürel bağlarımız
- c) Türkiyeye dönük çalışmalarımız
- ç) Yığın çalışması, yerel politikarın üretimi ve çalışma alanlarımız
- d) Üye kayıtları, sempaticanlar ve eski kadrolar
- e) Yapılanma, iletişim ve kadroları çabuk harekete geçirme

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA MERKEZİ

- a) Legalleşmenin DKP ile aramızda çıkarabileceği çelişki ve sorunlar ve DKP ile yerel alanda kolektif çalışmalarımız

Yoldaşlar, hepimizin bildiği gibi, F. Alanyada iki kardeş komunist partinin var olması, yan yana yaşayıp politik faaliyetlerde bulunmaları, mücadele içersinde bulunmaları ve ayrı ayrı üye örgütlemeleri dünyanın hiç bir yerinde yoktur ve olamazdı. Bu özel statü bize Alman Komunist partiden verilmiştir. Bu imkanı bu güne kadar partimize tanıdıkları için Alman yoldaşlara tesekkür borçluyuz. Etrafımızdaki Yunanlı, İtalyan, Portekizli, İspanyol vs. yoldaşlara, ^{bakalım} oradaki ve buradaki bir iki ulusal parti temsilcilerinin dışında hepsi DKP üyesidir. Esasında bizlerde DKP üyesi olmamız gerekiyor.

TBKP bugün legalleşme süreci içersindedir, artık üye kazanmaya bakmalıyız. Türkiyelileri, Fabrikalarda Temelörgütlerde, mahallerde Temelörgütlerde örgütleyeceğiz. Bu yeni durum acaba DKP ile aramızda rekabetçilik gibi çelişkiler yaratmazmı, üye avcılığı havası oluşmazmı. DKP, siz artık legalleşiyosunuz veya legalleştiniz, biz sizin özel statünüzü kaldırıyoruz, derse. O zaman ne olacak? hayırdı diyemeyiz, çünkü kardeş parti bu ülkenin sorumlusudur, bizlerde F. Alman işçi sınıfının bölünmez bir parçasıyız, aynı zamanda internasyonal görevlerimizi yerine getirmek mecburiyetindeyiz. Bu sorunları dahada derinleştirebiliriz. Ama bu sorunlara kısa zamanda açıklık getirmeliyiz. Her ne olursa olsun, bizim tarihsel misyonumuz ortada, bunu unutmamalıyız, ama yinede hazırlıklı olmada yarar var.

Diğer taraftan, bizler en azından, yerel alanda DKP ile kolektif çalışma alanlarını bulup, geliştirip genişletmeliyiz. TPÖ'ünün önerisi şöyle,: DKP ile ortak hedefleri belirleyip sağlıklı çalışmalar sürdürebilmek için, düzenli bir şekilde, en azından TPÖ-Sekreterleri düzeyinde toplantılar yapmalıyız.

Yoldaşlar, bizler artık F. Almanyada yerel politikalar üretme mecburiyetindeyiz ve hatta yerel politikayada ^{bir} ağırlık vermek zorundayız. Bu artık kaçınılmaz somut görev halini almıştır.

b) Göçmenlik olgusu, Türkiye ile ekonomik, sosyal ve kültürel bağlarımız

Yoldaşlar, gelelim 30 senelik var olan göçmenlik olgusuna, geçte olsa aydınlatıp cevap aramaya başladık!

İlk önce "göçmen" nedir sorusu çıkıyor karşımıza. Genelde göçmen göç ettiği yerde genelde kalır. Yığın örgütlerimiz(!), birlik sendikamız yabacılar encümenleri, sosyaldanışmanlarımız, tabiki bizlerde genelde kalıcı olduğumuzu vurgulamaktayız. Kalıcı olduğumuzdan dolayıda Federe hükümet, Eyalet hükümetlerinden ve FAC politikacılarından göçmen ülkesine laik bir politika üretmelerini ve tatbik etmelerini istiyoruz. Eğer bizler bunu istiyorsak, partimiz "TBKP" de ona görede bu insanların göçmenliğine cevap verebilecek, politikalar üretip pratiğide dökmeli. O zaman yalnız ve yalnız "her şey Türkiye için " sloganı ile yola çıkamayız.

"Türkiye vatandaşı olarak ekonomik, sosyal ve kültürel çok yönlü ilişki ve sorunlarımız var ülkemizle" demecinin bir kısmı doğru! Oda Türkiyele olan sorunlarımızdır! Birinci neslin ekonomik yatırımları gerçektende Türkiyede çok. İkinci neslin Türkiye ile hatta üçüncü neslin Türkiye ile ekonomik bağları ne kadardırki ? Bence çok az, pek fazlada olmayacak. Çünkü, F.Alman toplumunun tipik tüketici semtomları bizim gençlerimizdede görülmektedir. Diğer taraftan ülkeye geri dönenler, ekonomik açıdan uyum sağlayamayıp ayakta kalabilme mücadelesi vermektedirler. Büyük bir bölüm F.Almanyaya geri gelebilme imkanları aramakta.

Sosyo-kültürel ilişkilerimize gelince, Türkiye son 25-30 senede büyük bir sosyal-değişim geçirmiştir, bu değişim buradaki insanlarımızı pek yansımamıştır. 20-30 sene evvelki büyük-aile yapısı Türkiyede hemen hemen kalmamıştır. Sebebidе yoksulluğun getirdiği, kırsal bölgelerden kentlere var olan zorunlu göç olgusudur. Hepimizin bildiği gibi Türkiyede insanlarımız büyük bir yaşam mücadelesi vermektedir. Bu yaşam şartları, kentlerdeki insanları çekirdek aileler içinde kapsülleştirip, büyük aile bağlarından ve klasik komşuluk bağlarından koparmıştır. Ekonomik imkansızlıktan dolayı kimse kimseye kolay kolay el atmamaktadır. Temelli geri dönenlerden biliyoruzki, Türkiyeyi bıraktıkları ve eskiden olduğu gibi, sıcak bağları ve ilişkileri bulamadıklarından dolayı, psikolojik yıkıma uğramaktadırlar.

1984 şenesinde " geri dönüş teşvik yasası" ndan yararlanıp, geri dönen 320.000 civarındaki insanlarımızın büyük bir kısmı uyum sağlayamamıştır. Sosyaldanışman yoldaş ve dostlarımız, ülkeye geri dönenlerden bir çok mektup ve telefon almaktadır, bu insanlar FAC'ye geri dönebilmek için imdat istemektedirler. Ama ne yazıkki çaresi yok. Boyalı basınımızda, geriye dönenlerden psikatriye kapatılanların

renkli fotoğrafları ile karşılaşılıyor. Bu ihsanlar F.Almanyadaki "vatanlarına" geri dönmek istediklerini, bagıra bagıra dile getiriyorlar. Bu Geri-dönüşteşvikyasasının bitiminden üç ay sonra, kapatılan bir araştırmaya göre, yani 1985 Mart sonunda, Mänisa pisikatri-kliniğine acil inşa edilen barakalara, geri dönenlerin uyum sağlayamayıp, pisikolojik hasta olan 350 çocuğu tedavi altına alındı. Aynı tarihtede 450 çocukta sırada beklemekte idi. Manisa bu konuda ancak kendi çevresine hitap edebilecek kapasitededir. Ülkenin diğer yerlerinde yaşayan çocuklar ne olacak. Sonra nekadarımız kendimize yediript çocuklarımızı pisikatriye (tımarhaneye) yatırırız. Birde hangimiz bile bile çocuklarımızı Türkiye pisikatrilerinin ilkel tedavi metodlarına emanet eder. F.Almanyadaki birinci ^{nasıl} ~~son~~senelerde pisikolojik ve fiziksel yıpranışlarının son dereceye ulaştığını ve sayıcada çoğaldıkları dikkati çekmekte. Bu zavallılar 500-700 Markla malülen emekliye çıkartılıyorlar. Bu miktar F.Almanyada geçinmele ne yeterli olmadığı için, Türkiyeye zorla dönme mecburiyetinde kalıyorlar. Ama bu insanlar yinede oturmamüsadelerini öldümemekte, 2-3-4 ayda bir F. Almanyaya geliyorlar muaynelerini, tedavilerini yaptırıp ve ilaçlarının da alarak Türkiyeye gidip gelmektedirler. Tabiki çocuklarını ve torunlarını görebilme ve seve bilme imkanın da her zaman açık bırakmak niyetide ortadadır.

Türkiyede kültürel değer ve yargılarda ^{da} büyük bir değişime uğramıştır. Burada yaşayan büyük bir çoğunluğumuzda F.Almanyadaki olumlu ve olumsuz bilinçli ve bilinçsiz kültürel etkilerinin altında kalarak, Türkiyeden ayrı sosyo-kültürel bir değişime uğramışızdır. Bazılarımızda "kendi dar bakış açısına dayanarak" "bu namusuz Alman toplumu içersinde" milli ve dini kişiliklerini kaybetmemek için, F.Almanyaya geldikleri yani 20-30 sene evvelki Türkiyenin değer ve yargılarına sarılarak kapsüllenmişizdir. Hatta ve hatta daha eski dönemlerin değer ve yargılarına sahip çıkmatayız, taki bunların çeşitli nedenleri var.

Yoldaşlar bizler artık burada yepyeni bir kültür yaratmış bulunmaktayız, Sosyologlar bu yapıya "karmakültür" veya "sübkültür" demektedirler. Göçmenlik olgusunun getirdiği bütün bu faktörleri ve sorunları göz önünde tuttuğumuzda, bizleri büyük bir korku ^{ve} tedirginlik sarmakta ve gittikçe Türkiyedende uzaklaştırmakta. Evet yoldaşlar gerçektende Türkiye ile sorunlarımız çok ve ürkütücüdürde. TC'nin bu gibi konularda ciddi ve çözümleyici bir yaklaşımı yoktur. Önün için göçmenlerin geleceğini garantiye alacak, onların ihtiyaçlarına hitap edebilecek, onların yeni kültürel kişiliklerine uygun, onların sorunlarına çözüm getirebilecek ve FAC'nin "multi-kültürel bir toplum" olabilmesini sağlayabilecek politikaların ü-

retilmesi partimiz "TBKP" dahada çok düşmektedir, tabiki tarihsel misyonumuzla bağdaştırarak.

Bunları yapabilmek içinde , Türkiyeli göçmenlerin toplumsal ve kişisel açıdan nasıl bir sosyo-kültürer yapıya sahip olduklarını, ihtiyaçlarının ne olduğunu, sorunlarının nereden kaynaklandığını ve onlarla nasıl yığın çalışması yapılabilineceğini tsbit etmemiz gerekiyor.

Yoldaşlar, böyle bir ampirik araştırmayı sınıfsal açıdan yapabilecek bir sosyologa görev vermemiz artık kaçınılmaz hale gelmiştir. Sanıyorumki 30 senelik bir maziden sonra böyle bir araştırma yapılmalıdır, insanlarımızda bunu çoktan hak etmişlerdir, ve bu görevde ancak işçisınıfının partisine,"TBKP"ye, yaraşır ve düşmektedirde.

Bu tip bir ampirik araştırmayı yapabilecek bir sosyolog önermek istiyorum. Kendisi ikinci nesildendir, hamburg üniversitesinde okumuş, işçisınıfının bilincinde, şu anda DGB'nin bir projesinde çalışmakta ve bildiğim kadarıylada DKP içersinde çalışmaktadır.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMALARI

c) Türkiyeye dönük çalışmalarımız

Yoldaşlar ben bu konuda pek fazla bir şey söylemek istemiyorum. Çünkü parti tüzüğümüz ve programımız apaçık ortada, görevlerimizi ve hedeflerimizi net bir şekilde gözlerimiz önüne sermektedir ve bunlarda bizler için bağlayıcıdır, sonra tarihsel misyonumuzda ortada. Kısacası, tüzük ve program gereği görevimiz, Türkiye'deki demokrasi mücadelesine aktif olarak dayanışma göstermek ve katkıda bulunmaktır. Göçmenlik olgusundanda çıkarak kalıcılığada dayalı politikalar üretmeliyiz, bu ihtiyaca muhakkak cevap vermek zorundayız. Yani- Türkiyeye dönük ve göçmenliğe dayananarak falitlerde bulunmalıyız, her ikisininide yan yana bir bütün olarak görmeliyiz. Bu yüzden "her şey Türkiye için " sloganını doğru bulmuyoruz.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMALARI

ç) Yığın çalışması, yerel politikaların üretimi ve çalışma alanlarımız

Yoldaşlar bizler batı avrupadaki politik faaliyetlerimiz deyince, ilk olarak hemen " YIĞINÇALIŞMASI" aklımıza gelmekte, hatta son zamanlarda hiçte dilimizden düşmüyor.

Sanki son 20 yılda hiç yığınçalışması yapmadık. Yapmaz olur muyuz NİCE dernekler kurduk, öyle değil mi yoldaşlar?

"Her komunist yığınlarla bağ kurabilmesi için, bulundukları yerlerde birer dernek kurmalıdır", (mantığı ile) kolları sıvadık. kurduk dernekleri veya varolanlara üye olduk. "Aman sağcılara kaptırmıyalım", veya "hadi sağcılardan kapalım" diye yönetimleri ele geçirdik ve apolitik ve dindar insanları kaçırdık. ve tabi OCÜ olduk....! Arkasından oportunist sosyaldemokratları dışladık, onlarda kendi derneklerini kurdular...! Kala kala dışımızdaki sol kaldı, ama onları da bezdirdik, onlarda derneklerini kurdu...! Tabi bu arada "YIĞIN ÖRGÜTÜ FEDERASYONUMUZU" da kurduk..., fes ettik..., yenisini kurduk..., yine fes ettik..., yine yenisini kurduk..., yakında yine yeniden fes edip, dahada yenisini kuracağız...! Tabi "öbür yığınlarda" boş durmadı, Federasyonlar türedi!

Sonrada bas bas bağıırıyoruz, "derneğimiz demokratik kitle örgütüdür", "biz göçmen yığın örgütüyüz, bize her kes gelebilir çayını içer tavlasını oynar, istersede üye olur vs".

Olaak şey değil, sen apolitik insanı, sağcısını solcusunu kaçır ve yığın örgütünden bahis et, yığınlar nerede sen nerede yoldaş...?

Yığın örgütü dediğimiz dernekte, üye olarak üç yoldaş ve sekizbuçuk yarı sempatizan bulunmakta. esasında bu dernek dediğimiz yer bir parti temel örgütü. Duvarlarındaki resimlerden, dolaptaki kitaplardan, maların üzerindeki (eskiden) Atılımlardan, (bugün) Yeni Yollardan belli oluyor, bu dernek değil, parti örgütü. Yani "ÖCÜLER DERNEĞİ". Yönetimleri bir türlü bırakamıyoruz, yığınların eline geçebilir diye yığın derneğimiz....! Dernek kongrelerinde faaliyet raporu olarak, Parti Temel Örgütünün yukarıya gönderdiği raporu okuyoruz ve sonrada kendi kendimizi alkışlıyoruz! Hayır yoldaş, bu yığın örgütü olamaz, kendi kendimizi aldatıyoruz, çünkü orada yığınlar yok. Böyle dernekleri fes etmeli, boşu boşuna oralarda gücümüzü harcıyoruz....! Yoldaş, yığınlar bizi bekliyor, hemde 30 seneden beri!

Komunistler derneklerde çalışamaz mı? Elbette çalışır, ama derneğin tüzüğündeki amaçları gerçektende amaç olarak görürsek, değil araç olarak Eğer bizler derneğin amaçları uğrunda hizmet verirsek, oradaki yığınlarda bizi seve seve yönetime getirirler ve OCÜ olarak görmezler. Komunistler var olan hareketin içine girerler, yol gösterirler, oradaki yığınlara güç verirler, saygınlık kazanırlar.

Yoldaşlar, şu işe bir bakın, yoldaşın biri diğer bir yoldaşa, fes edip yeniden kurduğumuz federasyona hemen üye olmadıkları için: "sen GDF'nin kurulmasına karşı geliyorsun, o zaman TBKP'nin kurul masınada karşısın" diyor. Diğeride: "bu ne demek ya, olurmu yoldaş, beni buraya tüm üyelerimizin aldığı karar gereği, TGT'yi kurmaya delege olarak gönderdiler, GDF'yi değil. Ben üyelerimizin demokratik kararı olmadan böyle bir girişimde bulunamam". İlkinin cevabı: sen istedikten sonra olur, zaten dernekler bizim elimizde, onlar kim biz kim, biz onları yola getiririz. GDF'yi kuramazsak TBKP'yide kuramayız".

Allah allah, olacak şey değil, yoldaşlar bu ne demek yahu?

Evet yoldaşlar, ne yazıkki böyle, hala yığınörgütüyle, partiörgütü arasındaki dağlar kadar farkı göremiyoruz!

Sonra, illâki işçi derneklerindemi üye olacağız veya kuracağız? Gençlik dernekleri, kadın dernekleri ve hareketleri, meslek dernekleri, gerçek kültür *dernekleri*, eğitim dernekleri, sendikalarda vb. (üye olunup) çalışılamaz mı?

Hatta yığın çalışmaları sırf derneklerdemi yapılır? Derneklerin dışındaki, "koskoca yığınları" ne yapacağız?

Şu anda legalleşme süreci içindeyiz, yarın öbür gün legalleşeceğiz, bu insanlar bize oylarını vermelerini "hayır ve sevap" karşılığı dilenecek miyiz? Ama o büyük yığınlar ÖCÜLERE oy vermez, günah olur!

Ancak, o insanların mahalle ve fabrikalarda güncel sorunlarına çözümlenmesinde yardımcı olarak yığınlara yaklaşabiliriz.

Göçmenlerin, kalabalıkça oturduğu bir mahallede, yoğun trafikli bir anayol geçiyorsa, çocuklarında karşıdan karşıya geçerken can güvenliliği yoksa, belediye encümenindeki üyeler o mahallede çoğunlukta yabancılar oturuyor ve nasıl olsa oradan oy çımıyor diye, bu yakıcı soruna çözüm getirmiyorlarsa! mahalle sakinlerinin bu sorun altında ezildiklerini görüyorsak, orada bir hareketlilik vardır. Çünkü, en azından kendi aralarında bu sorunu tartışıyorlar demektir. Haa, işte biz komunistlerin görevi ^{orada} başlar, hareketiniçine girebilir (boşver, sonra önüne de geçebiliriz), soruna çözüm getirmeye çalışabiliriz.

Buna benzer çok sorunlar var!

Yeteri kadar çocuk yuvalarının, çocuk parklarının olmayışı, oturduğumuz binaların rutubet içinde oluşu, çocuklarımızın Sonderschuleye aktarılması, meslek eğitimi yapamayışları, ikinci nesilin babalarının malülen emekli oldukları işyerlerinde aynı kötü şartlar altında çalıştırıldıkları vs. Bu pek çok sorunlar için çeşitli girişimler kurabiliriz, tabi tüzükler hazırlamadan, yönetim kuruları seçmeden, çünkü girişimler ihtiyaca cevap verinceye kadar hayatta kalırlar, dernek olamazlar.

Biz komunistler saygınlığımızı yığınlarda ancak böyle kazanabiliriz (yeterki kollarımızı sıvayalım). Derneklerde sempatizanlarımızla devrim ha-

yalleri kurmakla, veya DAC'de otobüslere 20 Pfennig'e binilebildiğini, yine DAC'de kiraların en fazla aylık kazancın 1/9'i olduğunu tartışmakla değil.

Bak o zaman bizi yığınlar sevip sayıyor, parmakla gösteriyor, "komunist ama her işimize sahip çıkıyor, dürst bir insan, esas komunist budur" diyor ve bizi ÖCÜLÜKTEN kurtarıyor, hatta hayırımız için dua ediyor ve bize cennetten parsel ayırmaya kalkıyor! Yeri geldiğinde aynı insan bize oyunuda verecektir!

Bunun dışında vatandaş global sorunlara duyarlılığını sağlamalıyız ve burada kalıcılığını göz önünde tutarak, belediye içindeki ve çevresindeki sorunlara ilgisini çekmeliyiz.

Bir köprünün, bir alt geçitin, bir üstgeçitin, bir otoparkın, bir bisiklet-yolunun vb. yararlımı, zararlımı, yoksa boşboşuna maddi zararımı. Yakındaki fabrika zehirli sularını niye çevreye akıtıyor, kentin üzerinde alçak uçuşlar yapılmalı mı yoksa yapılmamalı mı, çevremize füzeleri yerleştirsinler mi yoksa yerleştirmesinler mi, arsa ve bina spekulasyonlarına evet mi hayır mı diyelim ve benzeri daha çeşit politikalar üretmeliyiz. F.Almanyada seçme ve seçilme hakkı gerçekleştirilmek üzere, şimdiden biz yerel politikalar geliştiremezsek, o zaman ne yapacağız? Yoksa kurduğumuz "sözde yığın dernekleri" gibi, belediye encümenlerine/de gös-temelik olarak seçilip oturacak mıyız

Yerel politikaları anlayabilip gerçetleştirmek için, kardeş Alman Komünist Partisiyle kollektif bir şekilde çalışmalıyız.

Sonra aramızdan Türkiyeye temelli dönenler olacaktır muhakkak, buradaki yerel politik çalışmalardan faydalanabilirler, Türkiyedeki demokrasi mücadelesine daha aktif olarak katkıları olabilir. Yetişmiş ve gelişmiş pratikçi kadrolara Türkiyeninde ihtiyacı var.

Almanların dediği gibi: "kimse usta olarak havadan düşmüyor".

En önemli hedef bu ÖCÜLÜK rolünden kurtulabilmek, yoldaşlar kendi kendimize bir soralım: yığınlar (ama gerçek yığınlar) bizi nasıl tanıyor? Evet ÖCÜ olarak. Komünisten adam mı olur, vahşidir, kanlı canavardır, kan emicidir, namus nedir bilmez tanımakta istemez, allahsızdır vs. bunların hepsini bir tencerede karıştıralım, sonra ortaya bir bütün olarak ne çıkar? ÖCÜ çıkar.

Yoldaşlar kusura bakmayın, bile bile devamlı öcü kelimesini kullandım, ama beni anlayacağınızı ümit ediyorum.

Onun için yoldaşlar kendimizde yenilememiz şart. Bırakalım artık askersel terimleri, plakatif konuşmaları, herkesin anlayabileceği dilde konuşalım.

Ben inanıyorum ki şimdiki tüzüğümüz ve programımızla ve birde batı avrupadaki politik faaliyetlerimizi rayına oturttukten sonra, yalnız oy değil, biz çok üyede toplıyacağız. Hele yenilenme ve açıklılık politikasını pratiğe indirgeyebilirsek, ozaman bizi kimse durduramayacak Yoldaşlar!

d) Üye kayıt-ları, sempaticanlar ve eski kadrolar

Yoladaşlar řu anda legalleşme süreci içersindeyiz, bu önemli dönemde ve legalleştikten sonrada, aktif çalışan üye tabanına ve değişik kadrolara ihtiyacımız var, bu sebepten dolayı üye sayımızın önemi çok büyük.

Bu güne kadar bizlerle canla başla çalışan bir çok sempaticanımız var. Artık onları fazla bekletmiyelim, partimize onları üye olarak alalım. Bu insanlar bunu çoktan beri beklemekte ve üyeliği çoktan beri hak etmişlerdir.

Diğer tarftan, kazaya kurban gitmiş bir çok eski üyemiz var. Onları kadrolarımıza yeniden kazandırmak görevi TPÖ'lerimize düşmekte. Bu insanları en iyi TPÖ'leri tanır ve değerlendirebilir, onların hakkında karar verme sorumluluğuda TPÖ'lerine düşmektedir. Bu deneyimli insanları kahve köşelerine ittiğimiz yetti artık, onların bize, bizimde olara ihtiyacımız var,

Yoldaşlar biz üye sayımızı ve yetişkin kadrolarımızı genişletmeszek kimlerle bu koskoca (gerçek) yığınlara girip ilişki kuracağız ve saygınlık kazanacağız?

e) Yapılanma, iletişim ve kadroları çabuk harekete geçirme

Ben genelde F.Almanyadaki yapılanma üzerine konuşacağım. Diğer batı avrupadaki ülkelerin sorunlarını ve şartlarını tanımadığım için o ülkelere değinmeyeceğim. Konuşmamın diğer bölümlerinde de sadece F.Almanya hakkında görüş belirttim.

Bügüne kadar var olan F.Almanya yapılanmasında, bir çok sorunlarla karşı karşıya kaldık. Yayınların zamanında her kese ulaşmaması, dayanışma çalışmalarında tüm TPÖ'lerin zamanında harekete geçirelemesi veya bazılarının hiç harekete geçmemesi gibi bir çok sorunlar.

Tüzük gereği MK'nın altında 5 çeşit örgüt biçimi var: Bölge, İl-, Yöre-, Semtkomiteleri ve en altta Temel Parti Örgütü veya Parti Kollektifi. Şu andaki üye sayımızla bu piramit içersindeki komiteleri doldurmak biraz (hatta çok) zor. Onun için ben iki tanesini saf dışı ediyorum.

F.Almanya gereken üç çeşit şu şekildedir: -FAC Bölge Komitesi
-Eyalet Bölge Komiteleri
-TPÖ veya Parti kollektifi

FAC'nin ve diğer batı avrupa ülkelerinin her bölge komiteleri düzeyinde ve MK'nin hemen altında örgütlenmeleri şarttır. Çünkü B.Avrupadaki her ülkenin coğrafik, kültürel, sosyal, ekonomik, politik, hukuksal vs. şartları değişiktir. Hollanda ve İskandinavya ülkelerinde yabancıların seçme ve seçilme hakkı verilmiştir. Diğerlerinde, hatta FAC'nin bazı Eyaletlerinde çok büyük ve ayrı ayrı mücadeleler vermektedir. Her ülkede yabancılar politikası ve yasaları değişik, yerine görede birbirine zıttır. Her ülkenin hükümeti birbirinden ayrı partilerden yönetilmektedir. AT-Ülkeleri ve AT- dışı ülkeler bulunmakta. Benzer sebeplerden, her ülke kendi şartlarına göre ve birer Bölge Komitesi düzeyinde örgütlenmeli ve bulunduğu ülke şartlarına göre çalışma alanları arayıp, politikalar üretip faaliyete geçmelidir ve parti piramidi içersinde MK'inden direktif almalı ve oraya karşıda sorumlu olmalıdır aynı zamanda bulunduğu ülkedeki insanlara karşı ve onlar içinde sorumluluk taşımalıdır. Sonra her ülkeyi birer bölge olarak (terim olarakta) görmek ve adlandırmak daha uygundur.

FAC'nin ontane ayrı eyaleti bulunmakta, her eyalet iç işlerinde, eğitimde, idari işlerinde, toplu sözleşmelerde, yabancılar yasası yönetmenliğinde, polis yasalarında, Eyalet anayasalarında, Mahkeme düzeylerinde, gizli polis örgütlerinde (Landes Verfassungschutz) vb. hürdür. Hatta Bavyeranın dahada özel statüsü (Mür Devlet Bavyera=Freistaat Bayern) var. Her eyalet hükümeti birbirinden zıt partilerden oluşmakta ve işçiye ve göçmenlere, karşı veya ılımlı politikalar uygulamakta.

. Bundan kısa bir süre önceki " Aile Birleştirme Yönetmenliğini" göz önüne getirelim. Hessen eyaletinde SPD-Yeşilliler koalisyonu zamanında "evlilik süresi" diye bir şey yoktu. Diğer eyaletlerde (Bavyera ve Baden Württemberg harici) 1 senelik evlilik süresi şartı var-iken, Bavyera ve Baden Württemberg eyaletlerinde ise 3 senelik evlilik süresi şartı ist-eniyordu. Bu konuda bizler Bavyera eyaleti çapında çalışma yapmamız gerekiyordu ve iki senelik aktif bir yığın çalışmasın-dan sonra Bavyerada şimdi tüm FAC'de olduğu gibi evlilik süresi ana-yasa mahkemesince 1 seneye düştü. Bu gibi sorunlarda (eyaletle ilgili) tüm eyalet kadrolarını harekete geçirmek ve koordine edebilmek için bir eyalet yönetimine ihtiyacımız var. Böyle bir yönetimide en uygun bir şe-kilde adlandırmamız gerekiyor terim olarak fail ve Semt Komitesi uygun de-ğil. Bütün bu değişik sorun, durum ve şartları göz önünde tutarak böyle bir yönetime en uygun isim "Eyalet Yöre Komitesi"dir.

Eyalet Yöre Komitelerinin hemen al-tındada üye sayısına göre ya Temel Parti Örgütü (TPÖ) veya Parti Kollektifi (PK) olmalıdır. Semt Komitesi-ne gerek görmüyorum, bir kere bu örgütleri kurabilmek için yeteri kadar üyemiz yok. Ancak bunu ileride düşünebiliriz ve Semt Komitetelerinin kurulması imkânının da açık bırakmak gerekiyor. Büyük kentlerde sayı ol-rak fazla birimimiz var ise bunları parti kollektifi haline dönüştürebiliriz. Veya TPÖ ve PK'leri bir araya gelerek "faliyet koordinasyon kurulları", ama şartlar gerektiriyorsa o kentlerde "Semt komiteleri"ku-rulabilir, dediğim gibi açık bırakmak gerekiyor.

Bu piramit içersinde yer alan tüm yönetimlerde, yani FAC-Bölge Komite-sinde olduğu gibi (sayı olarak gereği yok), Eyalet-Yöre Komitelerinde ve TPÖ/PK'lerindede belirli sorumlu veya yöneticiler seçilmeli veya gö-revlendirilmeli. Misal: Sekreter, Eğitimsorumlusu, Kadınsorumlusu, Genç-lik sorumlusu, Göçmenlik sorumlusu, Kültür sorumlusu, Barış sorumlusu, Ö-kolojisi sorumlusu, Dayanışma-sorumlusu, vb. Bu sorumlular piramit içersinde, yukardan aşağıya yeni olay, olgu, değişiklikler, yenilikleri, gelişmeleri, bir alttaki sorumlulara seminerler düzeyinde aktarmaları ve onları geliştirmeleri gerekiyor. Bu şekilde uzmanca gelişme ve ye-tişme imkanları da sağlamış olacağız. Ben eğitim konusunu misal olarak vermek istiyorum, benim için büyük bir sorun. Dikkatimi çeken, bazı yol-daşlar aynı konuyu 4çü veya 5ci seminerdede izlese, eğitici sorunca an-ladınız mı diye, anlamayan ve meseleyi öğrenmeyen yok, tabi cevapta yok. Eğer öyle ise böyle durumda ne olur sorusuna, yine cevap yok, bu-da gösteriyor ki, konu iyibir şekilde aktarılamış. Artık biz klasik ezber-ci sistemiyle eğitim işini yürütemeyiz. Eğitilenle eğitenin arasında-ki fark kalkmalı ve karşılıklı rol değiştirmeleri gerekiyor. Çağdaş

pedagojinin (emansipasyon) didaktik ve metodlarını uygulamamız şart. Seminerlerimizde teorik içeriği pratikleştirebilmek için, rol oyunları plan, oyunları, duvar gazeteleri, grup çalışmaları, brain-storming, filim, video, dia, yarışma sitilleri vs. uygulamada yarar var. Eğitici-ler önde oturarak, kitaptan okuyarak hazırladığı skriptten (eğer ha-zırlamış okumakla eğitim olamaz bu ancak ezberciliği getirir ve eği-tilen kendini o konuyla identifiziieren (türkçesini bulamadım) yapamı-yor, çünkü ezbercilikte değerlendirme yapılmaz. Bunu üretimde bağla-yabiliriz. Eğer işçi üretim ilişkisini kuramıyorsa, yani ürettiğini tanıımıyorsa devamlı bir bütünün ufak bir parçasıyla uğraşıyorsa ürettiği malla kendini identifiziieren yapamaz ve bir kopukluk doğar üretenle üretilen arasında="üretim ilişkileri bozukluğu"da üretilen malın kalite-sini düşürür. Onun için eğitimdede yenilinmemiz şarttır. Ama bu konu-da eğitimci yoldaşların suçu yok, çünkü onlarda bu işi bu şekilde (kla-sik) öğrendi. FAC Bölge Komitesi Eğitim Sorumlusu araştırmalar yapıp en iyi yöntem ve metodlarını seminer konularına uygun bir şekilde ha-zırlamalı(Bukonuda bir büroda oluşturabilir) ve Eyalet Yöre Komite~~leri~~: Eğitim sorumlularıyla seminerler yapmalı. onlarda aynı şekilde TPÖ/PK Eğitim Sorumlularıyla çalışmalı. Eğitim seminerleri Üyelerimize Federe-çapta, Eyaletçaplarında olduğu gibi TPÖ/PK çaplarında da düzenlenmeli. Yukarda belirttiğim gibi bu şekilde uzmanlarımızı çoğaltabilir geliştirebiliriz.

Bunun dışında her Eyalet, FAC-Bölge Komitesinde bir kişi ile temsil e-dilmeli. Tabiki FAC yönetimi 10 kişiyle kalacak diye bir şey yoktur ihtiyaç gereği çoğaltılabilir. Yanlız seçimlerde dikkat edilmeli her eyaletten bir kişi seçilmesi için. Gerekçesinide fazla söyleyeceğim bir şey yok "Eyalet Yöre Komitesi ile ^{ilgili} Bölümde"anlatmaya çalıştım ay-nı şartlar bunu gerektirmekte.

Batı Avrupa örgütüne gelince, öyle bir yönetime gerek görmüyorum. Ül-kelerin şartları birbirinden ayrı, avrupa çapında alınılacak genel ka-rarlar ülkelerde uygulamaları zorlaştırır. Bu konuda önerim:"Avrupa Koordinasyon Kuruludur" bununda görevi Türkiyeye dönük çalışmalarımızı Dayanışma vs.) avrupa çapında koordine etmektir ülkeler arasındaki gelişmeleri, deneyimleri karşılıklı bilgi alış veriş haline getirmek-tir. Her ülkenin Bölge Komitesi bu kurulda temsil edileceğinden dola-yı yaşadıkları Ülkenin şartlarına göre kararlar alacaklardır ^{ve} uygulaya-caklardır. Bu yapılanma-yla iletişim ve harekete geçirme kolaylaşacak. Yapılanma konusunda FAC açısından bir şema hazırladım, anlaşılmasını kolaylaştıracakı kanısındayım.

TPÖ-Ingolstadt

Mehmet Talip

TÜRKİYE SOSYALİST PARTİSİNİN YEREL ÖRGÜTLERİ

MERKEZ KOMİTESİ

PARTİ KONGRESİ

B. AVRUPA KOORDİNASYON KURULU

FAC BÖLGE KONFERANSI

FRANSA BÖLGE KOMİTESİ

BELÇİKA BÖLGE KOMİTESİ

FAC BÖLGE KOMİTESİ

HOLANDA BÖLGE KOMİTESİ

İNGİLTERE BÖLGE KOMİTESİ

B. SEKRETERİ
-B. EĞİTİM SORUMLUSU
-B. KADIN "
-B. GENÇLİK "
-B. KÜLTÜR "
-B. BARİŞ "
-B. ÖKOLOJİ " VS.

BAVYERA YÖRE KONFERANSI

EYALET YÖRE KOMİTESİ

EYALET YÖRE KOMİTESİ

BAVYERA YÖRE KOMİTESİ

EYALET YÖRE KOMİTESİ

EYALET YÖRE KOMİTESİ

-Y. SEKRETERİ
-Y. EĞİTİM SORUMLUSU
-Y. KADIN "
-Y. GENÇLİK "
-Y. KÜLTÜR "
-Y. BARİŞ "
-Y. ÖKOLOJİ " VS.

TEMEL P. ÖRGÜTÜ

PARTİ KOLEKTİFİ

TEMEL P. ÖRGÜTÜ

PARTİ KOLEKTİFİ

TEMEL P. ÖRGÜTÜ

PARTİ KOLEKTİFİ

-SEKRETER
-EĞİTİMCİ
-KADIN SORUMLUSU
-GENÇLİK SORUMLUSU
-KÜLTÜR "
-BARİŞ "
-ÖKOLOJİ " VS.

PARTİ KOLEKTİFİ

TEMEL P. ÖRGÜTÜ

PARTİ KOLEKTİFİ

BÖLGE KOMİTESİ

İL KOMİTESİ

YÖRE KOMİTESİ

SEMT KOMİTESİ

T.P.Ö. / P.K.

DIALOG KURMA YOLU

TÜRKİYE SOSYALİST PARTİSİNİN YEREL ÖRGÜTLERİ

DIALOG KURMA YOLU

TÜRKİYE PARTİ ÖRGÜTLERİ

- B. SEKRETERİ
- B. EĞİTİM SORUMLUSU
- B. KADIN "
- B. GENÇLİK "
- B. KÜLTÜR "
- B. BARIŞ "
- B. OKULSIZ "

- Y. SEKRETERİ
- Y. EĞİTİM SORUMLUSU
- Y. KADIN "
- Y. GENÇLİK "
- Y. KÜLTÜR "
- Y. BARİŞ "
- Y. ÖKOLOJİ "

- SEKRETER
- EĞİTİMCİ
- KADIN SORUMLUSU
- GENÇLİK SORUMLUSU
- KÜLTÜR "
- BARİŞ "
- ÖKOLOJİ "

vs.

DÜNĐEN BUGÜNE

Yaklaşık iki yıl önceydi. Üç yıllık partili yaşamından bir yıl parti çalışmalarından uzak kalan yoldaş, yeniden partide görevler alacağını belirterek müracaat etti. Birkaç görüşme sonucu, içinde yer aldığı parti örgütünden ve kendinden kaynaklanan eksikliklerin altını çizip, yeni deneme göre çalışma anlayışını kararlaştırdık. Yoldaş partiye bağlılık ve güvenini, çalışma sevgisini bolca açıklamıştı. Partiye bir yazı ile tekrar müracaat etti. Yetkili organlara bu durumu ilettik. Yoldaşın, aramızda tekrar yerini almasından dolayı seviniyorduk. Bu olay partideki (TKP) Lurgunluk tartışmalarına rastlar. Yoldaş Lurgunluk konusunda yapılan bir toplantıda katıldı. Toplantılara katılan, görevler üstlenen yoldaş, aradan üç ay geçtikten sonra, kurulan parti bağlarını tek yanlı koparıp, iş ve ailevi nedenlerden dolayı başka şehre taşındı.

Bir başka yoldaş, iki yıldır parti çalışmalarından uzak. Bulunduğu örgütte yoldaşlardan krizi ile anlaşamaması, çalışmalar da krizi eskiden yanların atılmaması ve bu durumların kendi gelişmesine katkı yapmaması ve kendisinin bu durumda partiye zarar vermek istememesi dolayısıyla hareketle ilişkisini bir yandaş olarak sürdürmeye karar verdi. Örgütten bu yana partiye ve genel mücadeleye karşı tutumu olumlu oldu. İlişkilerimizi insanca sürdürmüyoruz ve zaman zaman oturup gelişmeler konuşmuyoruz ve yaygın sürekli iletmiyoruz ilerde tekrar parti soralara katılabilmemizin faktörleridir.

Partimiz, TBKP'nin 1. Kongresinde aldığı 14 nolu karar olan "Partilerimizden ayrılmış kadrolar üzerine" konusunun yasama işlemi Sevinçtutusunda atığımız adımların kısmi neticeleridir.

İşimiz zor, ama gerçekçidir. Geçmiş dönemde partilerimizden ayrılmış birçok yoldaş var. Ayırı kalmalarının nedenleri örgüt içerisindeki kişisel tartışmalar, yoldaşların maddi-askeri sorunlarının çözülmemesi, psikolojik durumlar. Yönetici yoldaşların farklı yaklaşım, sert tutumlar ve kararsızlıkları. Çevresi ve yakınları ile zorlanan-borulan bapları.

Bu yoldaşların tekrar kararnılması ilişkilerin peşinisten dersler çıkararak, istina temelinde, sorunları yerli yerine koyarak. Ayırdan yoldaşları veya örgütten veya yöneticiden kaynaklanan sorunları yerne oturtularak, ilişkileri yeni deneme ve bu denemelerin sorunları ve görevlerine göre ayarlamalıyız.

"Tren kaçıyormuş gibi aleye getirmek veya işi kendiliğine bırakmak olmaz. Karşılıklı oturup konuşmak, konuşmaya örgütten başka yoldaşları da katmak Sevinç olur. Partiyeye tekrar girmek isteyen yoldaşa parti kapısı kapalı tutulamaz. Parti kişilerin Sevinç, hepinizin ortak evi olmalıdır. Geçmişte aralarında sorunlar olan yoldaşlar, çalışmalara yenden katılmak isteyen veya katılımı gereken yoldaşlara karşı "o gelirse ben yokum" diye yaklaşmamalıdır. Bir partimizde farklı düşüncelerimiz ve ortak hareket birliğimizle olacaksa böyle bir sistemle yaşayamayız. Akıllı, geniş yarekli, ilkel yaklaşım örgüt içinde yoldaşlık ilişkilerini peşştirir, peşştirir.

Su anda öpüt içersinde veya o ve bu nedenle bafı kopmuş
kını yoldaşlar var ki "partye her şeyimi, canımı bñle
veririm" diyorlar. Bunlar pözel sözler, fakir edilmelidir.
Ancak yoldaşlar altı cürümesi peraken bir noktada uarkı;
partinin ne den, ne bugün ve ne de gelecekte hiç kimse-
len yararı olmayan "can" isteniyor. Tabir ki peeniste
partye, sınıfına, toplumuuna canını veren ler onurlu
işler yaptılar, olmsızdıkları. Can vermenin bedeli
mücadelemizi bir adam ılerneye götürmektedir. Sırf
apite olarak ve Luyusat yanasarak "canımı bñle ver-
rim" diye yanasmak anıa inenme lösen ızken lahi
yapmamak çelişkili bir durum yaradır.
İm di her yoldaş, her yoldaş inenme lösen pözel
bölge, yetenek, inen ve pözelniyle yenne pözelni
her halde bugünkenden daha pözel olun.

Haydar Ates

FAC Bölge Komitesi
Üyesi

GDF KURULTAYINDA AÇILAN TARTIŞMA BÖLGELERDE NASIL SÜRECEK...?

GDF olağan üstü kurultayının içeriğine bağlı olarak bu temelde süren birde tartışma başlamıştır. Bölgemizde bu temelde süren bir tartışmanın olumsuz sonuçları kişisel endişelerimin dahada artmasına neden olmuştur. Bizlerin yaşadığı olumsuz sürecin bu gün GDF örgütlerinin büyük bir çoğunluğunda yaşamaya aday olması kaçınılmaz görülmektedir. Bu anlamda bölgemizdeki derneğin üyelerininde görüşüne aştığı bir değerlendirme metni dikkate değer bir içerik taşımaktadır. İçeriğinin tümüne katıldığım bu metin ve eklerinden yararlanarak yaptığım bir değerlendirmeyi sizlerde iletme gereğini duymaktayım.

Söz konusu yazıda GDF kurultayının içeriği şöyle değerlendirilmekte:

" GDF kurultayında "kimlik" arayışıyla tartışmanın başlatılması, yada bu tartışmaların adının "kimlik" tartışması olarak belirlenmesini doğru bulmamaktayız. Sorunun bu biçimiyle ,deyim yerindeyse "köşeli" tarzda ele alınıp tartışıldığı her yerde tarafların çıkması kaçınılmaz olmaktadır. Bu da örgütsel birliği zedeleyecektir. Yönetim organlarında da sorunun net olmaması, olumlu çözümü dahada zorlaştıracaktır. Bize göre GDF nin bir kimliği bulunmaktadır. Bu kimlikte bizim kendi kendimize bu yuz demekle olmayacağı kanısındayız. Örgütlerin kimliklerini içinde bulundukları toplumlar verirler. Bu da yaptığı işle savunduklarıyla ve üyelerinin nitelikleriyle belirlenir. Bu anlamda da GDF nin kendi kimliğini arama yönündeki tartışmaları, kendi içerisinde yaptığı süreç içeriğini doldurmakta zorlanacağıda ortadadır. GDF olarak önümüze koyduğumuz yığinsal göçmen örgütünün yaratılmasının nesnel koşullarını olgunlaştırmaya yönelik bir tartışma, nitelik olarak yeni bir düzeyde ele alınabilirdi. Yıllardır bu yönde ırılı ufaklı çabalarımızda olması bize, yetersizde olsa bir dayanak oluşturabilirdi. Bu yöndeki çabaların bu tartışmayla kesintiye uğrayacağı endişesini de taşımaktayız. Toplumsal kimlikler kısa sürede oluşmadığı için çok kısa sürede değişmeyeceği ortadadır. Bu noktada çabuk bir değişim beklentisinin olduğuda bu tartışmanın gündeme gelmesiyle doğrulanmıştır. Tüm bunlardan dolayıda "kimlik" tartışmasıyla birlikte gündeme getirilen TBKP, örgüt olarak hak etmediği bir konumda ve biçimde tartışılmıştır. Bunun ise örgütümüzdeki üye ve yandaşlarını üzeceği açıktır. GDF kurultayında beklentimiz önümüze uzun zamandır koyduğumuz derneklerimizi göçmenlerin yığinsal örgütleri yapma hedefimizde nereye geldik sorusuna, ara bir değerlendirmeyle yanıt vermek olmalıydı.

Olumsuzlukların faturalarını yüklemek için örgütlerin, kişilerin arandığı bir kurultay olmamalıydı. Biz kendi söylediklerimizin gereklerini tümüyle yerine getirip getirmediğimizin irdelenmesi gerekliydi. Sadece söylediklerimizin doğruluğunu tekrarlayıp, ona uygun bir çalışma yapıp yapmadığımızı, yada bu doğru dediğimizin yaşamda neden olumlu tepki görmediğini sık, sık irdelene yöntemini kullanamazsak, sadece teorik olarak doğruluğuna inandığımız düşünceler gerçekleşmeyince fatura kesilecek "sorumlular" hep arana gelmiştir. Kurultayda kanımızca bu olmuştur. 80 li yılların başında yığinsallaşma hedefimizi korkun "kimlik" anlamında bu gün söylenenden farklı bir şey söylenmiyordu. Ama biz kimliğimizin değişmesinde istemek-

teydik. Ama bu günden farklılığı, içeriğini, doğru bir biçimde doldurmaktaydık. O gün bu sorunun içeriği yaşamda söylediklerimize uygun bir örgütü yarattığımız zaman toplumsal kimliğimizinde değişeceği biçimiyle doldurulmuştu. Buda örgütte canlı tartışmayı, bu gün çok büyük gibi görülmesede (ki toplumsal örgütlerdeki değişim birkaç yılla görülmez) bu yönde adımların atıldığı bir süreç oldu. Aynı süreçte bu konuda sorunlarımızında ciddiliğini ve büyüklüğünü gördük. Değişim yönündeki yönelimimizle bunların çıkmasında doğaldır. Hatta sağlıklılığında bir belirtisidir. İçinde bulunduğumuz bu dönemin sorunu, olumlu yönde çözmek içinde belirleyici bir dönem olduğuda ortadadır. Bu dönemin sorumluluklarının zor ve karmaşık olduğunda bilmekteyiz. Kurultayda tüm bu zorlukların ve sorunların tartışılması, çözümü yönünde kararların alınması gerekirken, çıkan sorun ve zorluklara "suçlu" arama yönüne gidilmiştir. Bu da bu güne kadarki değişim yönünde süren olumlu tartışmaları nitelik olarak farklı bir zemine kaydırmıştır. politik göçmenlerin geri dönüşlerini destekleme konusunda ki bir karar tasarısının tartışmalarıda bizim için gelinen noktanın bir açmazının görülmesi açısından ilginç olmuştur. Karar tasarısı konusunda alehte konuşmak, o konuda düşünceler ileri sürmek en doğal haktır. Ama bu karara TBKP konferansında alındığı gerekçesiyle karşı çıkılmışsınınada yanlış olduğu kanısındayız. TBKP nin yan örgütü olmayönündeki toplumsal kimliğimizin değiştirilmesinin içeriği onun dediğini dememeyle, onun yaptığını yapmamayla kesinlikle doldurulmamalıdır. Bu gün geldiğimiz noktada radikal bir değişim istemi ve içeriğinin bu yönde doldurulması, örgütsel birliğe zarar verecektir. Bu durumda tartışmaların, önce galibi olmayacak bir çatışmaya dönüşmesi, sonucundada bir "tepki" hareketine bürünmesi kaçınılmaz olacaktır."

Diyerek genel değerlendirmesini bitiriyor.

Derneğin kurultayın içeriğine yönelik bu tesbitlerine katılmamak mümkün değildir. Kurultayda H. Özcan'ın okuduğu rapordaki kimi belirlemelerde bu endişeleri doğrular niteliktedir. Okunan raporun içeriğide "TBKP nin yan örgütü olmadığımız" anlatılmaya çalışılmış. Eğilim ve olgulara dayanan bir "sorun" niteliğindedir. Olmadığı içinde rapor bir iddanın savunması biçimine dönüşmüştür. Özellikle içeriğinin somut eğilimlere, olaylara ve olgulara dayandırmadığı içinde somut olmaktan uzaklaşmıştır. Tüm bunların olmaması bir bütün olarakta bir çok konuda yanlış anlaşılmalara kapı aralamıştır.

Yıllardır toplumda var olan örgütlerin "kimliklerine" yönelik şu yada bu biçimdeki belirlemeler, nitelermeler süre gelmiştir. Yaşam şunu da göstermiştir ki, bu konuda süren tartışmaların tümünün olumsuz bir sonuçla noktalandığıdır. Çünkü bu nokta da iddia edende savunanda bunları somut olaylara, kanıtlara dayandırmakta zorluk çekmişlerdir. Gerçektende zor ve karmaşık bir olaydır. Bir çok şeyi birbirinden ayırmak, birbirinin karşısına koymak mümkün olamamaktadır. GDF Üyeleri içinde TBKP üye ve taraftarlarının çoğunlukta olduğu bir gerçekse, Ö partinin göçmenlere yönelik politikasının, GDF politikasına yansımalarında doğallığı ortaya çıkar. GDF içerisinde TBKP üyesi yada taraftarı olmayanların, göçmen sorunlarına yönelik farklı bir yaklaşımı varsa bu tartışılmalıdır. Bu temelde yürütülen bir tartışmanın içeriği dolu olacağı gibi, tartışanlarıda ilerletici bir

işlev göreceği kesindir.

Toplumsal yaşamda olduğu gibi, örgütsel yaşamda da eğilimlerin, olguların yada sorunların, zamanında, doğru bir biçimde tesbit edilmesi olumlu sonuç için en temel güvencedir. Bunların yaşamda şu yada bu nedenden, ve bizim irademizin dışında oluştukları da dikkate alındığında, gelişmenin adını doğru koymakla sorunun olumlu çözümüne girişmek olanaklı olacaktır. Var olan eğilimleri sıvrılıp Olgu yada "sorun" gibi göstermeye kalktığımızda, içeriğini doldurmakta zorlanacağımızda açıktır. Ters-i durumlarda da var olan somut olayları açıklamakta güçlük çekeceğizdir. İkincisinde ortada sorun vardır. Onu doğrulayan olaylar vardır, tanıkları ortadadır. Tüm bunlara karşı ayak direyenler varsa bu çok açık görülür ve ortak irade bu engeli ortada kaldırır. Birincisinde ise, yani eğilimlerin sıvrılıp olgu yada "sorun" gibi göstermenin diğerine göre olumsuz yanı, örgütün geleceğine yönelik zararlar vermesidir. Yani taşı kaldırmak isterken ayağımıza düşürüp kırmak gibi bir durumla karşılaşabiliriz. Yada baltayı taşa saplama örneğinde olduğu gibi, GDF kurultayında başlayan "kimlik" tartışması ise bu ikinci örneğe denk düşmektedir.

TBKP üye ve yandaşlarının GDF Üyeleri içerisinde çoğunlukta ve bu partisinde göçmen işçilere yönelik politikası GDF nin politikasına yansiyorsa Bu doğal ve nesnel bir gerçekliktir. Sağlıklı da bir durumdur. Başka politik örgütlere üye olan GDF üyelerinin politik yaklaşımlarına karşı hoşgörü, söz konusu çoğunluk olan TBKP yandaşlarıncı gösterilmiyorsa buda, somut ifade edilmelidir. Bu tür yaklaşımlar yaşanan olaylar temelinde örnekleriyle sergilenmelidir. Eğer bunlar varsa TBKP yandaşlarının tutumları (somut olay karşısında) eleştirilmelidir. Bu tarz bir yaklaşım da herkesin alacağı dersler mutlaka olacaktır.

TBKP sinin göçmen işçilere yönelik politikasındaki eksiklik ise söz konusu olan ve bu durumunda GDF nin gelişimine yansiyorsa buda açık ve net ortaya konmalı. Bunun TBKP nin yanlışlığı temelinde ele alınması gerekmez. Ortaya doğru olan bir yaklaşım konur. TBKP eğer yanlış bakıyorsa bu doğrunun tartışılmasında ortaya çıkar ve bu doğru çoğunluğun iradesi olarakta yansır. Bu çoğunluk iradesi TBKP nin yaklaşımıyla çakışmıyorsa oturup yeniden düşünmesi gereken TBKP lilerdir.

Göçmen örgütlerinin bağımsızlığı konusuna rapor bir kaç kez vurgu yapmaktadır. Raporun içerisindeki:

"Yönetimi ele geçirme kavgası içine girecek, ne olursa olsun ama yönetim bende olsun", "yığın örgütünün bir siyasi partiye bağımlılığı yığın örgütünü zayıflatıcı bir işlev görür", "yaşam demokratik göçmen örgütlerini ele geçirme mantığını reddediyor" "Ancak yığın örgütlerini etkilemekten, O örgütün yönetimini ele geçirmek ve böylece o örgütü kendi özgün çıkarlarına yönelik kullanmaya çalışmak gibi yanlış anlayışlarında olduğu bilinmektedir" gibi belirlemeler yapıp bunlar içerik olarak somutlanmadığı zaman, hem farklı yorumlara neden olacağı gibi, bir çok yeni sorununda kafalara takılmasına neden olacaktır. Kimlik sorununun tartışıldığı bir rapordada bunların genel doğrular olarak söylendiğini algılamakta olanaksızdır.

Tüm bunların içeriğinin dolması ise, bu gün içerisinde bulunduğumuz nesnel durumla mümkün olmayacaktır. Raporda "yönetimleri ele geçirilmesi" anlayışının yanlışlığından bahsedilirken derneklerimizde genel kurullarda yönetime aday bulmakta zorlandığımız da bir gerçektir. Yukarıda genel olarak belirtilen yanlışlarında, derneklerimiz somutun-

da "ele geçirme" ve adam bulamama benzeri olduğunda bilmekteyiz. Bu belirtilen sorunların içeriklerinin dolabilmesi için, önce bu tür sorunların çıkabileceği bir yapının olması gerekmektedir. GDF nin 1,5 milyon Türkiyeli göçmene yönelememesinin yolunun ise TBKP nin yan örgütü olup olmadığı yönünde "bir kimlik" belirleme- siyle açılacağı kanısınada taşımamaktayım. Onların somut sorunlarını yakalayıp, bu noktada yapacaklarımızın ise bu amacımıza bizleri yakın- laştıracığına inanmaktayım. Pasaport harçlarına karşı yapılan girişim bu kanımı doğrular niteliktedir. Bu günde aynı önemde can alıcı sorun- ların varlığı ortadadır. Örgüt sorunların çözümünde bir araçtır. Sorunların varlığı zaten örgütü yaratmıştır. Bu anlamdada GDF sorun- larını adını koymakla yetinmemeli, buna karşı ısrarlı bir çabanın içeri- sindede olmalıdır. Bu çabalardada kısa sürede olumlu tepkiler bekleme- mek gereklidir.

BU TARTIŞMALARIN BÖLGELERDE İÇERİKLERİ NASIL DOLDURULMAKTADIR..

Saydığımız nedenlerden dolayı bu tür bir tartışmanın bölgelerde nasıl bir biçimde yansıdığına, yukarda sözünü ettiğim derneğin yazısının ekleri ilginç bir örnek oluşturmaktadır.

Yukarda raporda içeriğinin somut konulması gerek dediğimiz noktalar, dernek yönetim kuruluna yazılan Denetim kurulu Bşk imzalı yazıda ba- kın nasıl yansımaktadır. Bu tür bir tartışmanın içeriğinin somutlanma- masının derneklerde nasıl bir psikoloji yaratacağının görülmesi açısın- dan alıntıyı biraz uzun yapacağım.

"27.3.88 tarihinde yapılan derneğimiz Genel Kurulunu ve orada Divan Başkanlığı yapan, o zamanın FİDEF şimdiki GDF nin Genel Başkanı arka- daşımız Hasan Özca' nın şu sözlerini anımsayalım: "biz parestroyka ve glasnost 'u derneklerimizde yerleştirmek istiyoruz".

Şimdi bizler D.Kurulu olarak başkanımızın bu sözleri ışığında yöne- tim kurulunun 10.5.88 tarihli yazısına görüşlerimizi belirtmek isti- yoruz.

Eğer yanılmıyorsak (ki yanılmıyoruz), Y.Kurulunun bu yazısı, Y.K nın gerçek görüşü olmadığı (altı orjinalinde çizili) gibi, Y.K cada hazır- lanmamıştır. Kanımız odur ki, yazı, Y.K dışında hazırlanmış, bitmiş şekliyle Y.K na sunulmuş ve orada sadece okunarak imzalanmıştır. Bu ka- nımız sadece "kuru tahminlere" dayanmamaktadır. Madem ki Y.K da D.K da "yenilenme ve açıklıktan" yanadır, öyle ise (kaba tabiri ile) bir- birimize "ayak oyunu" yapmanın hiç gereği yoktur.

Aklınıza kesinlikle "Y.K nın böyle bir yazıyı hazırlayacak kadar yete- neği yok mu?" sorusu gelmesin. Yeteneğinizin olduğu konusunda şüphemiz yoktur. Fakat 5 tane genç, dinamik ve iyi niyetlerle derneğimize hizmet etmek için iş başına gelen arkadaşımızın yeteneklerini bildiğimiz kadar geçmiştede olduğu gibi, halen de dernek çevresinde "akıl hocalarının" olduğunu da biliyoruz.

Olayı bu denli açıkca ortaya koymamızın bir başka nedenide "akıl hoca- larının", uyumayan insanlarında olduğunu bilmesi ve kimlerle muhatap olduğunu anlaması içindir.

Şimdi sizler bütün gücünüzle "yazının Y.K ca hazırlandığını" iddia edin ve bizleri iknaya çalışın.

Bir anlıkta olsa ikna olduğumuzu varsayalım: Ya sizler? Yazın altında imzası bulunan 5 Y.K arkadaşımız? Kendi kendinizle baş başa kaldığınız- da, dürüstlüğün verdiği huzur ve gönül rahatlığı içerisinde kendi ken-

dinini ikna etmiş olacaktıydınız?

Burada gösterilmesi gereken hüner ve dürüstlük: "akıl hocalarının" şahsi kabrislerine "dur" diyebilmek için, işte bu soruya rahatça ve doğru olarak yanıt verebilmektir. Buna hazırmısınız? Bu sorunun yanıtı eğer doğru verilmezse Y.K ve D.K'nun geleceği yazışma ile geçecektir demektir." Tüm bunlar bir sayfada yazının içeriğine giriş bölümünü oluşturuyor. Bu bölümün son paragrafı ise şöyle: "Şimdi gelelim 10.5.88 tarihli yazının içeriğine getireceğimiz görüş ve yanıtlara Y.K olarak bir anlık şöyle diyebilirsiniz: "Birakalım bu yazıyı kimin nerede ve nasıl hazırladığını, önemli olan yanına yazının içeriğine". Veya şöyle düşünelim: "Yazı, altında imzası olanlarca yani TİD yöneticileri tarafından hazırlanmıştır ve onun görüşüdür". Böyle bir görüş sizin, içeriğine yanıt vermek ise bizim hakkımızdır." Yazının cevap kısmında da aynı tür deyim ve suçlamalar, aynı biçimde sürüyor. Yazıda örgütle genel merkezi karşı karşıya koyma yada şöyle ifade edelim: Genel merkezin örgüt içi sorunlara taraf olması yazıda şöyle yansımış "arkadaşlar bir anlıkta olsa bütün bu olaylardan üst örgütümüz GDF'nin haberi olduğunu düşünemiyor musunuz? 5 tane hizmet amacıyla görev soyunmuş siz genç arkadaşımızın deney ve tecrübesizliğinden yararlanarak, onları kendi doğrultusunda hem de: yenilenme adına, açıklık adına, demokrasi adına, ilericiilik adına "har vurup harman savurur" gibi derneğimizin bir başka organına kışkırtmak için "yönlendirildiğinin" ne demek olduğunu düşünemiyor musunuz? Düşünemiyor musunuz bu "anlayışın" demokratik kitle örgütlerine getireceğini, daha doğrusu götüreceğini? Bumudur H.Özcan arkadaşımızın "derneklere yerleştirmek istediği yenilenme ve açıklık" Bizce hayır! Ya sizce? Üst örgütümüz GDF kendisine bağlı derneklerin perde arkasında ve bu tür "metodlarla" yönetildiğini bilse, herhalde çok "sevinirdi".

İster inanın ister inanmayın denetim kurulumuz sizlerle böyle bir platformda bu tür "metodlarla" çalışmayı arzu etmiyor. Fakat aynı kararlılıkla derneğimizi: Organlar yerine "kişilerin" yönetmesinde izin vermeyeceğini" belirtiyor. Derneğin GDF'ye gönderdiği değerlendirme yazısında Bu yazının içeriğinin üyelerle açık bir toplantıda tartışılması kararlaştırılıyor, G merkezin "bunların ispat edilmesinin olanağının bulunmadığını ve arkadaşları kazınma yönünde yönetim kurulunun sorumlu davranması" gerekçesine dayanarak kararın uygulanmadığı belirtiliyor. Daha sonrada Denetim kurulu istifa etmiş.

Yine bir başka yazı daha var. Buda bir başka üye kaleme alınmış. Bu yazı önce on üye imzalanıyor. GDF Genel başkanlığında bulunduğu bir üye toplantısında yazının içeriği gündeme geliyor. İmza atan 5 üye "Dernek kapanıyor, açık kalması için" gerekçesiyle metni okumadan imzaladıklarını belirterek yazının içeriğine katılmadıklarını açıklıyorlar. İmza atan ve o toplantıda bulunmayan iki üyesinde daha sonra aynı gerekçeyle imzalarının alındığı öğreniliyor.

Bu yazıda da iki kısa alıntı şöyle "Derneğimiz şu an tarihinin en kötü dönemini yaşıyor. Demokratik kitle örgütü olma hünerimizi hiç gösteremediğimiz gibi, üzülmek söylemek gerekirse derneğimiz acemi ellerce gayet kaba bir biçimde belirli bir partinin bürosu durumuna döndürüldü. Buradada bizlerin politik çalışmaya karşı olduğumuz düşünülmesin" yazının başka bir yerinde de "Her hangi bir politik görüşün üyesi olmak büyük onursa, partisizlik bağımsızlık suç mudur, onursuzluk mudur" diye belirtiyor.

Derneğin değerlendirme yazısında birde bu sorunun başka bir biçimde

yansımasına örnek olabilecek bir olay anlatılıyor. Bir Üyede TKP Üyesi olduğu ve dışlandığı iddiasıyla ortaya çıkıyor. Kendisinin partide dernekle ilgili kararları nasıl aldığını, partinin derneği nasıl yönlendirdiğini kendi somutunda anlatıyor. Bununlada kalmıyor dernek Üyesi olan 6 kişinin TKP Üyesi olduğunu açıklıyor. Devamlada bu parti Üyelerinin derneğin diğer Üyeleri hakkında "parti toplantılarında" ne gibi "kötü" düşüncelerinin olduğunu Kahvelere kadar düşen sohbetlerde açıklıyor. Üye toplantısında tüm bunları "niçin yaptığını" anlatmasına ise H.Özcan davranışı kinayıp, sözünü keserek müdahale ediyor.

İstifa eden bir Üyede yönetim kuruluna gönderdiği bir yazıda şöyle diyor "Son yıllarda Üye olmak utanç verici. Nedenini sorarsanız dernek dernekcilikten çıkmış, dedikodu politikasına dönmüştür. Gerçekten dernek demokratik dernekcilikten çıkmıştır. Dernekteki arkadaşlar malesef kalkıp iki ve üç kişinin laflarına kanıp kendi fikirlerine ters düşen dernekteki arkadaşlarını Üyeliğinden atmaları çok düşündürücü olay" diyor.

Sonuç olarak nereden bakılırsa bakılsın böylesine bir yaklaşımın içeriği nereden doldurulmaya çalışılırsa çalışılsın bu tür gelişmelerin yaşanması kaçınılmaz olacaktır. Hatta içerisinde bulunduğumuz durum bunu bir anlamda koşullandırmaktadır. GDF kurultayında yaşandığı gibi sorunların kişiselleştirilmesinde kesinlikle örgüt kazançlı çıkmamaktadır. Bu tür bir tartışmanın "karşı" tarafı olmadığı içinde "sunnî" bir taraf yaratılmaya zorlanılacaktır.

GDF içerisinde bu anlamda başlatılan tartışmaların, kurultayda olduğu biçimde, GDF içerisinde farklı politik örgüt Üyelerinin kendilerini hissettirir biçimde bulunmaması, yerel birimlerde gündeme TBKP örgütlerini, Üyelerini getirmesi kaçınılmaz olacaktır. Bu durumdada TBKP Üyeleriyle derneğin diğer Üyelerinin karşı karşıya gelmesi reel bir tehlike olmaktadır. Derneklerimizde yığınsallaşamamanın, görevlere yetememeninde sıkıntıların olduğu, ama aynı zamanda arayışlarda yönelindiği bir dönemde bu içerikte bir tartışma "suçlunun" kolay bulunmasını sağlayacaktır, ama sorunları dahada büyüteceği açıktır. Komünistlerin tüm eksikliklerine karşın göçmen hareketinin gelişmesi için yaptıkları eksiklikleriyle kıyaslanmayacak kadar fazladır, ve bunda bir avantaj olduğu açıktır. Sorun burada Komünistlerin yurt dışındaki göçmen işçilerin sorunlarına yönelik görüşlerinin, yaklaşımlarının doğru olup olmadığıdır. TBKP Üyesinin kendi politikası doğrultusunda derneğin diğer Üyelerini etkilemeside onun zaten görevidir. Derneğin çalışmalarına yönelik komünistler düşünce üretebiliyorsa ve onların önerileri doğrultusunda kararlar alınıyorsa Burada ters yaklaşım düşünmeyen, öneri getirmeyen Üyenin tavrıdır.

TBKP sinin kendi içerisinde bu sorunlara yönelik (B.AV niçin varız ve görevlerimiz temelinde) bir tartışmanın sürdüğü bir dönemde GDF de bir tartışmanın başlamasında ,TBKP açısından bir talihsizlik olduğu ortadadır. GDF deki tartışmaların parti içerisindeki tartışmalara yansımayaacağını düşünmek mümkün değildir. GDF deki tartışmaların parti içerisindeki tartışmalara bir "taraf" yapıp, bu şekliyle sürdürülürse, sorunun boyutlarının büyümeside kaçınılmaz olacaktır.

Bu tehlike nedeniyle parti yönetim organlarının GDF deki tartışmalar konusunda bir politik değerlendirme yapması ivedi ve kaçınılmaz

bir görev olmuştur. Gelinen noktada GDF içerisindeki parti üyelerinin, ortak bir noktayı savunmaları, GDF'nin geliştirilmesi anlamında gerekli ve zorunludur. Burada yaşamın bizi beklemeyeceği gerçeğinin de unutmamak gerekmektedir. GDF kurultayındaki tartışmaların içeriğini parti yönetim organları nasıl değerlendirmekteler? Doğru bulmuyorlarsa bu tartışmayı açan insanların, TBKP üyesi olduklarını açıklayarak yapmalarının nedenleri neydi? TBKP'yi temel alan, böyle bir "kimlik" tartışılmasıyla kurultayın içeriğinin doldurulacağı parti yönetiminin de daha önceden bilinmemektiydi? Biliniyorsa tartışmaları olumlu bir sonuca yöneltmek için parti yönetimi, örgüt ve üyelerine (bilgi, genelge, v.b) yönelik ne tür bir çalışma yapmıştır.

Tüm bu soruların yanıtı bu tartışmalarda olumlu bir işlev görebilmesi için parti üyelerinin kafasında yanıt bulmak zorundadır. Bunların yanıtı tam ve doğru olarak verilemezse örgütte kişilerin karşı karşıya gelmesi, kişiler temelinde bir politik tartışma kaçınılmaz olacaktır.

Çalışmalarınızda üstün başarılar dileğiyle.

6 mart 1989

Nuri TOPRAK

Krefeld